แนวปฏิบัติสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ด้านการคุ้มครองเด็กออนไลน์

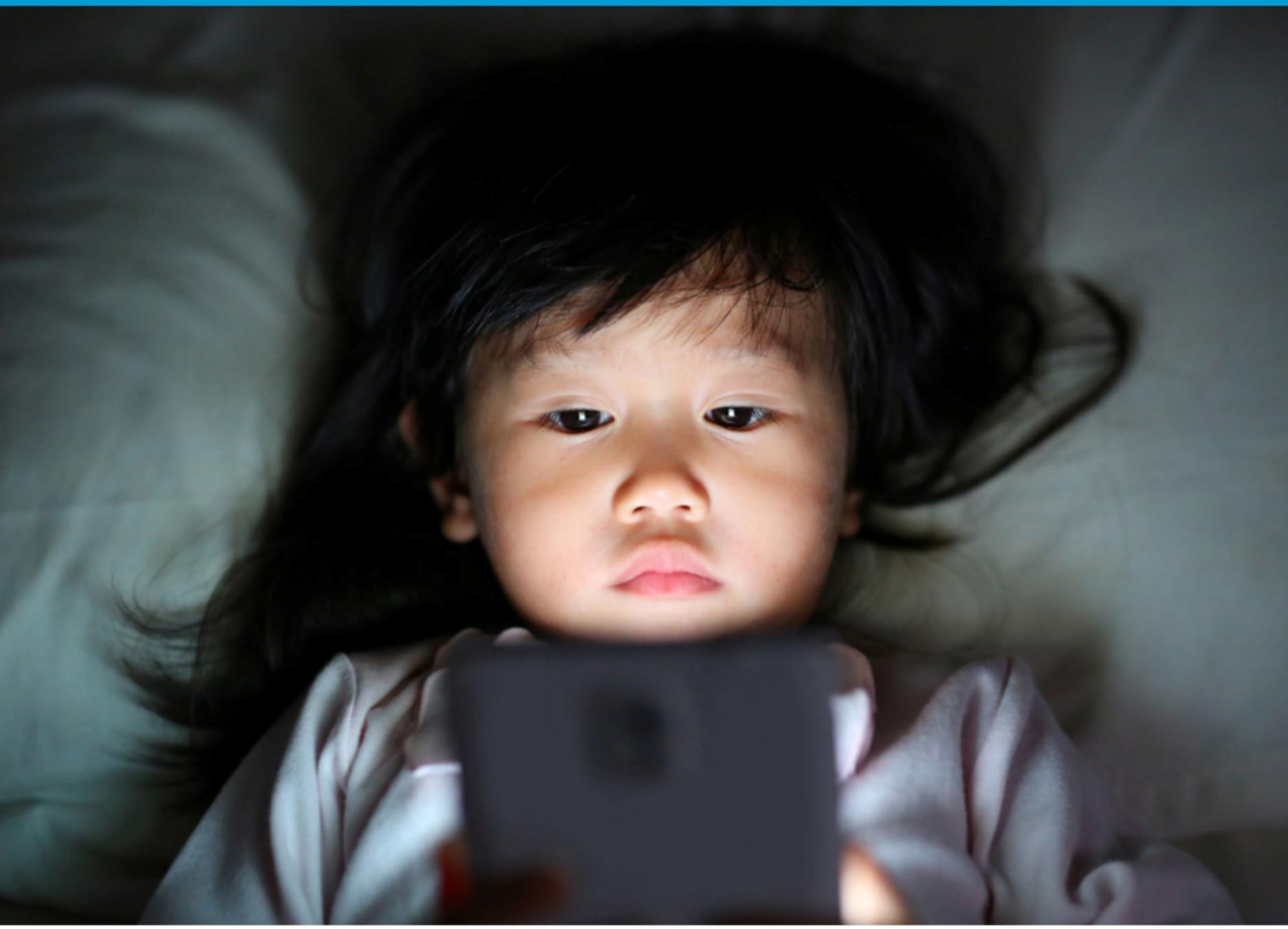

Australian Government

Department of Infrastructure, Transport, Regional Development, Communications and the Arts

การแปลในครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกรมโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง การพัฒนาภูมิภาค การสื่อสารและศิลปะ (DITRDCA) จากรัฐบาลออสเตรเลีย

This Translation was funded by The Department of Infrastructure, Transport, Regional Development, Communications and the Arts (DITRDCA), from the Australian Government.

การแปลนี้ไม่ได้จัดทำโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) และไม่ควรถือเป็นการแปลอย่างเป็นทางการของ ITU

This translation was not created by the International Telecommunication Union (ITU) and should not be considered an official ITU translation.

ITU จะไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาหรือข้อผิดพลาดใด ๆ ในการแปลนี้

The ITU shall not be liable for any content or error in this translation.

ขอขอบคุณกมลวรรณ เพชรโชติ จากยูนิเซฟประเทศไทย สำหรับความพยายามในการสนับสนุนการแปลแนวทางการคุ้มครองเด็กออนไลน์เป็นภาษาไทย

Special thanks to Kamonwan Petchot from UNICEF Thailand for her effort in supporting the translation of the Child Online Protection guidelines into Thai.

แนวปฏิบัติสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ด้านการคุ้มครองเด็กออนไลน์

2563

กิตติกรรมประกาศ

แนวปฏิบัตินี้พัฒนาขึ้นโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union - ITU) ร่วมกับคณะทำงานของกลุ่มผู้เขียนจากสถาบันชั้นนำที่ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) และประเด็นการคุ้มครองเด็ก (ออนไลน์) ซึ่งรวมทั้งองค์กรดังต่อไปนี้

มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เครือข่าย Global Kids Online กลุ่มพันธมิตรระดับโลกเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก โครงการ HABLATAM ศูนย์ Insafe network of Safer Internet Centres (Insafe) องค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ ศูนย์เพื่อเด็กหายและถูกฉวยผลประโยชน์แห่งชาติ International Disability Alliance สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ มูลนิธิ Internet Watch Foundation วิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งลอนดอน สำนักงานผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการต่อต้านความรุนแรงต่อเด็กและผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการค้าและแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก Privately SA, RNW Media ศูนย์ UK Safer Internet Centres, WePROTECT Global Alliance และมูลนิธิ World Childhood Foundation USA
คณะทำงานมี David Wright จาก UK Safer Internet Centres/SWGfL เป็นประธานและประสานงานโดย Fanny Rotino (สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ)

แนวปฏิบัตินี้จะไม่อาจเกิดขึ้นได้หากไม่ได้รับการสละเวลา ความกระตือรือร้นและการอุทิศตนจากผู้ร่วมเขียน นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนที่ประมาณค่ามิได้จาก COFACE-Families Europe สภายุโรป คณะกรรมาธิการ eSafety ของประเทศออสเตรเลีย Youth and Media at the Berkman Klein Center for Internet and Society ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด รวมทั้งรัฐบาลแต่ละประเทศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นภาคธุรกิจ ซึ่งล้วนมีวัตถุประสงค์เดียวกันในการทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นที่ที่ดีกว่าและปลอดภัยขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชน

สหภาพฯ ขอขอบคุณภาคีดังต่อไปนี้ที่ได้สละเวลาและข้อคิดอันมีค่า

- Martin Schmalzried (COFACE-Families Europe)
- Livia Stoica (สภายุโรป - Council of Europe)
- John Carr (มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก - ECPAT International)
- Julia Fossi and Ella Serry (คณะกรรมาธิการ eSafety - eSafety Commissioner)
- Manuela Marta (คณะกรรมาธิการยุโรป - European Commission)
- Salma Abbasi (e-WWG)
- Amy Crocker และ Serena Tommasino (กลุ่มพันธมิตรระดับโลกเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก - Global Partnership to End Violence Against Children)

- Sonia Livingstone (วิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์แห่งลอนดอนและ Global Kids Online - London School of Economics & Global Kids Online)
- Lionel Brossi (HABLATAM)Sandra Marchenko (ศูนย์เพื่อเด็กหายและถูกฉวยผลประโยชน์แห่งชาติ - ICMEC)
- Karl Hopwood (Insafe)[1]
- Lucy Richardson (International Disability Alliance)
- Matthew Dompier (องค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ - Interpol)
- Fanny Rotino (สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ - ITU)
- Tess Leyland (มูลนิธิ Internet Watch Foundation - IWF)
- Elettra Ronchi (องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา - OECD)
- Manus De Barra (สำนักงานผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการต่อต้านความรุนแรงต่อเด็ก - Office of the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children)
- Deepak Tewari (Privately SA)
- Pavithra Ram (RNW Media)
- Maud De Boer - Buquicchio (ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการค้าและแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก - United Nations Special Rapporteur on the sale and sexual exploitation of children)
- David Wright (UK Safer Internet Centres/SWGfL)
- Iain Drennan และ Susannah Richmond (WePROTECT Global Alliance)
- Lina Fernandez และ Dr. Joanna Rubinstein (มูลนิธิ World Childhood Foundation USA)
- Sandra Cortesi (Youth and Media)

[1] Under the Connecting Europe Facility (CEF), European Schoolnet runs, on behalf of the European Commission, the Better Internet for Kids platform, which includes the coordination of the Insafe network of European Safer Internet Centres. More information is available at www.betterinternetforkids.eu

© สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ

ขอสงวนสิทธิ์บางประการ งานเขียนฉบับนี้อนุญาตให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่าน Creative Commons Attribution-Non-Commercial-Share Alike 3.0 IGO license (CC BY-NC-SA 3.0 IGO)

ภายใต้เงื่อนไขของการให้อนุญาตนี้ท่านสามารถทำซ้ำ แจกจ่าย หรือปรับใช้ผลงานฉบับนี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวกับการค้า โดยมีการอ้างอิงตามความเหมาะสม ในการใช้ผลงานฉบับนี้จะต้องไม่มีการเสนอแนะว่าสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศนั้นให้การรับรององค์กร ผลิตภัณฑ์หรือการบริการใด โดยเฉพาะการใช้ชื่อหรือโลโก้ของสหภาพฯ โดยไม่ได้รับการอนุญาตนั้นไม่สามารถทำได้ หากท่านปรับแต่งผลงานฉนับนี้ ท่านต้องให้การอนุญาตในลักษณะเดียวกันหรือที่เทียบเท่ากับการให้อนุญาตแก่ Creative Common หากท่านจัดทำการแปลผลงานฉบับนี้ท่านจะต้องใส่ข้อความจำกัดความรับผิดชอบพร้อมการกล่าวอ้างตามที่เสนอแนะดังนี้ “ผลงานแปลฉบับนี้ไม่ได้จัดทำโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ สหภาพฯ ไม่ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อเนื้อหาและความแม่นยำจากการแปล ผลงานต้นฉบับภาษาอังกฤษจัดเป็นฉบับที่จัดทำเพื่อสาธารณะและน่าเชื่อถือ” สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดเข้าชม https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/igo/

คำนิยม

ในโลกที่อินเทอร์เน็ตแทรกซึมอยู่ในเกือบทุกแง่มุมของชีวิตสมัยใหม่ การปกป้องผู้ใช้งานที่มีอายุน้อยจึงเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ปรากฏขึ้นสำหรับทุกประเทศ

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศได้พัฒนาแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ชุดแรกเมื่อปี พ.ศ. 2552 จากวันนั้น อินเทอร์เน็ตได้มีพัฒนาการที่กว้างไกลไปกว่าที่เคยรับรู้ อินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์ให้เด็กได้เล่นและเรียนรู้ แต่ในขณะเดียวกันก็กลายเป็นสถานที่ที่อันตรายสำหรับเด็กที่จะผจญภัยออกไปโดยไม่มีเพื่อนร่วมทาง

จากประเด็นอย่างความเป็นส่วนตัวถึงความรุนแรง และเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมจนถึงการหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ตและเงามืดอย่าง การเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ การล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก ปัจจุบันเด็กต้องเผชิญกับความเสี่ยงมากมาย ภัยคุกคามเพิ่มมากขึ้นหลายเท่าตัวและผู้กระทำดำเนินการพร้อม ๆ กันในหลายเขตอำนาจทางกฎหมาย ซึ่งจำกัดประสิทธิภาพของการตอบสนองและการแก้ไขที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละประเทศ

นอกจากนี้การระบาดใหญ่ทั่วโลกของโรคโควิด - 19 ทำให้ตัวเลขของเด็กที่เข้าสู่โลกออนไลน์เป็นครั้งแรกสูงมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการศึกษาและรักษาไว้ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการระบาดของไวรัสไม่เพียงแต่ทำให้เด็กที่มีอายุน้อยหลายคนมีปฏิสัมพันธ์ออนไลน์เร็วกว่าที่ผู้ปกครองผู้ปกครองของพวกเขาได้วางแผนไว้ แต่ความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรเวลาให้กับหน้าที่การงาน ทำให้ผู้ปกครองหลายคนไม่สามารถดูแลเด็กได้ ทิ้งให้เด็กอยู่บนความเสี่ยงของการประเมินเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมด้วยตนเองหรือตกเป็นเป้าของอาชญากรในการจัดทำเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

ช่วงเวลานี้เป็นเวลาสำคัญมากกว่าช่วงใดที่ผ่านมา การปกป้องเด็กให้ปลอดภัยออนไลน์ต้องใช้การตอบสนองระหว่างประเทศที่เป็นการทำงานร่วมกันและมีการประสานงานเป็นอย่างดี และต้องการให้มีความสัมพันธ์และการสนับสนุนจากผู้มีผู้ส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมาก ตั้งแต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นธุรกิจรวมทั้งแพลตฟอร์มภาคเอกชน ผู้ให้บริการและผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปจนถึงรัฐบาลและภาคประชาสังคม

ในปี พ.ศ. 2561 สมาชิกของสหภาพฯ เห็นความสำคัญของสิ่งนี้ จึงเรียกร้องให้เกิดสิ่งที่มากกว่าการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติเพื่อการคุ้มครองเด็กที่ทำอยู่เป็นระยะในอดีต โดยแนวปฏิบัติฉบับใหม่นี้ได้ผ่านการคิดทบทวนอีกครั้ง เขียนใหม่และออกแบบใหม่ตั้งแต่ต้น เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในภูมิทัศน์ทางดิจิทัลที่เด็ก ๆ อยู่

นอกเหนือจากการรับมือกับพัฒนาการใหม่ ๆ ของแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล แนวปฏิบัติฉบับใหม่นี้จัดการกับช่องว่างที่สำคัญอย่างสถานการณ์ที่เด็กที่มีความพิการต้องเผชิญ ซึ่งโลกออนไลน์ได้หยิบยื่นโอกาสในการช่วยชีวิตที่สำคัญให้กับพวกเขา ในการเติมเต็มการมีส่วนร่วมทางสังคม การพิจารณาถึงความต้องการเป็นพิเศษของเด็กผู้อพยพและกลุ่มที่มีความเปราะบางอื่น ๆ รวมอยู่ในนี้ด้วย

สำหรับผู้กำหนดนโยบาย เราหวังว่าแนวปฏิบัตินี้จะทำหน้าที่เป็นรากฐานที่หนักแน่นในการพัฒนากลยุทธ์ระดับชาติที่ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย รวมทั้งการหารือแบบเปิดและการพูดคุยกับเด็กเพื่อพัฒนามาตรการที่มุ่งเป้าได้ดีขึ้นและดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในการพัฒนาแนวปฏิบัติใหม่นี้ สหภาพฯ และภาคีพยายามสร้างกรอบการทำงานที่ใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี มีความยืดหยุ่น และปรับใช้ได้ดีบนพื้นฐานของมาตรฐานสากลและเป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ในจิตวิญญาณที่แท้จริงสำหรับบทบาทของสหภาพฯ ในฐานะของผู้นำระดับโลก ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่แนวปฏิบัติฉบับปรับปรุงนี้ ซึ่งเป็นผลิตผลจากความพยายามร่วมมือระดับโลกและเขียนขึ้นมาร่วมกันโดยผู้เชี่ยวชาญจากนานาประเทศและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย

ข้าพเจ้ายังรู้สึกยินดีที่จะแนะนำสัญลักษณ์นำโชคใหม่ของความคุ้มครองเด็กออนไลน์ที่ชื่อว่า Sango ตัวการ์ตูนที่เป็นมิตร คล่องแคล่วและกล้าหาญ ซึ่งออกแบบโดยกลุ่มเด็กอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการกิจกรรมใหม่ระหว่างประเทศของสหภาพฯ สำหรับเยาวชน

ในยุคที่มีเด็กจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ เชื่อมต่อออนไลน์ แนวปฏิบัติการคุ้มครองเด็กออนไลน์บางประการนั้นสำคัญกว่าในอดีต ผู้กำหนดนโยบาย ธุรกิจ ผู้ปกครองและผู้ให้ความรู้ รวมทั้งตัวเด็กเองล้วนมีบทบาทสำคัญทั้งสิ้น ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณการสนับสนุนของท่าน เหมือนทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมาและหวังว่าจะได้สานต่อการร่วมงาน อย่างใกล้ชิดในประเด็นอันเป็นวิกฤตนี้

Doreen Bogdan-Martin
ผู้อำนวยการ Telecommunication Development Bureau

คำนำ

สามสิบปีที่แล้วเกือบทุกรัฐบาลให้คำมั่นสัญญาว่าจะเคารพ ปกป้องและส่งเสริมสิทธิเด็ก อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ได้รับการลงนามมากที่สุด ในขณะที่ได้บรรลุความคืบหน้าที่น่าจดจำหลายอย่างในสามทศวรรษที่ผ่านมา ความท้าทายสำคัญยังคงอยู่และมีพื้นที่ความเสี่ยงใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นด้วย

ในปี พ.ศ. 2558 ทุกประเทศต่ออายุคำมั่นสัญญาที่มีต่อเด็กมาที่วาระการพัฒนา 2030 และเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนอันเป็นสากล 17 ประการ ตัวอย่างเช่น เป้าหมายที่ 16.2 เรียกร้องให้เกิดการยุติการล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบต่อเด็กภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) การคุ้มครองเด็กเป็นหัวข้อทั่วไปที่อยู่ใน 11 ประการของเป้าหมายฯ 17 ประการ องค์การยูนิเซฟให้เด็กเป็นศูนย์กลางของวาระการพัฒนา 2030 ตามที่เห็นได้จากในภาพที่ 1

ภาพที่ 1: เด็ก, ไอซีที, และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

วาระการพัฒนา 2030 สำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนเห็นความสำคัญว่าไอซีทีสามารถเป็นตัวช่วยหลักที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน การแพร่กระจายของข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสาร (ไอซีที) และความเชื่อมโยงกันทั่วโลกมีความเป็นไปได้ที่จะเร่งความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ เป็นสะพานเชื่อมช่องว่างทางดิจิทัล และพัฒนาสังคมที่เปี่ยมไปด้วยความรู้ โดยนิยามเป้าหมายเฉพาะในการใช้ไอซีทีเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการศึกษา (เป้าหมายที่ 4) ความเท่าเทียมทางเพศ (เป้าหมายที่ 5) สาธารณูปโภค (เป้าหมายที่ 9 – ช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่เป็นสากลและราคาย่อมเยา) และเป้าหมายที่ 17 – การทำงานร่วมกันและการดำเนินการ[1]

[1] UNDP, Sustainable Development Goals | UNDP, undp.org, accessed January 29, 2020, https://www.undp.org/sustainable-development-goals; Houlin Zhao, "Why ICTs Are so Crucial to Achieving the SDGs," *ITU*, ITU News Magazines, 48, accessed January 29, 2020, https://www.itu.int/en/itunews/Documents/2017/2017-03/2017_ITUNews03-en.pdf

ไอซีทีมีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้งในภาพรวม โดยเป็นแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมาย แต่ละประการและทุกประการของเป้าหมายแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน 17 ประการ ไอซีทีได้เริ่มภารกิจนี้แล้ว โดยเสริมพลังให้กับผู้คนหลายพันล้านทั่วโลก โดยจัดหาช่องทางการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษาและสาธารณสุข และบริการต่าง ๆ อาทิ e-government และสื่อโซเชียล

การเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของข้อมูลและเทคโนโลยีการสื่อสารได้สร้างโอกาสในการสื่อสารที่ไม่เคยมีมาก่อนให้แก่เด็กและเยาวชน เชื่อมต่อ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ เข้าถึงข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่มีผลกระทบต่อชีวิตและสังคมของพวกเขา

แต่ช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีไร้สายที่กว้างขึ้นและง่ายขึ้นก่อให้เกิดความท้าทายใหญ่หลวงต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของเด็ก ทั้งออนไลน์และออฟไลน์

เพื่อลดความเสี่ยงในโลกดิจิทัลในขณะที่ทำให้เด็กและเยาวชนจำนวนมากขึ้นได้ใช้ประโยชน์ รัฐบาล ภาคประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น องค์กรระหว่างประเทศและธุรกิจต้องร่วมกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมนี้ โดยเฉพาะผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งจำเป็นต้องบรรลุเป้าหมายสากลในการปกป้องเด็กให้ปลอดภัยออนไลน์

เพื่อรับมือกับความท้าทายที่ก่อขึ้นจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วของไอซีทีและความท้าทายด้านการคุ้มครองเด็กที่เกิดตามมา ความริเริ่มเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ Child Online Protection (COP) Initiative ได้ริเริ่มขึ้น ในลักษณะของโครงการที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลายนานาชาติโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศโดยโครงการนี้มุ่งหวังที่จะดึงภาคีจากทุกภาคส่วนในประชาคมโลกมาร่วมกันสร้างประสบการณ์ออนไลน์ที่ปลอดภัยและเสริมพลังแก่เด็กทั่วโลก

นอกจากนี้การประชุมใหญ่ผู้แทนผู้มีอำนาจเต็ม (Plenipotentiary Conference) ของสหภาพฯ ที่ดูไบในปี พ.ศ. 2561 ได้ยืนยันความสำคัญของการริเริ่มด้านการคุ้มครองเด็กออนไลน์โดยยอมรับว่าความริเริ่มนี้จะเป็นพื้นที่ในการสร้างความตระหนักรู้ แลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี และจัดหาความช่วยเหลือและการสนับสนุนให้กับประเทศสมาชิก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาและดำเนินการแผนกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ และยังยอมรับถึงความสำคัญของการคุ้มครองเด็กออนไลน์ในกรอบการทำงานของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กและสนธิสัญญาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ โดยส่งเสริมการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์

การประชุมเห็นความสำคัญของวาระแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2030 ซึ่งกล่าวถึงแง่มุมที่หลากหลายของการคุ้มครองเด็กออนไลน์ในเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 1,3,4,5,9,10 และ 16 ซึ่งให้ความสำคัญเพิ่มเติมถึงมติข้อที่ 175 (Resolution 175 - Rev. Dubai, 2018) เกี่ยวกับการเข้าถึงการสื่อสารทางไกลโดยใช้เทคโนโลยีและไอซีทีของผู้ที่มีความพิการและความต้องการเฉพาะเป็นพิเศษ และมติข้อที่ 67 (Resolution 67 - Rev. Buenos Aires, 2017) ของการประชุม World Telecommunication Development Conference ในบทบาทของ Telecommunication Development Sector ของสหภาพฯ ในการคุ้มครองเด็กออนไลน์

ในช่วงปลายปี 2562 คณะกรรมาธิการบอร์ดแบรนด์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหภาพฯ และองค์การยูนิเซฟ (ITU/UNESCO Broadband Commission for Sustainable Development) ได้ออกรายงานการคุ้มครองเด็กออนไลน์พร้อมด้วยข้อเสนอแนะสำหรับปฏิบัติการในการทำให้อินเทอร์เน็ตนั้นปลอดภัยขึ้นสำหรับเด็ก

สหภาพฯ ได้ออกแนวปฏิบัติชุดแรกเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ในปี 2552 ซึ่งเกี่ยวข้องกับความริเริ่มคุ้มครองเด็กออนไลน์ ในระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมาได้มีการแปลแนวปฏิบัตินี้ออกมาหลายภาษาและมีการใช้งานในหลายประเทศทั่วโลก เพื่ออ้างอิงสำหรับแผนการทำงานและยุทธศาสตร์ระดับชาติเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ หน่วยงานรัฐระดับชาติ องค์กรภาคประชาสังคม สถาบันที่จัดให้การดูแลเด็ก ธุรกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้ใช้แนวปฏิบัตินี้ในความพยายามคุ้มครองเด็กของพวกเขา

แนวปฏิบัตินี้ยังถูกใช้ไปในทางที่เฉพาะเจาะจงเพื่อการร่าง พัฒนาและดำเนินการตามกลยุทธ์คุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติในหลายประเทศสมาชิก อาทิ คาเมรูน กาบอง แกมเบีย กานา เคนยา เซียร์ราลีโอน ยูกันดาและแซมเบียในทวีปแอฟริกา ประเทศบาห์เรนและโอมานในภูมิภาคอาหรับ ประเทศบรูไน กัมพูชา คิริบาตี อินโดนีเซีย มาเลเซีย เมียนมาร์และวานูอาตูในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งประเทศบอสเนีย จอร์เจีย มอลโดวา มอนเตเนโกร โปแลนด์และยูเครนในทวีปยุโรป

นอกจากนี้แนวปฏิบัติยังสร้างรากฐานให้กับกิจกรรมระดับภูมิภาคอื่น ๆ อาทิ การประชุม Regional Conference on Child Online Protection (ACOP): Empowering the Future Digital Citizens ที่กัมปาลา ประเทศยูกันดา (2557) และการประชุม ASEAN Regional Conference on Child Online Protection ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพ ประเทศไทย (2563)

เมื่ออ้างถึงมติข้อที่ 179 (Resolution 179 - Rev. Dubai, 2018) สหภาพฯ ได้ร่วมมือกับภาคีความริเริ่มการคุ้มครองเด็กออนไลน์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้รับคำสั่งให้ปรับแนวปฏิบัติที่มีอยู่ทั้งสี่ชุดให้เป็นปัจจุบันโดยคำนึงถึงพัฒนาการทางเทคโนโลยีในธุรกิจการสื่อสารทางไกลผ่านเทคโนโลยี รวมทั้งแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเด็กที่มีความพิการและเด็กที่มีความต้องการเฉพาะ

ผลลัพธ์จากขั้นตอนนี้คือการที่แนวปฏิบัตินี้ได้ปรับปรุงครั้งใหญ่และทบทวนโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งชุดข้อเสนอแนะที่กว้างขึ้นเพื่อปกป้องเด็กให้ปลอดภัยในโลกออนไลน์ แนวปฏิบัตินี้เป็นผลจากความพยายามทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายใช้ความรู้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญขององค์กรและบุคคลมากมายจากทั่วโลกในแวดวงของการคุ้มครองเด็กออนไลน์ ซึ่งมุ่งสร้างรากฐานของโลกไซเบอร์ที่ปลอดภัยและมั่นคงต่อคนรุ่นใหม่ในอนาคต แนวปฏิบัตินี้ตั้งใจที่จะเป็นพิมพ์เขียว ที่สามารถนำมาปรับใช้ในวิธีที่สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมและกฎหมายระดับชาติหรือท้องถิ่น ยิ่งไปกว่านั้นแนวปฏิบัตินี้จัดการกับประเด็นที่กระทบเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทุกคนโดยให้ความสำคัญกับความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละช่วงวัย และนอกจากนี้ยังรับมือกับความต้องการของเด็กที่อยู่ในสภาพที่อยู่อาศัยที่ต่างกันและเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษและมีความพิการ แนวปฏิบัตินี้ยังสร้างความแข็งแกร่งให้กับขอบเขตของการคุ้มครองเด็กออนไลน์ รับมือกับความเสี่ยง ภัยคุกคามและอันตรายทั้งหมดที่เด็ก อาจต้องเผชิญออนไลน์ และสร้างสมดุลกับประโยชน์ที่โลกดิจิทัลหยิบยื่นให้กับชีวิตเด็ก

นับเป็นความหวังว่าแนวปฏิบัตินี้จะไม่เพียงแต่นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น แต่ยังช่วยให้ประเทศสมาชิกของสหภาพฯ เติมเต็มพันธกิจในการคุ้มครองและเห็นความสำคัญของสิทธิเด็ก ซึ่งอยู่ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก[2] และได้รับการยอมรับในสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในมติข้อที่ 44/25 ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 และการประชุมสุดยอดระดับโลก World Summit on Information Society[3] (WSIS) Outcomes Document.

จากการออกแนวปฏิบัติเหล่านี้ความริเริ่มในการคุ้มครองเด็กออนไลน์เรียกร้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดดำเนินการตามนโยบายและกลยุทธ์ที่จะคุ้มครองเด็กในพื้นที่ไซเบอร์และส่งเสริมการเข้าถึงโอกาสมหาศาลที่ทรัพยากรออนไลน์หยิบยื่นให้อย่างปลอดภัยขึ้น

2 UNICEF, “Convention on the Rights of the Child,” uncief.org, accessed January 29, 2020, https://www.unicef.org/child-right-convention.

3 WSIS was held in two phases: in Geneva (10-12 December 2003) and in Tunis (16-18 November 2005). WSIS concluded with a bold commitment “to build a people-centered, inclusive and development-oriented information society, where everyone can create, access, utilize and share information and knowledge,”

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ

คำนิยม ก

คำนำ ค

รายการตาราง ภาพและกล่องข้อความ ฌ

1. ภาพรวม 1

1.1 วัตถุประสงค์ 1

1.2 ขอบเขต 1

1.3 หลักการโดยรวม 2

1.4 การใช้แนวปฏิบัตินี้ 3

2. บทนำ 4

2.1 การคุ้มครองเด็กออนไลน์คืออะไร 6

2.2 เด็กในโลกดิจิทัล 7

2.3 ผลกระทบของเทคโนโลยีต่อประสบการณ์ทางดิจิทัลของเด็ก 9

2.4 ภัยคุกคามหลักต่อเด็กทางออนไลน์ 10

2.5 อันตรายหลักต่อเด็กทางออนไลน์ 14

2.6 เด็กที่มีความเปราะบาง 21

2.7 มุมมองของเด็กต่อความเสี่ยงออนไลน์ 24

3. การเตรียมการสำหรับกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ 25

3.1 ผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 25

3.2 การตอบสนองที่มีอยู่แล้วเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ 31

3.3 ตัวอย่างการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์ 36

3.4 ประโยชน์ของกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ 36

4. ข้อเสนอแนะสำหรับกรอบการทำงานและการดำเนินการ 37

4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับกรอบการทำงาน 38

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการ 41

5. การพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ 46

5.1 รายการตรวจสอบระดับชาติ 46

5.2 ตัวอย่างคำถาม 55

6. เอกสารอ้างอิง 56
ภาคผนวก 1 คำศัพท์เฉพาะทาง 60
ภาคผนวก 2 การกระทำความผิดต่อเด็กและเยาวชนผ่านการติดต่อ 69
ภาคผนวก 3 WeProtect Global Alliance 70
ภาคผนวก 4 ตัวอย่างการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์ 72

รายการตาราง ภาพและกล่องข้อความ

ตาราง

ตารางที่ 1 เนื้อหาหลักสำหรับการพิจารณา 46

ภาพ

ภาพที่ 1 เด็ก ไอซีทีและเป้าหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน ค
ภาพที่ 2 การจำแนกภัยคุกคามออนไลน์ต่อเด็ก 11

กล่องข้องความ

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต 8
การใช้อินเทอร์เน็ต 8
ภัยอันตราย 14

1. ภาพรวม

1.1 วัตถุประสงค์

รัฐบาลระดับชาติมีหน้าที่จัดหาความคุ้มครองให้แก่เด็กทั้งในชีวิตจริงและโลกออนไลน์ ซึ่งมีนัยสำคัญมาก เนื่องจากปัจจุบันนี้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้แทรกซึมอยู่ในชีวิตของเด็กและเยาวชนในทางที่สำคัญมากมาย จึงไม่อาจเข้าใจได้อีกต่อไปที่จะพยายามรักษาความแตกต่างอย่างเข้มงวดระหว่างเหตุการณ์ที่เกิดในโลกแห่งความเป็นจริงและโลกออนไลน์ โลกทั้งสองได้ผสานเข้าร่วมกันและพึ่งพากันและกันมากขึ้น

ผู้กำหนดนโยบาย[1] และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีบทบาทสำคัญมาก ความรวดเร็วที่เทคโนโลยีเหล่านี้พัฒนาไป หมายความว่าวิธีการกำหนดนโยบายแบบดั้งเดิมทั้งหลายนั้นไม่เหมาะกับวัตถุประสงค์อีกต่อไป ผู้กำหนดนโยบาต้องลงรายละเอียดเกี่ยวกับกรอบกฎหมายที่ปรับเปลี่ยนได้ ครอบคลุมและเหมาะสม กับวัตถุประสงค์สำหรับยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อคุ้มครองเด็กออนไลน์

วัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัตินี้คือการจัดทำกรอบการทำงานที่ใช้งานง่ายและยืดหยุ่นแก่ผู้กำหนดนโยบายในประเทศสมาชิกของสหภาพฯ เพื่อให้ทำความเข้าใจและดำเนินการตามหน้าที่ทางกฎหมายที่จะจัดหาการคุ้มครองเด็ก ทั้งในโลกแห่งความเป็นจริง ทางร่างกาย และในโลกเสมือน

แนวปฏิบัตินี้ทำหน้าที่ที่กล่าวมาเบื้องต้นโดยตอบคำถามสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ดังนี้

1) การคุ้มครองเด็กออนไลน์คืออะไร
2) ทำไมผู้กำหนดนโยบายอย่างข้าพเจ้าต้องให้ความสนใจกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์
3) บริบททางกฎหมาย สังคมและการเมือง และการพัฒนาในประเทศของข้าพเจ้าคืออะไร
4) ผู้กำหนดนโยบายควรเริ่มพิจารณาและก่อร่างนโยบายคุ้มครองเด็กออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างไร

เพื่อให้เกิดผลแนวปฏิบัตินี้จึงใช้ต้นแบบ กรอบการทำงานและทรัพยากรที่มีอยู่แล้วในการจัดทำเนื้อหาและข้อมูลให้กลายเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ดีจากทั่วโลก

1.2 ขอบเขต

ขอบเขตของการคุ้มครองเด็กออนไลน์ขยายไปถึงอันตรายใดๆ ที่เด็กประสบออนไลน์ครอบคลุมความเสี่ยงมากมายที่คุกคามความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก นับเป็นความท้าทายที่ซับซ้อนที่ต้องจัดการจากหลายแง่มุม รวมทั้งกฎหมาย ธรรมาภิบาล การศึกษา นโยบายและสังคม

[1] คำว่าผู้กำหนดนโยบายในที่นี้อ้างถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่มีความรับผิดชอบในการพัฒนาและดำเนินการตามนโยบาย โดยเฉพาะที่อยู่ในรัฐบาล

นอกจากนี้การคุ้มครองเด็กออนไลน์ต้องมีพื้นฐานจากความเข้าใจของความเสี่ยงทั้งในแบบทั่วไปและเฉพาะแต่ละประเทศ ภัยคุกคามและอันตรายที่เด็กเผชิญในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ซึ่งต้องมีการให้คำนิยามที่ชัดเจนและตั้งปัจจัยที่กำหนดอย่างชัดเจนสำหรับการแทรกแซงที่รวมและแยกระหว่างการกระทำที่เป็นอาชญากรรมและการกระทำที่ไม่ผิดกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามยังเป็นภัยคุกคามต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก

สำหรับส่วนนี้แนวปฏิบัติได้แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของภัยคุกคามและอันตรายในปัจจุบันที่เด็กกำลังเผชิญในโลกดิจิทัล จึงกล่าวได้ว่าวิธีการและความรวดเร็วในการกำหนดนโยบายแบบดั้งเดิมนั้นตามความรวดเร็วในพัฒนาการของเทคโนโลยีและภัยคุกคามและอันตรายที่เกี่ยวข้องไม่ทันอีกต่อไป ผู้กำหนดนโยบายในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องสร้างกรอบการทำงานทางกฎหมายและนโยบายที่ปรับเปลี่ยนได้และครอบคลุมเพียงพอในการรับมือกับความท้าทายต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มากที่สุด และเตรียมล่วงหน้าสำหรับที่จะมาถึง การจะทำเช่นนี้ต้องมีความร่วมมือกันในผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งแต่ละหน่วยและทั้งหมด รวมทั้งธุรกิจไอซีที คณะนักวิจัย ภาคประชาสังคม ประชาชนและตัวเด็กเอง โดยสามารถส่งเสริมขั้นตอนนี้ด้วยการคำนึงถึงหลักการโดยรวมเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์

1.3 หลักการโดยรวม

เมื่อนำหลักการ 11 ประการที่ตัดผ่านกันที่วางไว้ในที่นี้มาพิจารณาร่วมกันจะช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติที่มองไปข้างหน้าและเป็นแบบองค์รวม
การเรียงลำดับของหลักการเหล่านี้สะท้อนถึงตรรกะในการเล่าเรื่องมากกว่าลำดับความสำคัญ

กลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติควร

1. อยู่บนพื้นฐานของวิสัยทัศน์แบบองค์รวม ซึ่งรวมรัฐบาล ธุรกิจและสังคมไว้ด้วยกัน
2. เป็นผลจากความเข้าใจในทุกทิศทางและการวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมดิจิทัลโดยรวม แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถปรับแต่งได้ตามสถานการณ์และลำดับความสำคัญของประเทศ
3. เคารพและสอดคล้องกับสิทธิเด็กขั้นพื้นฐานที่รักษาไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กและข้อตกลงหรือข้อกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญ
4. เคารพและสอดคล้องกับกฎหมายและกลยุทธ์ภายในประเทศที่มีอยู่แล้ว คล้ายกันและเกี่ยวเนื่องกัน อาทิ กฎหมายเกี่ยวกับการล่วงละเมิดเด็กหรือกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยของเด็ก
5. เคารพสิทธิพลเมืองและเสรีภาพของเด็ก ซึ่งไม่ควรต้องเสียสละสิ่งนี้เพื่อความคุ้มครอง
6. พัฒนาขึ้นจากการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวมทั้งเด็ก ให้ความสนใจกับความต้องการและความรับผิดชอบของพวกเขา และเติมเต็มความต้องการของกลุ่มที่เป็นเสียงส่วนน้อยและชายขอบ
7. ออกแบบขึ้นโดยสอดคล้องกับแผนที่กว้างกว่าของรัฐบาลสำหรับความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจและสังคม และใช้การสนับสนุนจากไอซีทีให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสังคมที่ครอบคลุม

8. ใช้เครื่องมือทางนโยบายที่เหมาะสมที่หาได้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาถึงสถานการณ์เฉพาะของประเทศ
9. อยู่ในระดับที่สูงสุดของรัฐบาล ซึ่งจะมีความรับผิดชอบในการแจกจ่ายหหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรบุคคลและทางการเงินที่เพียงพอ
10. ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทางดิจิทัลที่เด็ก ผู้ปกครอง/ผู้ดูแล และผู้มีส่วนได้ส่วยเสียอื่น ๆ สามารถเชื่อใจได้
11. นำทางความพยายามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเสริมพลังและให้ความรู้แก่เด็กเกี่ยวกับทักษะความเข้าใจทางดิจิทัลเพื่อปกป้องตนเองออนไลน์

1.4 การใช้แนวปฏิบัตินี้

แนวปฏิบัตินี้คำนึงถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต้นแบบและข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และออกเป็นข้อเสนอแนะที่ชัดเจนต่อการพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ

- ส่วนที่ 2 แนะนำการคุ้มครองเด็กออนไลน์และให้ข้อมูลถึงงานวิจัยล่าสุด รวมทั้งแง่มุมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น ภัยคุกคามและอันตรายหลักสำหรับเด็ก
- ส่วนที่ 3 อธิบายถึงการเตรียมการสำหรับกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างที่มีอยู่แล้วของการตอบสนองต่อภัยคุกคามและอันตรายออนไลน์ และประโยชน์จากการมีกลยุทธ์ระดับชาติ
- ส่วนที่ 4 ครอบคลุมข้อเสนอแนะสำหรับกรอบการทำงานและการดำเนินการ
- ส่วนที่ 5 จำแนกรายการตรวจสอบระดับชาติเพื่อพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ
- ส่วนที่ 6 ให้ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์

2. บทนำ

ในปี 2562 มีประชากรโลกกว่าครึ่งหนึ่งที่ใช้อินเทอร์เน็ต กลุ่มผู้ใช้งานที่ใหญ่ที่สุดคือผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 44 ปี โดยกลุ่มอายุ 16-24 ปีและ 35-44 ปีนั้นสูงเท่ากัน ในระดับโลกเด็กหนึ่งในสามคนใช้อินเทอร์เน็ต (0-18 ปี)[2] เด็กและเยาวชนในประเทศกำลังพัฒนาใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด[3] และได้มีการประมาณการณ์ว่าในอีกห้าปีข้างหน้าประชากรกลุ่มนี้จะเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว คนรุ่นใหม่เติบโตขึ้นท่ามกลางอินเทอร์เน็ตและส่วนใหญ่เชื่อมต่อเทคโนโลยีโครงข่ายเคลื่อนที่ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศซีกโลกใต้[4]

ถึงแม้ว่าช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตจะเป็นพื้นฐานของการบรรลุสิทธิเด็ก แต่ยังคงมีความไม่เสมอภาคอย่างมีนัยสำคัญทั้งระดับภูมิภาค ระดับโลก ทางเพศสภาพและอื่น ๆ ในการเข้าถึง ซึ่งจำกัดโอกาสสำหรับเด็กหญิง เด็กที่มีความพิการ เด็กชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มที่มีความเปราะบางอื่น ๆ ในส่วนของช่องว่างระหว่างเพศทางดิจิทัลผลการศึกษาพบว่าในทุกที่ทั่วโลกยกเว้นประเทศสหรัฐอเมริกามีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในหลายประเทศเด็กหญิงไม่มีโอกาสในการเข้าถึงที่เท่าเทียมกับเด็กชาย และเมื่อมีโอกาสเด็กหญิงมักถูกเฝ้าระวังและจำกัดการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าเด็กชาย แต่พวกเขาอาจรู้สึกว่าความปลอดภัยนั้นอยู่บนความเสี่ยงเมื่อพยายามเข้าถึงอินเทอร์เน็ต[5] นับเป็นที่เห็นเด่นชัดว่าเด็กและเยาวชนที่ขาดทักษะทางดิจิทัลหรือพูดภาษาที่เป็นเสียงส่วนน้อยไม่สามารถหาข้อมูลออนไลน์ที่เกี่ยวข้องได้ และเด็กจากพื้นที่ชนบทมีทักษะทางดิจิทัลน้อยกว่า ใช้เวลาออนไลน์มากกว่า (โดยเฉพาะเล่นเกม) และได้รับการแทรกแซงและเฝ้าระวังจากผู้ปกครองน้อยกว่า[6]

---

2 OECD, “New Technologies and 21st Century Children: Recent Trends and Outcomes,” OECD Education Working Paper No. 179 (Directorate for Education and Skills, OECD), accessed January 27, 2020, https://one.oecd.org/document/EDU/WKP%282018%2915/En/pdf

3 Ofcom, “Children and Parents: Media Use and Attitudes Report 2018” (Ofcom), accessed January 17, 2020, https://www.ofcom.org.uk/__data/assets/pdf_file/0024/134907/children-and-parents-media-use-and-attitudes-2018.pdf

4 ITU, “Measuring the Information Society Report,” accessed January 16, 2020, https://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ICTOI-2018-SUM-PDF-E.pdf

5 “Young Adolescents and Digital Media: Uses, Risks and Opportunities in Low-and Middle-Income Countries,”GAGE, accessed January 29, 2020, https://www.gage.odi.org/publication/digital-media-risks-opportunities/

6 Livingstone, S., Kardefelt Winther, D., and Hussein, M. (2019). *Global Kids Online Comparative Report, Innocenti Research Report*. UNICEF Office of Research - Innocenti, Florence, https://www.unicef-irc.org/publications/1059-global-kids-online-comparative-report.html การศึกษานี้สามารถมีผลลัพธ์ที่ไม่เป็นไปตามคาดได้ ตัวอย่างเช่น การศึกษาวิจัยโดย HABLATAM ในประเทศแถบลาตินอเมริกา 5 ประเทศพบว่าในชุมชนที่มีความเปราะบางเด็กอาจใช้แพลตฟอร์มหาคู่เดท วิดีโอเกมหรือเครือข่ายโซเชียลในการดำเนินการทางการเงินสำหรับเหตุผิดกฎหมาย Contectados al Sur network, “Hablatam,” Hablatam Project 2020, accessed February 6, 2020, https://hablatam.net/

แต่อย่างไรก็ตามการพูดคุยเกี่ยวกับความเสี่ยงและภัยคุกคามนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากการยอมรับถึงธรรมชาติของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มคุณค่าและเสริมพลัง อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตของพวกเราและได้เปิดให้มีวิธีการสื่อสารแบบใหม่ เล่นเกม รื่นรมย์ไปกับเสียงดนตรีและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม การศึกษาและเพิ่มทักษะที่มากมายมหาศาล อินเทอร์เน็ตสามารถเป็นช่องทางที่สำคัญในการจัดหาบริการทางสุขภาพและการศึกษา รวมทั้งข้อมูลในประเด็นที่มีความสำคัญต่อเยาวชนแต่อาจเป็นเรื่องต้องห้ามของสังคม

ขณะนี้เด็กและเยาวชนมักเป็นผู้ที่อยู่แนวหน้าในการปรับใช้และปรับเปลี่ยนความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ที่อินเทอร์เน็ตมีให้ พวกเขาจึงกำลังเผชิญกับประเด็นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิการ ซึ่งสังคมต้องมีการยอมรับและเผชิญหน้า นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการพูดคุยอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความเสี่ยงออนไลน์ที่มีอยู่สำหรับเด็ก การพูดคุยจะเปิดให้มีพื้นที่ที่เด็กและเยาวชนได้รับการสอนถึงวิธีการรู้จักกับความเสี่ยง ป้องกันและจัดการกับภัยอันตรายหากกลายเป็นจริง รวมทั้งประโยชน์และโอกาสต่าง ๆ ที่อินเทอร์เน็ตมอบให้

ในหลาย ๆ ที่ในโลกเยาวชนมีความเข้าใจดีเกี่ยวกับความเสี่ยงบางประการที่พวกเขาพบเจอออนไลน์[7,8] การศึกษาพบตัวอย่างเช่น เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่สามารถแยกแยะระหว่างการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์จากการเล่นมุกตลกหรือการแซวออนไลน์ได้ พวกเขาเข้าใจว่าการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์นั้นมีมิติที่เป็นสาธารณะและถูกออกแบบมาเพื่อทำร้าย แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องสร้างสมดุลระหว่างโอกาสสำหรับเด็กทางออนไลน์กับความเสี่ยงที่ยังคงเป็นความท้าทาย[9]

สำหรับประเทศสมาชิกสหภาพฯ การคุ้มครองเด็กและเยาวชนออนไลน์เป็นความสำคัญลำดับต้นซึ่งต้องระมัดระวังที่จะสร้างสมดุลกับความพยายามในการสนับสนุนโอกาสออนไลน์สำหรับเด็กและเยาวชน[10] และต้องเป็นไปด้วยวิธีการที่คุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยไม่กระทบต่อการเข้าถึงข้อมูลของพวกเขาและสาธารณะในวงกว้างหรือความสามารถในการมีเสรีภาพในการพูด ในการแสดงออกและในการสมาคม

นับเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดสำหรับความจำเป็นในการลงทุนที่เฉพาะและทางออกที่สร้างสรรค์มาจัดการกับความเสี่ยงที่เด็กและเยาวชนต้องเผชิญ ไม่ใช่ว่าน้อยที่สุด เพราะช่องว่างทางดิจิทัลระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่นั้นจำกัดการชี้แนะจากผู้ปกครอง ครูและผู้ดูแล ในขณะเดียวกันเมื่อเด็กและเยาวชนโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ผู้ปกครองและสมาชิกของสังคมจะเกิดโอกาสที่ดีที่พวกเขาที่จะลดช่องว่างทางดิจิทัลนี้

[7,8] ตั้งแต่ปี 2559 สหภาพฯ ได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องอย่างการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ ทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัลและกิจกรรมออนไลน์สำหรับเด็ก

[8] ITU, Youth Consultation, https://www.itu.int/en/council/cwg-cop/Pages/meetings.aspx

[9] UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019).”

[10] ITU, “Celebrating 10 Years of Child Online Protection”, ITU News, February 6, 2018, https://news.itu.int/celebrating-10-years-child-online-protection/

ด้วยเหตุนี้การสร้างความเชื่อใจในอินเทอร์เน็ตต้องเป็นลำดับต้นและศูนย์กลางของนโยบายรัฐบาลและสังคมจำเป็นต้องทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เข้าใจมุมมองของพวกเขาและจุดประกายให้เกิดการหารือที่แท้จริงเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาส การสนับสนุนเด็กและเยาวชนในการจัดการกับความเสี่ยงออนไลน์จะมีประสิทธิภาพ แต่รัฐบาลต้องรับประกันว่าจะมีบริการสนับสนุนที่เพียงพอสำหรับผู้ที่ประสบกับอันตรายออนไลน์และเด็กรู้ว่าจะเข้าถึงการบริการเหล่านั้นได้อย่างไร

บางประเทศมีปัญหาในการจัดสรรทรัพยากรจัดการกับเรื่องของทักษะความเข้าใจทางดิจิทัลและความปลอดภัยของเด็กออนไลน์ แต่อย่างไรก็ตามเด็กได้รายงานว่างผู้ปกครอง ครู บริษัทเทคโนโลยีและรัฐบาลเป็นผู้เล่นสำคัญในการพัฒนาทางออกที่สนับสนุนความปลอดภัยออนไลน์ ประเทศสมาชิกสหภาพฯ ยังแสดงให้เห็นว่ามีการส่งเสริมที่จำเป็นสำหรับการยกระดับการแลกเปลี่ยนความรู้และความพยายามที่มีการประสานงานเป็นอย่างดีเพื่อป้องกันความปลอดภัยออนไลน์ของเด็กจำนวนมหาศาล[9]

เด็กและเยาวชนกำลังเดินทางในภูมิทัศน์ดิจิทัลที่ซับซ้อน การใช้ปัญญาประดิษฐ์สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองของระบบคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ วิทยาการหุ่นยนตร์ โลกเสมือนและความเป็นจริงที่แต่งเติม และการอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things) จะเปลี่ยนการใช้งานสื่อของเด็กซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายและการลงทุนสำหรับเด็ก ผู้ปกครอง และสังคมในอนาคตเฉกเช่นเดียวกับในปัจจุบัน

2.1 การคุ้มครองเด็กออนไลน์คืออะไร

เทคโนโลยีออนไลน์นำเสนอความเป็นไปได้มากมายให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อสื่อสาร เรียนรู้ทักษะใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ดีขึ้น แต่ก็สามารถนำมาซึ่งความเสี่ยงใหม่อย่างการเผชิญกับปัญญาเรื่องความเป็นส่วนตัว เนื้อหาที่ผิดกฎหมาย การคุกคาม การกลั่นแกล้งทางไซแบอร์ การใช้ข้อมูลส่วนตัวในทางที่ผิด หรือการเข้าหาเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศและแม้แต่การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

แนวปฏิบัตินี้พัฒนาแนวทางแบบองค์รวมที่ตอบสนองต่อภัยคุกคามและอันตรายทั้งหมดที่เด็กและเยาวชนอาจต้องเผชิญในขณะที่ได้รับทักษะความเข้าใจทางดิจิทัล พวกเขาเห็นความสำคัญว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้องมีบทบาทในความสามารถในการปรับตัว ความเป็นอยู่ที่ดี และการคุ้มครองทางดิจิทัล ในขณะที่ได้รับประโยชน์จากโอกาสที่อินเทอร์เน็ตหยิบยื่นให้

การคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นความรับผิดชอบร่วมกันและขึ้นอยู่กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่จะรับประกันให้เกิดอนาคตที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน เพื่อให้บรรลุสิ่งนี้ผู้กำหนดนโยบาย ธุรกิจ ผู้ปกครอง ผู้ดูแล ผู้ให้ความรู้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ต้องทำให้แน่ใจว่าเด็กและเยาวชนสามารถเติมเต็มศักยภาพทั้งออนไลน์และออฟไลน์ได้

ในขณะที่ยังไม่มีคำนิยามสากลสำหรับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ แต่การคุ้มครองเด็กออนไลน์นี้มุ่งไปที่แนวทางแบบองค์รวมในการสร้างพื้นที่ดิจิทัลที่ปลอดภัย เหมาะสมกับวัย ครอบคลุมและมีส่วนร่วมสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- ตอบสนอง สนับสนุนและช่วยเหลือตนเองเมื่อประสบกับภัยคุกคาม
- ป้องกันอันตราย
- ความสมดุลระหว่างการรับประกันการคุ้มครองกับการจัดหาโอกาสสำหรับเด็กให้เป็นพลเมืองดิจิทัล ยึดมั่นในสิทธิและความรับผิดชอบทั้งของเด็กและสังคม

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและสังคม รวมทั้งธรรมชาติอันไร้พรมแดนของอินเทอร์เน็ต การคุ้มครองเด็กออนไลน์จำเป็นต้องคล่องแคล่วและปรับเปลี่ยนได้จึงจะมีประสิทธิภาพ ในขณะที่แนวปฏิบัตินี้ให้ข้อมูลที่นำไปสู่ความเสี่ยงสำคัญออนไลน์สำหรับเด็กและเยาวชน รวมทั้งเนื้อหาที่เป็นอันตรายและผิดกฎหมาย การคุกคาม การกลั่นแกล้งออนไลน์ การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในทางที่ผิด หรือการเข้าหาเพื่อการวัตถุประสงค์ทางเพศและการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก ความท้าทายใหม่จะปรากฏขึ้นเสมอพร้อมกับนวัตกรรมการพัฒนาทางเทคโนโลยี และจะแตกต่างกันไปตามภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตามความท้าทายใหม่ ๆ จะถูกจัดการอย่างดีที่สุดโดยการทำงานร่วมกันในฐานะประชาคมโลกเพื่อหาทางออกใหม่ให้กับความท้าทายเหล่านี้

2.2 เด็กในโลกดิจิทัล

อินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนแปลงวิถีการใช้ชีวิตของเรา โดยเข้ามาอยู่ในชีวิตของเด็กและเยาวชนจนแทบเป็นไปไม่ได้แล้วที่แยกระหว่างโลกดิจิทัลและโลกแห่งความจริง หนึ่งในสามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกคือเด็กและเยาวชน องค์การยูนิเซฟประเมินว่ามีเด็กร้อยละ 71 ที่เชื่อมต่อออนไลน์เรียบร้อยแล้ว

การเชื่อมต่อนั้นเสริมพลังอย่างมหาศาล โลกออนไลน์เปิดโอกาสให้เด็กก้าวข้ามความด้อยโอกาสและความพิการ และเป็นพื้นที่ใหม่สำหรับความบันเทิง การศึกษา การมีส่วนร่วมและการสร้างความสัมพันธ์ ปัจจุบันแพลตฟอร์มดิจิทัลถูกใช้สำหรับกิจกรรมหลากหลายและมักเป็นประสบการณ์ที่ใช้สื่อผสมผสาน

การมีช่องทางเข้าถึง เรียนรู้ที่จะใช้ และนำทางในเทคโนโลยีนี้นับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่อายุยังน้อย ผู้กำหนดนโยบายต้องเข้าใจว่าเด็กและเยาวชนมักเริ่มใช้แพลตฟอร์มและการบริการต่าง ๆ ก่อนที่จะมีอายุถึงเกณฑ์อายุต่ำสุดออนไลน์ การให้ความรู้จึงจำเป็นตั้งแต่เนิ่น ๆ

เด็กและเยาวชนอยากมีส่วนเกี่ยวข้องในการพูดคุยและพวกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณค่าในฐานะ “ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ดิจิทัลแต่กำเนิด (digital natives)” ซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติการนำเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการหารือที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมออนไลน์เพื่อส่งเสริมสิทธิของพวกเขา

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

ในปี 2562 ประชากรมากกว่าครึ่งหนึ่งของโลกใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 53.6) ซึ่งประมาณเป็นจำนวน 4.1 พันล้านคน ในระดับโลกหนึ่งในสามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคือเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี[1] ในประเทศรายได้ต่ำบางประเทศอัตราส่วนนั้นเพิ่มขึ้นถึงหนึ่งในสอง ในขณะที่ประเทศรายได้สูงนั้นอยู่ที่หนึ่งในห้า อ้างถึงองค์การยูนิเซฟ มีเด็กจำนวนร้อยละ 71 ทั่วโลกที่เชื่อมต่อออนไลน์เรียบร้อยแล้ว[2] ปัจจุบันเด็กและเยาวชนจึงมีการแสดงตนในอินเทอร์เน็ตที่เป็นล่ำเป็นสัน เป็นถาวรและคงอยู่อีกนาน[3] อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อจุดประสงค์อื่นทางสังคม เศรษฐกิจ หรือการเมือง และได้กลายเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคของครอบครัวหรือการบริการที่มีความสำคัญต่อวิถีการใช้ชีวิตของครอบครัว เด็กและเยาวชน

ในปี 2560 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนในระดับภูมิภาคนั้นเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากกับระดับของรายได้ ประเทศรายได้ต่ำมักมีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เป็นเด็กน้อยกว่าประเทศที่มีรายได้สูง

เด็กและเยาวชนในเกือบทุกประเทศใช้เวลาออนไลน์ในวันสุดสัปดาห์มากกว่าวันธรรมดา โดยมีวัยรุ่น (อายุ 15-17 ปี) ใช้เวลาออนไลน์มากที่สุดคือระหว่าง 2.5 – 5.3 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยแล้วแต่ประเทศ

การใช้งานอินเทอร์เน็ต

อุปกรณ์ที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในหมู่เด็กและเยาวชนในการเข้าอินเทอร์เน็ตคือโทรศัพท์เคลื่อนที่ รองลงมาคือคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและแล็ปท็อป เด็กและเยาวชนใช้เวลาโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมงต่อวันออนไลน์ในช่วงวันธรรมดาและเพิ่มขึ้นประมาณเท่าตัวในช่วงสุดสัปดาห์ แต่มีเด็กอีกมากมายที่ไม่มีช่องทางเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ในทางปฏิบัติเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตใช้อุปกรณ์มากกว่าหนึ่งอย่างในการเชื่อมต่อ เด็กและเยาวชนที่เชื่อมต่ออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งบางครั้งใช้อุปกรณ์มากกว่าสามอย่าง เด็กโตและเด็กในประเทศร่ำรวยโดยทั่วไปใช้อุปกรณ์มากกว่าหนึ่งอย่าง และเด็กชายมีจำนวนอุปกรณ์มากกว่าเด็กหญิงเล็กน้อยในทุกประเทศที่ทำการสำรวจ

กิจกรรมยอดนิยมทั้งสำหรับเด็กหญิงและเด็กชายคือการดูคลิปวิดีโอ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นเด็กและเยาวชนจำนวนมากกว่าสามในสี่เล่าว่า พวกเขาดูคลิปวิดีโออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง ไม่ว่าจะโดยลำพังหรือพร้อมกับสมาชิกในครอบครัว เด็กและเยาวชนจำนวนมากยังเป็น “นักเข้าสังคมอย่างแข็งขัน (active socializers)” ที่ใช้แพลตฟอร์มสื่อโซเชียลต่าง ๆ อย่างเฟซบุ๊ค ทวิตเตอร์ ติ๊กต๊อกหรืออินสตาแกรม

---

1 Livingstone, S., Carr, J., and Byrne, J. (2015) One in three: The task for global internet governance in addressing children’s rights. Global Commission on Internet Governance: Paper Series. London: CIGI and Chatham House, https://https://www.cigionline.org/publications/one-three-internet-governance-and-childrens-rights/

2 Broadband Commission, “Child Online Safety: Minimizing the Risk of Violence, Abuse and Exploitation Online (2019),” *Broadband Commission for Sustainable Development,* October 2019, 84, https://broadbandcommission.org/Documents/working-groups/ChildOnlineSafety_Report.pdf

3 Livingstone, Carr, and Byrne, “One in Three: Internet Governance and Children’s Rights.”

เด็กและเยาวชนยังมีส่วนร่วมทางการเมืองออนไลน์และแสดงความคิดเห็นผ่านการเขียนบล็อก

การร่วมเล่นเกมออนไลน์ในระดับภาพรวมนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับการที่เด็กและเยาวชนสามารถหาช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ ในขณะที่ร้อยละ 10 – 30 ของเด็กและเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ออนไลน์รายสัปดาห์

สำหรับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเด็กและเยาวชนในทุกช่วงวัยหลายคนใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการบ้านหรือแม้แต่ติดตามการเรียนการสอนหลังขาดเรียน หรือหาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางออนไลน์รายสัปดาห์ เด็กโตมีความปรารถนามากกว่าเด็กเล็กที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

2.3 ผลกระทบของเทคโนโลยีต่อประสบการณ์ทางดิจิทัลของเด็ก

อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถหยิบยื่นโอกาสและนำความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กใช้สื่อโซเชียลพวกเขาได้รับประโยชน์มากมายทั้งสำรวจ เรียนรู้ สื่อสารและพัฒนาทักษะสำคัญหลายอย่าง อาทิ เด็กมองว่าเครือข่ายโซเชียลเป็นแพลตฟอร์มที่ให้พวกเขาสามารถสำรวจอัตลักษณ์ส่วนบุคคลในพื้นที่ปลอดภัย การมีทักษะที่เกี่ยวข้องและรู้ว่าจะรับมือกับประเด็นความเป็นส่วนตัวและชื่อเสียงจึงมีความสำคัญกับเยาวชน

“ฉันรู้ว่าทุกอย่างที่คุณลงในอินเทอร์เน็ตนั้นจะคงอยู่ตลอดไปและมันอาจจะมีผลกระทบกับชีวิตของคุณในอนาคต” เด็กชายอายุ 14 ปีในประเทศชิลี

แต่อย่างไรก็ตามจากการหารือได้แสดงให้เห็นว่าเด็กส่วนใหญ่ใช้สื่อโซเชียลก่อนเกณฑ์อายุต่ำสุดที่ 13 ปี[11] และบริการยืนยันอายุโดยทั่วไปยังอ่อนแอหรือขาดแคลน จึงทำให้ความเสี่ยงที่เด็กต้องเผชิญนั้นรุนแรงขึ้น ในขณะที่เด็กต้องการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลและกลายเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยเฉพาะเมื่อคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของพวกเขา พวกเขามักคิดถึงความเป็นส่วนตัวที่สัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรู้จัก อาทิ *“เพื่อนของฉันจะเห็นอะไรได้บ้าง”* น้อยกว่าที่สัมพันธ์กับคนแปลกหน้าหรือบุคคลที่สาม เมื่อรวมกับธรรมชาติของเด็กที่อยากรู้อยากเห็นและความต้านทานความเสี่ยงโดยทั่วไปที่ต่ำ จึงทำให้พวกเขาอยู่ในความเสี่ยงต่อการเข้าหา การแสวงหาประโยชน์ การกลั่นแกล้งหรือเนื้อหาหรือการติดต่อที่เป็นอันตรายอื่น ๆ

[11] Contectados al Sur network, “Hablatam”; UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019).”

ความนิยมอย่างแพร่หลายของแอพพลิเคชั่นโทรศัพท์เคลื่อนที่สำหรับแชร์รูปภาพหรือวิดีโอออนไลน์ และโดยเฉพาะการใช้แพลตฟอร์มไลฟ์สดโดยเด็กนำมาซึ่งข้อกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและความเสี่ยงนั้นมากยิ่งขึ้น เด็กบางคนทำภาพทางเพศของตนเอง เพื่อนและญาติพี่น้องและแชร์ออนไลน์ ในบางกรณีโดยเฉพาะเด็กโตอาจมองว่าเป็นการสำรวจธรรมชาติทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ ในขณะที่คนอื่นโดยเฉพาะเด็กที่มีอายุน้อยมักเกิดขึ้นจากการขู่บังคับจากผู้ใหญ่หรือเด็กคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดเนื้อหาที่เป็นผลลัพธ์นี้เป็นสิ่งผิดกฎหมายในหลายประเทศ และอาจทำให้เด็กตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกดำเนินคดี หรือมันอาจถูกนำมาใช้ประโยชน์จากเด็กเพิ่มเติม

เช่นเดียวกันเกมออนไลน์สามารถช่วยให้เด็กเติมเต็มสิทธิในการเล่น รวมทั้งสร้างเครือข่าย ใช้เวลาร่วมกับและพบเพื่อนใหม่ และเพื่อพัฒนาทักษะที่สำคัญต่าง ๆ ซึ่งสามารถเป็นสิ่งที่ดีแม้ว่าจะท่วมท้นก็ตาม

แต่มีหลักฐานเพิ่มขึ้นมากมายที่บ่งบอกว่าแพลตฟอร์มเล่นเกมออนไลน์สามารถนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อเด็กหากการเล่นเกมออนไลน์โดยไม่มีการเฝ้าระวังหรือส่งเสริมโดยผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ ทั้งการเป็นเด็กติดเกม ความเสี่ยงทางการเงิน การเก็บและการสร้างรายได้จากข้อมูลส่วนตัวของเด็ก การกลั่นแกล้งออนไลน์ วาทะสร้างความเกลียดชัง ความรุนแรงและการเปิดรับเนื้อหาหรือการกระทำที่ไม่เหมาะสม[12] รวมทั้งการเข้าหาโดยใช้ภาพจริง ภาพที่สร้างโดยคอมพิวเตอร์ หรือภาพจำลองและวิดีโอที่แสดงภาพหรือทำให้การล่วงละเมิดทางและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กนั้นกลายเป็นเรื่องปกติ

นอกเหนือไปจากนี้การพัฒนาของเทคโนโลยีได้นำมาสู่อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things) ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนและประเภทของอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่อ สื่อสารและสร้างเครือข่ายผ่านอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้รวมถึงของเล่น กล้องมอร์นิเตอร์ทารก และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทำงานโดยปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งอาจนำความเสี่ยงต่อความเป็นส่วนตัวและการติดต่อจากผู้ที่ไม่ต้องการ

2.4 ภัยคุกคามหลักต่อเด็กทางออนไลน์

ผู้ใหญ่และเด็กเผชิญกับความเสี่ยงและอันตรายออนไลน์หลายรูปแบบ ถึงกระนั้นเด็กเป็นประชากรที่เปราะบางกว่ามาก เด็กบางคนยังมีความเปราะบางมากกว่าเด็กบางกลุ่ม เช่น เด็กที่มีความพิการ[13] หรือเด็กเคลื่อนย้าย ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องรับประกันว่าเด็กทุกคนสามารถที่จะพัฒนาและได้รับความรู้ในสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่ปลอดภัย แนวคิดที่ว่าเด็กนั้นมีความเปราะบางและควรได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทุกรูปแบบนั้นจารึกอยู่ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

12 UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019).” (UNICEF, 2019)

13 Lundy et al., “TWO CLICKS FORWARD AND ONE CLICK BACK,” Report on children with disabilities in the digital environment (Council of Europe, October 2019), https://rm.coe.int/two-clicks-forward-and-one-click-back-report-on-children-with-disabili/168098bd0f

บางส่วนในสภาพแวดล้อมดิจิทัลนั้นมอบโอกาสมากมายให้กับเด็กและในขณะเดียวกันอาจทำให้เกิดความเสี่ยงซึ่งอาจเป็นอันตรายใหญ่หลวงสำหรับเด็กและบั่นทอนความเป็นอยู่ของพวกเขา ซึ่งนับเป็นข้อกังวลทั้งสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก ตัวอย่างเช่นการที่อินเทอร์เน็ตสามารถบุกรุกความเป็นส่วนตัวของบุคคล เผยแพร่ข้อมูล ผิด ๆ หรือแย่แกว่านั้นคือเปิดโอกาสสู่ช่องทางการเข้าถึงสื่ออนาจาร

นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแยกแยะระหว่างความเสี่ยงและภัยคุกคามสำหรับเด็ก ไม่ใช่ว่าทุกกิจกรรมที่มีองค์ประกอบอันเป็นความเสี่ยงจะอันตรายเสมอไป และไม่ใช่ว่าทุกความเสี่ยงจะเป็นอันตรายต่อเด็ก ตัวอย่างเช่น การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศ (Sexting) ซึ่งอาจเป็นวิธีที่วัยรุ่นสำรวจเรื่องทางเพศและความสัมพันธ์ ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะเป็นอันตราย

ภาพที่ 2 การจำแนกภัยคุกคามออนไลน์ต่อเด็ก

	เนื้อหา เด็กในฐานะผู้รับ (จากการผลิตจำนวนมาก)	**การติดต่อ** เด็กในฐานะผู้เข้าร่วม (กิจกรรมที่ริเริ่มโดยผู้ใหญ่	**การกระทำ** เด็กในฐานะผู้ร่วมปฏิบัติ (ผู้กระทำ/เหยื่อ)
ก้าวร้าว	เนื้อหาที่รุนแรง/ เต็มไปด้วยเลือด	การคุกคาม การสะกดรอยตาม	การกลั่นแกล้ง กิจกรรมที่ไม่เป็นมิตร จากคนรุ่นเดียวกัน
ทางเพศ	เนื้อหาลามกอนาจาร	การเข้าหา การล่วงละเมิด ทางเพศจากการพบปะ กับคนแปลกหน้า	การคุกคามทางเพศ การส่งข้อความพูดคุย เรื่องเพศ
คุณค่า	เนื้อหาที่เป็นการเหยียด เชื้อชาติ/เต็มไปด้วย ความเกลียดชัง	การชักชวนเข้าสู่ ลัทธิทางความคิด	เนื้อหาที่ทำขึ้นโดยผู้ใช้ ที่มีแนวโน้มเป็นอันตราย
ทางการค้า	โฆษณา/การตลาด แบบแอบแฝง	การแสวงหาประโยชน์ และการใช้งานข้อมูล ส่วนบุคคล ในทางที่ผิด	การพนัน การละเมิดลิขสิทธิ์

ที่มา EU Kids Online (Livingstone, Haddon, Görzig, and Ólafsson (2011)

การมาถึงของยุคดิจิทัลนำความท้าทายใหม่ ๆ มาสู่การคุ้มครองเด็ก เด็กต้องได้รับการเสริมพลังให้สามารถนำทางในโลกออนไลน์ได้อย่างปลอดภัยและเก็บเกี่ยวสิ่งตอบแทนที่ดีจากโลกออนไลน์

ผู้กำหนดนโยบายต้องทำให้แน่ใจว่าจะมีกฎหมาย เกราะป้องกันและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้เด็กได้พัฒนาและเรียนรู้อย่างปลอดภัย นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเตรียมเด็กให้พร้อมมีทักษะที่จำเป็นในการระบุภัยคุกคามและเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความหมายโดยนัยและความแตกต่างเพียงเล็กน้อยของพฤติกรรมออนไลน์

ระหว่างที่อยู่ในโลกออนไลน์เด็กสามารถเผชิญกับภัยคุกคามมหาศาลจากองค์กรผู้ใหญ่และคนรุ่นเดียวกัน

เนื้อหาและการปรับข้อมูล

- การเปิดรับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือแม้กระทั่งที่เป็นอาชญากรรมสามารถพาเด็กไปสู่เรื่องร้ายแรง อย่างการทำร้ายตนเอง พฤติกรรมที่บ่อนทำลายและรุนแรง การเปิดรับข้อความลักษณะนี้สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปสู่ความรุนแรงหรือการเป็นสมาชิกของแนวคิดที่เหยียดเชื้อชาติหรือเลือกปฏิบัติ เป็นที่ทราบกันดีว่าเด็กหลายคนไม่ได้ทำตามข้อจำกัดทางอายุที่อยู่ในเว็บไซต์
- การเปิดรับข้อมูลที่ผิดหรือไม่ครบถ้วนจำกัดความเข้าใจของเด็กในโลกรอบตัว กระแสของเนื้อหาแบบตามความต้องการของบุคคลจากพฤติกรรมของผู้ใช้สามารถนำไปสู่ภาวะ “ฟองอากาศของการใช้ตัวกรอง (filter bubble)” ซึ่งจำกัดเด็กจากการพัฒนาและเข้าถึงเนื้อหาที่หลากหลาย
- การเปิดรับเนื้อหาที่กรองโดยอัลกอริทึมด้วยความตั้งใจที่จะปรับข้อมูลสามารถมีอิทธิพลอย่างหนักต่อพัฒนาการ ความคิดเห็น คุณค่าและกิจวัตรของเด็ก การแยกเด็กให้อยู่ใน “ห้องเสียงสะท้อน (echo chamber)” หรือ “ฟองอากาศของการใช้ตัวกรอง (filter bubble)” ปิดกั้นเด็กจากการเข้าสู่ความคิดเห็นและแนวคิดที่หลากหลาย

การติดต่อโดยผู้ใหญ่หรือคนรุ่นเดียวกัน

เด็กอาจเผชิญกับความเสี่ยงทางการติดต่อมากมายจากคนรุ่นเดียวกันหรือผู้ใหญ่

- การกลั่นแกล้งออนไลน์สามารถแพร่กระจายได้กว้างพร้อมความรวดเร็วมากกว่าออฟไลน์ซึ่งสามารถเกิดขึ้นเวลาใดก็ได้ ดังนั้นจึงบุกรุกพื้นที่ที่เคยปลอดภัยและสามารถเป็นไปโดยนิรนาม
- เด็กที่ตกเป็นเหยื่อออฟไลน์มักตกเป็นเหยื่อออนไลน์ด้วย ซึ่งทำให้เด็กที่มีความพิการนั้นมีความเสี่ยงออนไลน์สูงกว่า ตามผลการศึกษาที่ว่าเด็กที่มีความพิการมีความเป็นไปได้ที่จะประสบกับการล่วงละเมิดทุกรูปแบบมากกว่า และหากเจาะจงอาจตกเป็นเหยื่อทางเพศได้มากกว่า การตกเป็นเหยื่อนั้นรวมทั้งการกลั่นแกล้ง การคุกคาม การถูกแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติจากความพิการของเด็กทั้งที่เป็นจริงและที่คนเข้าใจไปเอง หรือแง่มุมใดที่เกี่ยวข้องกับความพิการของพวกเขา อาทิ วิธีที่พวกเขาประพฤติตนหรือพูด หรืออุปกรณ์หรือบริการที่พวกเขาใช้
- การหมิ่นประมาทและการทำลายชื่อเสียง ภาพและวิดีโอสามารถถูกดัดแปลงและแชร์ไปถึงผู้คนหลายพันล้าน ข้อความแสดงความคิดเห็นที่ไม่ฉลาดนักสามารถอยู่ได้หลายทศวรรษ ให้ทุกคนสามารถดูได้อย่างอิสระ
- เด็กสามารถตกเป็นเป้า โดนเข้าหาและล่วงละเมิดผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยผู้กระทำ ทั้งที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือในอีกมุมหนึ่งของโลก ซึ่งมักอ้างว่าตนเป็นผู้อื่น ความเสี่ยงนี้มาในหลายรูปแบบ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความรุนแรงหรือถูกบีบบังคับให้ส่งเนื้อหาทางเพศของตน
- การถูกกดดัน หลอกลวงหรือบีบบังคับให้ทำการสั่งซื้อ ทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จ่ายเงิน
- โฆษณาที่ไม่ต้องการนำมาสู่ประเด็นของการยินยอมและการขายข้อมูล

พฤติกรรมของเด็กที่อาจนำไปสู่ผลที่ตามมา

- การกลั่นแกล้งทางออนไลน์นั้นเป็นเรื่องที่ก่อกวนและทำลายล้างเพราะมันสามารถแพร่ไปได้กว้างขวาง และมีดีกรีความเป็นสาธารณะที่สูงกว่าและเนื้อหาที่แพร่กระจายทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถโผล่ออกมาได้อีกทุกเมื่อ ซึ่งยิ่งทำให้เป็นการยากขึ้นอีกสำหรับเหยื่อที่จะยุติเหตุการณ์ การกลั่นแกล้งออนไลน์นั้นสามารถเป็นรูปภาพที่สร้างความเสียหายหรือข้อความที่เจ็บช้ำน้ำใจ เนื้อหาที่เข้าถึงได้ 24 ชั่วโมง การกลั่นแกล้งทางอิเล็กทรอนิกส์สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งวัน จึงสามารถบุกรุกความเป็นส่วนตัวของเหยื่อถึงแม้ว่าจะอยู่ในที่ที่ “ปลอดภัย” อย่างบ้านของพวกเขา ข้อความส่วนตัวยังสามารถถูกจัดการ รูปภาพถูกปรับแก้ และส่งไปยังผู้อื่น นอกจากนี้ยังสามารถเป็นการกระทำที่นิรนามการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสามารถนำปสู่อันตรายทางร่างกายได้ รวมทั้งการเผชิญหน้าในชีวิตจริงกับผู้ที่รู้จักออนไลน์ ด้วยความเป็นไปได้ที่จะเกิดการล่วงละมิดทางร่ายกายและ/หรือทางเพศ
- การละเมิดสิทธิของตนเองและผู้อื่นผ่านการขโมยความคิดและการนำเนื้อหาเข้าสู่ระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งการถ่ายภาพและนำภาพที่ไม่เหมาะสมเข้าสู่ระบบโดยไม่ได้รับการอนุญาต
- การละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น เช่น การดาวน์โหลดเพลง ภาพยนตร์หรือรายการโทรทัศน์ ซึ่งควรต้องเสียค่าใช้จ่าย อาจเป็นอันตรายต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการขโมย
- การใช้อินเทอร์เน็ตแบบเสพติดและมากเกินไปและ/หรือการเล่นเกมออนไลน์จนกลายเป็นความเสียหายของกิจกรรมเข้าสังคมและ/หรือกลางแจ้งนั้นมีความสำคัญต่อสุขภาพ การสร้างความเชื่อมั่นพัฒนาการทางสังคมและความเป็นอยู่ที่ดีโดยทั่วไป
- การพยายามทำร้าย คุกคามหรือกลั่นแกล้งผู้อื่น รวมทั้งการแสร้งเป็นคนอื่น โดยมากมักแสร้งเป็นเด็กคนอื่น
- พฤติกรรมที่พบเห็นบ่อยที่เพิ่มขึ้นในหมู่วัยรุ่นคือการส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศ (การแชร์รูปภาพหรือข้อความทางเพศผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่) รูปภาพหรือข้อความเหล่านี้มักแลกเปลี่ยนกันระหว่างคนรักที่อยู่ในความสัมพันธ์หรือผู้ที่ต้องการสานสัมพันธ์ แต่บางครั้งกลับถูกแชร์ไปสู่ผู้ชมในวงกว้าง เป็นที่เข้าใจว่าว่าเด็กวัยรุ่นไม่น่าจะมีมีความเข้าใจที่เพียงพอถึงความหมายโดยนัยและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นตามมา

2.5 อันตรายหลักต่อเด็กทางออนไลน์

ภัยคุกคามที่เด็กต้องเผชิญนั้นได้กล่าวไปเบื้องต้นแล้ว ต่อจากนี้คืออันตรายที่สามารถเกิดขึ้นได้จากภัยคุกคามเหล่านั้น

อันตราย

อ้างถึงการศึกษาขององค์การยูนิเซฟความเสี่ยงและอันตรายสามารถแบ่งเป็นหมวดหมู่ได้ ดังนี้

- <u>การล่วงละเมิดตนเองและการทำร้ายตนเอง</u>
    - เนื้อหาเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย
    - การเลือกปฏิบัติ
- <u>การเปิดรับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม</u>
    - การเปิดรับเนื้อหาสุดโต่ง/รุนแรง/เต็มไปด้วยเลือด
    - การตลาดแบบแอบแฝง
    - การพนันออนไลน์
- <u>การเปลี่ยนแปลงไปสู่ความรุนแรง</u>
    - การชักชวนให้เปลี่ยนแนวคิด
    - วาทะสร้างความเกลียดชัง
- เด็กมีความเป็นไปได้ที่จะรายงานถึงความกังกลุ้มที่เกิดจากวาทะที่สร้างความเกลียดชังหรือเนื้อหาทางเพศมากกว่าการถูกปฏิบัติทางออนไลน์หรือออฟไลน์ด้วยวิธีที่ทำให้เจ็บช้ำหรือพบปะกับบุคคลที่เพิ่งรู้จักทางออนไลน์
- <u>การล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ</u>
    - เนื้อหาที่ทำขึ้นด้วยตนเอง
    - การเข้าหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ
    - เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก
    - การค้ามนุษย์
    - การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการเดินทางและท่องเที่ยว

ผลการศึกษาในปี 2560 ในประเทศเดนมาร์ก ฮังการีและสหราชอาณาจักรพบว่าร้อยละ 6 ของเด็กถูกแชร์รูปภาพที่เปิดเผยของตนโดยไม่ได้รับอนุญาต ในปี 2562 มูลนิธิ Internet Watch Foundation ระบุว่ามีเว็บไซต์กว่า 132,000 เว็บไซต์ที่มีภาพหรือวิดีโอของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งแต่ละเว็บไซต์มีภาพของการล่วงละเมิดตั้งแต่หนึ่งภาพจนถึงหลักพัน

ความเสี่ยงเกี่ยวกับความรุนแรงออนไลน์อย่างการแจกจ่ายภาพเปลือยโดยไม่ได้รับการยินยอมและการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ด้วยเรื่องทางเพศนั้นแสดงให้เห็นถึงอำนาจทางเพศที่ไม่เท่าเทียม ทำให้มีเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความกดดันทางเพศสู่พฤติกรรมทางเพศและประสบกับผลที่ตามมาที่เป็นไปในทางลบมากกว่าและเป็นสาเหตุของการเกิดอันตราย

- ความรุนแรงและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในทางที่ผิด
    - การแฮก
    - การหลอกลวงและขโมย

    หลายคนคุ้นเคยกับการโกงและการแฮก แต่การบุกรุกความเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับกิจกรรมออนไลน์ของเด็กก็เป็นการละเมิดอย่างหนึ่ง ผู้ใหญ่มักบั่นทอนเด็กด้วยการตรวจสอบโทรศัพท์เคลื่อนที่และสอดส่องกิจกรรมออนไลน์ของพวกเขา ตัวอย่างเช่น รายงานจากเด็กในประเทศบราซิลพบว่าทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจากต่างช่วงวัยมองว่าผู้ปกครองของพวกเขานั้นควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กหญิงมากกว่า ความพยายามในการอธิบายมักแนะว่าในบางกรณีเด็กหญิงอาจมีความเปราะบางมากกว่าเนื่องจากโครงสร้างของสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในบริบทที่ขอบเขตระหว่างการปฏิสัมพันธ์ออนไลน์กับออฟไลน์นั้นคลุมเครือขึ้น
- การกลั่นแกล้งและการคุกคามทางไซเบอร์ – กิจกรรมโดยคนรุ่นเดียวกันที่เป็นปรปักษ์และรุนแรง

    ห้องแชทและเครือข่ายโซเชียลสามารถเปิดโอกาสให้เกิดความรุนแรงและการกลั่นแกล้งจากผู้ใช้นิรนาม รวมทั้งการที่วัยรุ่นเข้าร่วมการสื่อสารที่ก้าวร้าวหรือเป็นอันตราย Livingstone, Mascheroni, Ólafsson, และ Haddon1 พบว่าโดยเฉลี่ยเด็กทั่วทั้ง 7 ประเทศในยุโรปอย่างเบลเยี่ยม เดนมาร์ก ไอร์แลนด์ อิตาลี โปรตุเกส โรมาเนียและสหราชอาณาจักร ร้อยละ 8 ถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ในขณะที่ร้อยละ 12 ของเด็กเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งออนไลน์ในปี 2557

จึงมีความจำเป็นที่ต้องชี้ให้เห็นว่าเด็กที่มีความเปราะบางมักมีความเสี่ยงที่สูงกว่าในการตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์

1 Livingstone, S., Mascheroni, G., Ólafsson, K., and Haddon, L., (2014) Children's online risks and opportunities: comparative findings from EU Kids Online and Net Children Go Mobile. London: London School of Economics and Polilcal Science, ww hyp://www.netchildrengomobile.eu/

สิ่งที่ต้องมุ่งเน้น: ปรับปรุงความไม่เท่าเทียม

ในปี 2560 ประมาณร้อยละ 60 ของเด็กในภูมิภาคแอฟริกานั้นไม่ได้เชื่อต่อออนไลน์ เมื่อเปรียบเทียบกับเพียงร้อยละ 4 ในยุโรป ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นผู้ชายนั้นมากกว่าผู้หญิงในทุกภูมิภาคทั่วโลก และการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กหญิงนั้นมีการเฝ้าดูและจำกัดมากกว่า ด้วยการขยายตัวของบรอดแบรนด์ในส่วนอื่น ๆ ของโลกที่ยังไม่ได้มีการเชื่อมต่อความไม่เสมอภาคนี้จะทวีคูณขึ้น[15]

เด็กที่พึ่งพาโทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่เสมอมากกว่าคอมพิวเตอร์อาจได้รับเพียงประสบการณ์ที่ไม่ถึงกับดีเลิศ เด็กที่พูดภาษาที่เป็นกลุ่มน้อยมักไม่สามารถหาเนื้อหาที่สัมพันธ์กับตนได้ทางออนไลน์ และเด็กจากพื้นที่ชนบทมักมีความเป็นไปได้ที่จะต้องประสบกับการถูกขโมยรหัสผ่านหรือเงิน

การศึกษาพบว่าวัยรุ่นหลายคนทั่วโลกต้องเดินทางผ่านอุปสรรคใหญ่หลวงในการที่จะมีส่วนร่วมออนไลน์ สำหรับหลายคนมีความท้าทายในการเข้าถึง ทั้งสัญญาณเชื่อมต่อที่ไม่ดี ราคาที่สูงมากของการเข้าถึงข้อมูลและอุปกรณ์ และการขาดแคลนอุปกรณ์ที่เหมาะสมนั้นยังเป็นอุปสรรคหลัก

ด้วยการขยายตัวของบรอดแบรนด์ในราคาที่เข้าถึงได้ในประเทศกำลังพัฒนา จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องจัดให้มีมาตราการในการลดความเสี่ยงและภัยคุกคามต่อเด็กเหล่านี้ ในขณะที่ยังให้เด็ก ๆ ได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดของโลกดิจิทัล

สิ่งที่ต้องมุ่งเน้น: เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

ความยิ่งใหญ่ของปัญหา

อินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนแปลงความยิ่งใหญ่และธรรมชาติของการผลิต การแจกจ่ายและความพร้อมที่จะให้บริการของเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ในปี 2561 บริษัทเทคโนโลยีในประเทศสหรัฐอเมริการายงานว่ามีภาพและวิดีโอกว่า 45 ล้านชิ้นที่ต้องสงสัยว่าแสดงให้เห็นถึงการที่เด็กถูกล่วงละเมิดจากทุกที่ทั่วโลก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมระดับโลก ความยิ่งใหญ่และความรุนแรงขงการล่วงละเมิดนั้นเพิ่มมากขึ้นถึงแม้ว่าจะมีความพยายามที่จะหยุดยั้ง

ในอดีตการที่จะค้นพบเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในโลกออฟไลน์ผู้กระทำต้องใช้ความเสี่ยงสูง ใช้ค่าใช้จ่ายมากในการเข้าถึงเนื้อหาเหล่านี้ เมื่อมีอินเทอร์เน็ตผู้กระทำความผิดสามารถเข้าถึงเนื้อหาเหล่านี้ได้ค่อนข้างง่ายและมีส่วนในพฤติกรรมเสี่ยงที่มากขึ้น กล้องมีขนาดเล็กลงและเข้ามารวมอยู่ในทุกแง่มุมของชีวิตมากขึ้น ทำให้ขั้นตอนของการผลิตเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการได้มาซึ่งเนื้อหาเหล่านั้นจากการล่วงละเมิดที่ไม่ได้มีการติดต่อง่ายขึ้นกว่าในอดีต

[15] Broadband Commission, “Child Online Safety: Minimizing the Risk of Violence, Abuse and Exploitation Online (2019).”

การกำหนดขนาดหรือรูปร่างขององค์กรลับและผิดกฎหมายนี้ได้ไม่อาจเป็นไปได้ แต่เป็นที่ชัดเจนว่าจำนวนรูปภาพผิดกฎหมายที่แพร่กระจายอยู่นั้นอยู่ในหลักล้าน เด็กเกือบทุกคนที่เข้ามาเกี่ยวพันมีรูปภาพของตนที่ถูกทำซ้ำ ในปี 2561 มูลนิธิ Internet Watch Foundation ติดตามว่ารูปภาพของเด็กที่ได้รับการช่วยเหลือตั้งแต่ปี 2556 นั้นปรากฏขึ้นมาอีก ในตลอดสามเดือนนักวิเคราะห์ของมูลนิธิฯ ติดตามภาพนั้นได้ถึง 347 ครั้ง ซึ่งสามารถนับได้ 5 ครั้งในหนึ่งวันทำการ

สภาพการณ์ปัจจุบัน

ทุกครั้งที่ภาพของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดปรกฏขึ้นหรือปรากฏซ้ำออนไลน์ หรือถูกดาวน์โหลดโดยผู้กระทำผิดนับว่าเด็กคนนั้นถูกล่วงละเมิดซ้ำ เหยื่อถูกบังคับให้อยู่กับความยาวนานและการแพร่กระจายของภาพเหล่านี้ไปตลอดชีวิต

เมื่อมีการค้นพบเนื้อหาที่แสดงหรือเว็บเพจที่โฮสการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องปลดหรือปิดกั้นเนื้อหานั้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ธรรมชาติความเป็นสากลของอินเทอร์เน็ตทำให้ทำได้ยาก ผู้กระทำความผิดสามารถสร้างเนื้อหาที่ประเทศหนึ่งและโฮสในอีกประเทศหนึ่งให้กับผู้รับสื่อในประเทศที่สาม เกือบเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีการออกหมายหรือแจ้งความในระดับชาติโดยปราศจากความร่วมมือระหว่างประเทศที่ซับซ้อน

อัตราการเกิดนวัตกรรมในโลกดิจิทัลหมายความว่าสภาพการณ์ของผู้กระทำความผิดนั้นเคลื่อนไหวอยู่ตลอด ภัยคุกคามหลักที่เพิ่งปรากฏขึ้นนั้นรวมทั้ง

- การเพิ่มขึ้นของการเข้ารหัส แม้จะโดยไม่เจตนาแต่ทำให้ผู้กระทำความผิดสามารถดำเนินการและแลกเปลี่ยนเนื้อหาเหล่านี้ผ่านช่องทางที่หลบซ่อน ซึ่งทำให้การค้นหาและการบังคับใช้กฎหมายนั้นท้าทายขึ้น
- พื้นที่สนทนาที่มีไว้เพื่อการเข้าหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศนั้นเติบโตขึ้นในมุมที่ไม่มีใครเห็นในอินเทอร์เน็ต ทำให้พฤติกรรมเช่นนี้ดูเป็นปกติและได้รับการส่งเสริม ซึ่งมักต้องการ “เนื้อหาใหม่” มาเข้าร่วม
- การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้ใช้สามารถออนไลน์ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา/ดำเนินการตามกลยุทธ์ในการปกป้องที่ครอบคลุมหรือโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
- เด็กใช้อุปกรณ์โดยไม่มีการควบคุมดูแลตั้งแต่เยาว์วัยและพฤติกรรมทางเพศออนไลน์ได้ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติ จำนวนของภาพการล่วงละเมิดที่จัดทำขึ้นเองนั้นมากขึ้นทุกปี

สิ่งที่ต้องมุ่งเน้น: เนื้อหาที่จัดทำขึ้นเอง

เด็กหรือวัยรุ่นอาจถ่ายภาพหรือวิดีโอที่ไม่เหมาะสมของตนเอง ในขณะที่การกระทำเช่นนี้นั้นไม่ผิดกฎหมายและอาจมองได้ว่าเป็นปกติ พัฒนาการทางเพศที่ปกติ แต่มีความเสี่ยงที่เนื้อหาเหล่านี้จะแพร่กระจายไปทั้งออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อทำร้ายเด็กหรือถูกนำมาใช้เพื่อการขู่บังคับ ถึงแม้ว่าเด็กบางคนอาจถูกกดดันหรือกรรโชกใช้แชร์ภาพทางเพศ เด็กบางคน (โดยโฉพาะวัยรุ่น) อาจเต็มใจทำเนื้อหาทางเพศเหล่านี้ขึ้นมาเอง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าพวกเขายินยอมหรือต้องรับผิดชอบต่อการใช้งานที่เป็นการแสวงหาประโยชน์หรือล่วงละเมิด และ/หรือการแจกจ่ายภาพเหล่านี้

การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศถูกนิยามว่า “การทำภาพทางเพศขึ้นด้วยตนเอง” [16] หรือ “การแลกเปลี่ยนข้อความหรือภาพทางเพศ” และ “การสร้าง แชร์และส่งต่อภาพทางเพศที่เป็นภาพเปลือยหรือเกือบเปลือยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และ/หรืออินเทอร์เน็ต[17] การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศเป็นรูปแบบหนึ่งของเนื้อหาทางเพศที่จัดทำขึ้นเอง[18] และเป็นการกระทำที่แตกต่างเป็นอย่างมากในเรื่องของบริบท ความหมายและเจตนา”[19]

ในขณะที่การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศเป็นเนื้อหาทางเพศเกี่ยวกับเด็กที่จัดทำขึ้นเองที่เห็นได้บ่อยที่สุดและมักทำโดยหรือระหว่างวัยรุ่นที่มีความยินยอม ซึ่งได้รับความพอใจจากประสบการณ์นี้ แต่ยังคงมีการส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศที่ไม่เป็นที่ต้องการอีกหลายรูปแบบ ซึ่งหมายถึงแง่มุมที่ไม่เป็นการยอนยอมในกิจกรรมนี้ เช่น การแชร์หรือได้รับภาพ วิดีโอ หรือข้อความทางเพศที่ไม่ต้องการ ทั้งจากผู้ที่รู้จักหรือไม่รู้จักที่พยายามติดต่อกดดัน หรือพยายามเข้าหาเด็ก การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศยังอาจเป็นรูปแบบหนึ่งของการกลั่นแกล้งทางเพศในกรณีที่เด็กถูกกดดันให้ส่งรูปของแฟน/เพื่อน และกระจายไปยังเครือข่ายคนรุ่นเดียกันโดยไม่ได้รับการยินยอม

16 Karen Cooper et al., “Adolescents and Self-Taken Sexual Images: A Review of the Literature,” *Computers in Human Behaviour* 55 (February 2016): 706–16, https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0747563215301825?via%3Dihub

17 Jessica Ringrose et al., “A Qualitative Study of Children, Young People and ‘Sexting’: A Report Prepared for the NSPCC” (London, UK: National Society for the Prevention of Cruelty to Children, 2012), http:// doi .wiley .com/ 10 .1046/ j .1365 - 2206 .1997 .00037 .x.

18 UNODC, “Study on the Effects of New Information Technologies on the Abuse and Exploitation of Children” (Vienna: UN, 2015), https:// www .unodc .org/ documents/ Cybercrime/ Study _on _the _Effects .pdf[3] UNODC, Study on the Effects of New Information Technologies on the Abuse and Exploitation of Children, p.22.

19 Cooper et al., “Adolescents and Self-Taken Sexual Images.”

สิ่งที่ต้องมุ่งเน้น: การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์

ถึงแม้ว่าการกลั่นแกล้งจะเป็นปรากฏการณ์ที่มีมาก่อนอินเทอร์เน็ต แต่ความยิ่งใหญ่ ขอบเขต และความต่อเนื่องเมื่อการกลั่นแกล้งนั้นเกิดขึ้นออนไลน์สามารถทำให้ประสบการณ์ของเหยื่อนั้นแย่ลงไปอีกจากสถานการณ์ที่ทำให้ยุ่งยากใจและมักก่ออันตรายอยู่แล้ว การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์นั้นนิยามด้วยการทำร้ายที่ตั้งใจและเกิดขึ้นซ้ำ ๆ สร้างความเจ็บปวดผ่านการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ มักเกินขึ้นคู่ขนานไปกับการกลั่นแกล้งออฟไลน์ที่โรงเรียนหรือที่อื่น ๆ และสามารถมีมิติเกี่ยวกับการเหยียดเชื้อชาติ ศาสนาและเพศเพิ่มเติมอีกด้วย รวมทั้งอาจเป็นส่วนขยายของอันตรายที่เกิดขึ้นออฟไลน์ เช่น ผ่านการแฮกบัญชีใช้งาน การเผยแพร่รูปหรือวิดีโอออนไลน์ ทั้งธรรมชาติอันเป็นตลอดเวลาของข้อความที่สร้างความบอบช้ำและการมีอยู่ของเนื้อหา โดยทั่วไปแล้วเป็นธรรมชาติของปัญหาทางสังคมมากกว่าอาชญากรรม นโยบายเพื่อจัดการกับการกลั่นแกล้งออนไลน์จึงต้องมีแนวทางแบบองค์รวมที่โรงเรียน ครอบครัวและที่สำคัญคือตัวเด็กเองเข้ามามีส่วนร่วม

สิ่งที่ต้องมุ่งเน้น: การเข้าหาทางออนไลน์และการขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ

ด้วยพัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยีและการเพิ่มขึ้นของช่องทางการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารทางดิจิทัลที่เกิดขึ้นในไม่กี่ปีที่ผ่านมา ความเสี่ยงที่สูงขึ้นของการกระทำออนไลน์ที่เป็นอาชญากรรมมุ่งเป้าไปที่เด็กจึงตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่ปรากฏขึ้นคือการเข้าหาทางออนไลน์และการขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศจากเด็กการเข้าหาทางออนไลน์อธิบายอย่างกว้างๆ ได้ว่าเป็นกระบวนการที่ผู้ใหญ่เข้ามาเป็นเพื่อนหรือมีอิทธิพลต่อตัวเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กทั้งที่มีการสัมผัสและไม่มีการสัมผัส ระหว่างขั้นตอนการเข้าหาผู้กระทำความผิดมักพยายามให้เด็กคล้อยตามเพื่อรักษาความเป็นความลับและหลีกเลี่ยงการถูกจับได้และลงโทษ[20] ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่ามีสถานการณ์ที่เป็นการล่วงละเมิดระหว่างคนรุ่นเดียวกันด้วย

สำนักงานตำรวจสากลรายงานว่าอินเทอร์เน็ตช่วยอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าหาด้วยคุณสมบัติที่มีเป้าหมายจำนวนมากให้เข้าถึงได้อย่างง่ายดาย และทำให้ผู้ที่เข้าหาสามารถเสนอตนในวิธีการที่น่าดึงดูดใจสำหรับเด็ก ผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กออนไลน์ใช้การชักใย การบีบบังคับและการล่อลวงเพื่อลดการหักห้ามใจและล่อใจเด็กให้มามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ ผู้เข้าหาใช้ขั้นตอนที่ตั้งใจระบุผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อที่มีความเปราะบาง รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากครอบครัวของเด็ก และใช้ความกดดันหรือความอับอาย/ความกลัวมาล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ผู้เข้าหาอาจใช้สื่อลามกอนาจารหรือเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดหรือแสวงหาประโยชน์จากเด็กมาสกัดความยับยั้งชั่งใจของผู้ที่อาจตกเป็นเป้านำเสนอกิจกรรม

[20] International Centre for Missing & Exploited Children, “Online Grooming of Children for Sexual Purposes: Model Legislation & Global Review,” 1st Edition (International Centre for Missing & Exploited Children, 2017), https://www.icmec.org/wp-content/uploads/2017/09/Online-Grooming-of-Children_FINAL_9-18-17.pdf

ทางเพศต่อเด็กให้เหมือนเป็นสิ่งที่เป็นธรรมชาติและปกติ อินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนวิถีที่ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กันและได้สร้างนิยามใหม่ให้กับแนวคิดของคำว่า “เพื่อน” ผู้ที่เข้าหาสามารถสร้างมิตรภาพกับเด็กออนไลน์ได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว ซึ่งบังคับให้เกิดการประเมินใหม่เกี่ยวกับข้อความให้ความรู้แบบดั้งเดิมในเรื่องของ “ภัยจากคนแปลกหน้า (stranger danger)”

การเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศเป็นที่รับรู้อย่างเป็นทางการในเอกสารทางกฎหมายระหว่างประเทศเมื่อปี 2550 โดย**การประชุมของสภายุโรปเรื่องการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ (Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse - Lanzarote Convention)** ข้อที่ 23 กล่าวว่า “การชักชวนเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ” โดยต้องการให้มีข้อเสนอโดยเจตนาที่จะพบเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ในการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งรวมทั้ง “การกระทำทางกายภาพใดที่นำไปสู่การพบปะ” เหล่านี้ล้วนเป็นอาชญากรรม ในกรณีการเข้าหาหลายกรณีเด็กถูกล่วงละเมิดและแสวงหาประโยชน์ทางเพศทางออนไลน์ “การพบปะ” ที่นิยามอยู่ใน Lanzarote Convention และในกฎหมายระดับชาติหลายๆ ฉบับที่มีอยู่นั้นสามารถเป็นไปในแบบเสมือนได้ด้วยทั้งสิ้น และถึงอย่างไรก็ตามเป็นอันตรายต่อเด็กเทียบเท่าการพบเจอตัว นับเป็นสิ่งสำคัญที่การทำให้การเข้าหาเป็นอาชญากรรมโดยขยายไป “ถึงกรณีที่การล่วงละเมิดทางเพศนั้นไม่ใช้ผลจากการพบเจอตัวแต่กลับเกิดขึ้นออนไลน์”

การขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ[22] สามารถเกิดขึ้นได้โดยเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าหาทางออนไลน์หรือเป็นการกระทำผิดที่แยกเดี่ยวออกมา ในขณะที่การขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่มีการเข้าหาทางออนไลน์ แต่ในบางกรณีการเข้าหาทางออนไลน์สามารถนำไปสู่การขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ[23] โดยอาจเกิดขึ้นในบริบทของการเข้าหาออนไลน์ที่ผู้เข้าหาชักใยและใช้อิทธิพลเหนือเด็กระหว่างขั้นตอนของการเข้าหาด้วยการข่มขู่ การกรรโชก และการบีบบังคับให้ส่งภาพทางเพศของตน (เนื้อหาที่จัดทำขึ้นเอง)[24] หากเหยื่อไม่ยอมแลกเปลี่ยนทางเพศ รูปภาพที่เป็นส่วนตัวเพิ่มเติม เงินหรือผลประโยชน์อื่นๆ ตามที่ร้องขอ รูปภาพของเขาอาจถูกนำมาลงออนไลน์ เพื่อให้เกิดความอับอายหรือความเครียดหรือบีบบังคับให้เด็กจัดทำเนื้อหาทางเพศเพิ่มขึ้น[25]

---

22 National Center for Missing and Exploited Children (NCMEC), *Sextortion*, *at* http:// www.missingkids.com/theissues/onlineexploitation/sextortion (last visited Nov. 6, 2019).

23 Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse, Interagency Working Group in Sexual Exploitation of Children, Luxembourg, Jan. 28, 2016, D.4iii, 27-28, *at* http://luxembourgguidelines.org/english-version.

24 Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse, Interagency Working Group in Sexual Exploitation of Children, Luxembourg, Jan. 28, 2016, D.4iii, 27-28, *at* http://luxembourgguidelines.org/english-version.

25 Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse, Interagency Working Group in Sexual Exploitation of Children, Luxembourg, Jan. 28, 2016, D.4iii, 27-28, *at* http://luxembourgguidelines.org/english-version.

การข่มขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศได้ถูกอ้างถึงว่าเป็น “การทำร้ายร่างกายทางเพศในโลกเสมือน” เนื่องจากผลกระทบทางอารมณ์และจิตใจที่คล้ายกันของเหยื่อ[26] ในบางกรณีการล่วงละเมิดนั้นสร้างความบอบช้ำจนเหยื่อพยายามทำร้ายตนเองหรือฆ่าตัวตาย เพื่อเป็นทางออกจากการล่วงละเมิดที่เกิดขึ้น

2.6 เด็กที่มีความเปราะบาง

เด็กและเยาวชนสามารถมีความเปราะบางด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน การศึกษาที่จัดทำขึ้นเมื่อปี 2562 กล่าวว่า “ชีวิตดิจิทัลของเด็กที่มีความเปราะบางมักไม่ค่อยได้รับความสนใจในระดับและความอ่อนไหวเดียวกันกับในชีวิตจริง ที่เคราะห์กรรมมักเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจ” นอกจากนี้รายงานยังกล่าวว่า “ที่ดีที่สุดคือการที่พวกเขา [เด็กและเยาวชน] ได้รับคำแนะนำถึงความปลอดภัยออนไลน์ในแบบทั่วไปเช่นเดียวกับเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ในขณะที่ต้องมีการแทรกแซงแบบเฉพาะทาง”

ตัวอย่างสามกลุ่มที่มีความเปราะบางคือ เด็กอพยพ เด็กที่มีภาวะออทิสซึมและเด็กที่มีความพิการ ซึ่งแน่นอนว่ายังมีกลุ่มอื่น ๆ อีกด้วย

เด็กอพยพ

เด็กและเยาวชนที่มีภูมิหลังจากการอพยพมักมาถึง (หรือกำลังอาศัยอยู่) ที่ประเทศหนึ่งด้วยประสบการณ์และความคาดหวังทางสังคมและวัฒนธรรมชุดหนึ่ง ในขณะที่เทคโนโลยีมักถูกคิดว่าจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับการเชื่อมต่อและการมีส่วนร่วม ความเสี่ยงออนไลน์และโอกาสนั้นแตกต่างกันเป็นอย่างมากในแต่ละบริบท ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่ค้นพบและการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นถึงหน้าทีที่สำคัญของสื่อดิจิทัลทั่วไป ดังนี้

- เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปรับตัว (เมื่อเดินทางไปประเทศใหม่)
- มีหน้าที่หลักในการจัดสรรและทำความคุ้นเคยกับสังคม/วัฒนธรรมของประเทศผู้รับ
- สื่อโซเชียลสามารถมีบทบาทสำคัญในการรักษาการติดต่อกับครอบครัวและเพื่อน และสำหรับการเข้าถึงข้อมูลทั่วไป

พร้อมกับข้อดีมากมายสื่อดิจิทัลยังสามารถนำความท้าทายมาให้แก่ผู้อพยพ ดังนี้

- โครงสร้างพื้นฐาน –นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องนึกถึงพื้นที่ปลอดภัยออนไลน์ที่เด็กและเยาวชนผู้อพยพสามารถได้รับประโยชน์จากความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัย
- ทรัพยากร - ผู้อพยพใช้เงินเกือบทั้งหมดไปกับการ์ดโทรศัพท์แบบจ่ายเงินล่วงหน้า
- การผสมผสาน – พร้อมกับการเข้าถึงเทคโนโลยีเด็กและเยาวชนผู้อพยพยังต้องได้รับการให้ความรู้ด้านดิจิทัลที่ดี

[26] Benjamin Wittes et al., “Sextortion: Cybersecurity, Teenagers, and Remote Sexual Assault” (Brookings Institution, May 11, 2016), https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2016/05/sextortion1-1.pdf

เด็กที่มีภาวะออทิสซึม

ภาวะออทิสซึมสรุปได้เป็นสองกลุ่มอาการหลักในขั้นตอนการวินิจฉัยพฤติกรรม DSM-5 ดังนี้

- พฤติกรรมที่จำกัดหรือซ้ำ ๆ (“ความต้องการความเหมือนกัน)
- พฤติกรรมที่ทำให้เข้าสังคมหรือสื่อสารลำบาก
- บ่อยครั้งที่เกิดขึ้นพร้อมกับความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาด้านภาษาและที่คล้ายกัน

เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตให้โอกาสท่วมท้นแก่เด็กและเยาวชนเมื่อเรียนรู้ สื่อสารและเล่น แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มาพร้อมกับประโยชน์เหล่านี้คือความเสี่ยงมากมายที่เด็กและเยาวชนที่มีภาวะออทิสซึมอาจมีความเปราะบางมากกว่า

- อินเทอร์เน็ตสามารถให้โอกาสในการเข้าสังคมและความสนใจพิเศษของเด็กและเยาวชนที่มีภาวะออทิสซึมมากกว่าที่พวกเขาอาจได้รับจากทางออฟไลน์
- ความท้าทายทางสังคมอย่างความยากลำบากในการทำความเข้าใจเจตนาของผู้อื่น สามารถทำให้เด็กกลุ่มนี้มีความเปราะบางต่อ “เพื่อน” ที่มีเจตนาร้าย
- ความท้าทายออนไลน์มักสัมพันธ์กับคุณลักษณะหลักของภาวะออทิสซึม การแนะแนวทางที่เป็นรูปธรรมและเจาะจงสามารถปรับปรุงประสบการณ์ออนไลน์ของแต่ละบุคคลได้ แต่ความท้าทายนั้นยังคงอยู่

เด็กที่มีความพิการ

เด็กที่มีความพิการประสบกับความเสี่ยงเช่นเดียวกับเด็กที่ไม่มีความพิการ แต่พวกเขาอาจประสบความเสี่ยงเฉพาะที่เจาะจงเกี่ยวกับความพิการของพวกเขา เด็กที่มีความพิการมักต้องเจอกับการถูกแบ่งแยก การตีตราและอุปสรรคต่าง ๆ (ทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมและทัศนคติ) ในการมีส่วนร่วมในชุมชน ประสบการณ์เช่นนี้สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กที่มีความพิการแสวงหาการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในพื้นที่ออนไลน์ ซึ่งสามารถเป็นไปในเชิงบวก สร้างความเชื่อมั่นในตนเองและสร้างเครือข่ายสนับสนุน แต่ก็สามารถทำให้พวกเข้าอยู่ในความเสี่ยงยิ่งจากการเข้าหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศมากยิ่งขึ้น การชักชวนออนไลน์และ/หรือการคุกคามทางเพศ การศึกษาพบว่าเด็กที่ประสบกับความยากลำบากในโลกออฟไลน์และที่มีความทุกข์ยากทางจิตสังคมอยู่ในความเสี่ยงที่สูงกว่าที่จะเกิดเหตุเหล่านี้[28]

[28] Andrew Schrock et al., “Solicitation, Harassment, and Problematic Content,” Berkman Center for Internet & Society, Harvard University, December 2008, 87, https://cyber.harvard.edu/sites/cyber.law.harvard.edu/files/ISTTF-LitReviewDraft_0.pdf

โดยทั่วไปแล้วเด็กที่ตกเป็นเหยื่อในโลกออฟไลน์มักตกเป็นเหยื่อในโลกออนไลน์ได้มากกว่า จึงทำให้เด็กที่มีความพิการนั้นอยู่ในความเสี่ยงสูงกว่าออนไลน์ด้วย แต่ในขณะเดียวกันพวกเขากลับมีความจำเป็นที่สูงกว่าที่จะต้องเชื่อมต่อออนไลน์ การศึกษาพบว่าเด็กที่มีความพิการมีความเป็นไปได้สูงกว่าที่จะประสบกับการล่วงละเมิดทุกรูปแบบ[29] และมีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะตกเป็นเหยื่อทางเพศโดยเฉพาะ[30] การตกเป็นเหยื่อนั้นรวมถึงการถูกกลั่นแกล้ง การคุกคาม การถูกแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของความพิการที่เด็กมีหรือถูกมองว่ามี หรือแง่มุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพิการของพวกเขา อย่างการที่พวกเขาปฏิบัติตนหรือพูด อุปกรณ์และบริการต่าง ๆ ที่พวกเขาใช้

ผู้กระทำความผิดที่เข้าหาเด็ก ชักชวนออนไลน์ และ/หรือ คุกคามทางเพศเด็กที่มีความพิการนั้นอาจไม่ใช่เพียงผู้ที่มุ่งเป้าไปที่เด็กเท่านั้น แต่มุ่งไปที่เด็กที่มีความพิการโดยเฉพาะ ผู้กระทำความผิดนั้นอาจเป็น “ผู้ที่หมกหมุ่น (devotee)” ซึ่งคือผู้ที่ไม่มีความพิการแต่รู้สึกดึงดูดทางเพศโดยผู้ที่มีความพิการ (ที่พบบ่อยคือผู้ที่ถูกตัดแขนหรือขาและผู้ที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือในการเคลื่อนไหว) และในบางครั้งปลอมตัวเป็นผู้พิการเสียเองด้วย[31] การกระทำของบุคคลเหล่านี้อาจรวมถึงการดาวน์โหลดรูปภาพหรือวิดีโอของเด็กที่มีความพิการ (ซึ่งโดยธรรมชาติอาจไร้พิษภัย) และ/หรือแชร์รูปภาพเหล่านั้นผ่านพื้นที่หรือบัญชีสื่อโซเชียลเพื่อการนี้โดยเฉพาะ เครื่องมือในการรายงานพื้นที่หรือสื่อโซเชียลลักษณะนี้มักยังไม่สามารถวางเส้นทางที่มุ่งเป้าหรือเหมาะสมที่จะจัดการกับพฤติกรรมเช่นนี้

มีความกังวลว่า “การแชร์โดยผู้ปกครอง (sharenting)” (การที่ผู้ปกครองผู้ปกครองแชร์ข้อมูลและรูปภาพของลูกออนไลน์) สามารถเป็นการละเมิดสิทธิเด็ก นำไปสู่การกลั่นแกล้ง เป็นสาเหตุของความอับอายหรือมีผลในทางลบต่อชีวิตตามมา[32] พ่อแม่ของเด็กที่มีความพิการอาจแชร์ข้อมูลเหล่านี้เพื่อหาความช่วยเหลือหรือคำแนะนำ ทำให้เด็กที่มีความพิการอยู่บนความเสี่ยงที่สูงกว่าสำหรับผลลัพธ์ในทางลบ

29 UNICEF, “State of the World’s Children Report: Children with Disabilities,” 2013, https://www.unicef.org/publications/files/SOWC2013_Exec_Summary_ENG_Lo_Res_24_Apr_2013.pdf

30 Katrin Mueller-Johnson, Manuel P. Eisner, and Ingrid Obsuth, “Sexual Victimization of Youth with a Physical Disability: An Examination of Prevalence Rates, and Risk and Protective Factors,” *Journal of Interpersonal Violence* 29, no. 17 (November 2014): 3180–3206, https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0886260514534529

31 Richard L Bruno, “Devotees, Pretenders and Wannabes: Two Cases of Factitious Disability Disorder,” *Sexual and Disability* 15, no. 4 (1997): 18, https://link.springer.com/article/10.1023/A:1024769330761

32 UNICEF, “Child Privacy in the Age of Web 2.0 and 3.0: Challenges and Opportunities for Policy,” Innocenti Discussion Paper 2017-03 (UNICEF, Office of Research-Innocenti), accessed January 16, 2020, https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/Child_privacy_challenges_opportunities.pdf

เด็กที่มีความพิการบางคนอาจพบปัญหาในการใช้หรือแม้แต่การถูกแบ่งแยกจากสภาพแวดล้อมออนไลน์ เนื่องจากการออกแบบที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ (เช่น แอพพลิเคชั่นที่ไม่สามารถขยายขนาดของตัวอักษร) การปฏิเสธองค์ประกอบตามที่ร้องขอ (เช่น ซอฟท์แวร์อ่านออกเสียงจากหน้าจอหรืออุปกรณ์ควบคุมคอมพิวเตอร์ที่มีการปรับเสริม) หรือความจำเป็นที่จะต้องการช่วยเหลือที่เหมาะสม (เช่น การฝึกใช้อุปกรณ์ การสนับสนุนแบบตัวต่อตัวในการทำความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ทางสังคม[33])

สำหรับความเสี่ยงในการทำสัญญาหรือการลงชื่อรับข้อกำหนดและเงื่อนไข เด็กที่มีความพิการนั้นมีความเสี่ยงสูงกว่าที่จะยินยอมรับข้อกำหนดทางกฎหมาย ซึ่งบางครั้งแม้แต่ผู้ใหญ่ยังไม่เข้าใจ

2.7 มุมมองของเด็กต่อความเสี่ยงออนไลน์

ความเสี่ยงที่เด็กทั่วโลกให้ความสำคัญคือการเผยสู่ความรุนแรง เนื้อหา ผลิตภัณฑ์และการบริการ ที่ไม่เหมาะสม ความกังวลเกี่ยวกับการใช้งานมากเกินไป ประเด็นของการคุ้มครองข้อมูลและความเป็นส่วนตัว[34]

วัยรุ่นรายงานถึงข้อกังวลหลายประการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งรวมถึงความปลอดภัยออนไลน์ที่มีการหารือกันอยู่เสมอ อย่างความกลัวที่จะสื่อสารกับคนแปลกหน้าทางออนไลน์ การเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม หรือถูกฝังด้วยมัลแวร์หรือไวรัสต่าง ๆ ในขณะที่บางคนกังวลเกี่ยวกับความน่าไว้วางใจเกี่ยวกับการเข้าถึงเทคโนโลยีของพวกเขา การบุกรุกชีวิต “ส่วนตัว” ออนไลน์โดยผู้ปกครอง และทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัลของพวกเขา[35]

การศึกษาโดย EU Kids Online แสดงให้เห็นว่าสื่อลามกอนาจารและเนื้อหาที่รุนแรงนั้นเป็นความกังวลออนไลน์สูงสุดของเด็กในยุโรป โดยรวมแล้วเด็กชายรู้สึกรำคาญใจมากกว่าจากยความรุนแรง ส่วนเด็กหญิงกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการติดต่อมากกว่า[36] ความกังวลในความเสี่ยงนั้นสูงกว่าในกลุ่มเด็กประเทศ “ใช้มากเสี่ยงมาก”

---

33 สำหรับแนวทางเกี่ยวกับสิทธิเหล่านี้สามารถดูได้ในข้อที่ 9 ของอนุสัญญาว่าด้วยคนพิการเรื่องการเข้าถึงและข้อที่ 21 เรื่องเสรีภาพทางการแสดงออก การแสดงความคิดเห็นและการเข้าถึงข้อมูล

34 Amanda Third et al., “Children’s Rights in the Digital Age” (Melbourne: oung and Well Cooperative Research Centre, September 2014), https://www.westernsydney.edu.au/__data/assets/pdf_file/0003/753447/Childrens-rights-in-the-digital-age.pdf

35 Amanda Third et al., “Young and Online: Children’s Perspectives on Life in the Digital Age,” The State of the World’s Children 2017 Companion Report (Sydney: Western Sydney University, 2017). The report summarized the views of 490 children aged 10–18, from 26 different countries speaking 24 official languages

36 Livingstone, S. (2014) *EU Kids Online: Findings, methods, recommendations*. LSE, London: EU Kids Online, https://lsedesignunit.com/EUKidsOnline/

การหารือกับเด็กในแถบลาตินอเมริกาพบว่าการสูญเสียความเป็นส่วนตัว ความรุนแรงและการคุกคามเป็นข้อกังวลหลัก[37] เด็กรายงานว่าได้รับการติดต่อจากคนที่พวกเขาไม่รู้จัก โดยเฉพาะในกรณีของการเล่นเกมออนไลน์ ในสถานการณ์เช่นนั้นกลยุทธ์หลักคือการไม่ร่วมด้วยและ/หรือปิดกั้นคนเหล่านั้น เด็กหญิงประสบกับการคุกคามทางเพศตั้งแต่อายุยังน้อย ซึ่งพวกเขาจัดการรับมือกับความรุนแรงรูปแบบนี้ด้วยตนเอง ปิดกั้นผู้ใช้งาน หรือเปลี่ยนการตั้งค่าความเป็นส่วนตัว การคุกคามบางครั้งมากจากผู้ใช้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาสเปน แต่สามารถส่งรูปภาพหาพวกเขา ขอความเป็นเพื่อนและแสดงความคิดเห็นใต้การลงข้อมูลของพวกเขา เด็กชายบางคนรายงานว่าพบเจอด้วยเช่นกัน

เด็กในหลายที่ทั่วโลกมีความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับความเสี่ยงบางประการที่ต้องพบเจอออนไลน์[38] การศึกษาพบว่าเด็กสามารถที่จะแยกแยะระหว่างการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์กับการเล่นตลกหรือการล้อทางออนไลน์ได้ โดยเห็นว่าการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์นั้นมีมิติที่เป็นสาธารณะและถูกออกแบบมาเพื่อการทำร้าย[39]

3. การเตรียมการสำหรับกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ

ในการพัฒนาการเตรียมการสำหรับกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยออนไลน์สำหรับเด็กและเยาวชน รัฐบาลระดับชาติและหน่วยงานกำหนดนโยบายจำเป็นที่จะต้องระบุการปฏิบัติที่ดีที่สุดและดึงให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม

เนื้อหาที่จะกล่าวต่อไปให้ความสำคัญกับผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วไป โดยสรุปบทบาทและความรับผิดชอบที่อาจเกิดขึ้นของพวกเขาในการคุ้มครองเด็กออนไลน์

3.1 ผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้กำหนดนโยบายอาจระบุบุคคล กลุ่มหรือองค์กรที่เหมาะสมในการเป็นผู้แทนผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละหน่วยในเขตอำนาจตามกฎหมายของตน โดยเห็นความสำคัญของกิจกรรมที่ทำอยู่ ที่มีการวางแผนไว้แล้ว และที่อาจเกิดขึ้นของพวกเขา ซึ่งสำคัญต่อการประสานงานระดับชาติและการเรียบเรียงให้เกิดเป็นกลยุทธ์การคุ้มครองเด็ก

---

37 Contectados al Sur network, “Hablatam.”

38 ตั้งแต่ปี 2559 สหภาพฯ หารือเกี่ยวกับความคุ้มครองเด็กออนไลน์ร่วมกับผู้ทีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง อาทิ การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ ทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัล และกิจกรรมออนไลน์ของเด็ก

39 UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019).”

เด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนทั่วโลกได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถปรับตัวและใช้เทคโนโลยีได้อย่างง่ายดาย อินเทอร์เน็ตเริ่มมีความสำคัญในโรงเรียนมากขึ้น และเป็นพื้นที่ใหม่ที่เด็กสามารถทำงาน เล่นและสื่อสาร

อ้างถึงรายงานฉบับล่าสุดของ ChildFund Alliance เพียงร้อยละ 18.1 ของเด็กที่สัมภาษณ์คิดว่าบุคคลผู้มีอำนาจปกครองนั้นปกป้องพวกเขา จึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้กำหนดนโยบายจะให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในแง่นี้ ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับสิทธิที่เสียงของเด็กจะมีความหมาย (ข้อที่ 12 ของอนุสัญญาฯ)

เพื่อให้สามารถคุ้มครองเด็กได้ผู้กำหนดนโยบายควรสร้างมาตราฐานให้กับนิยามของคำว่าเด็กในเอกสารทางกฎหมายทั้งหมด เด็กควรได้รับการนิยามถึงผู้ใดก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งสอดคล้องกับข้อที่ 1 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งแสดงว่า “เด็กคือบุคคลใดก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี” บริษัทต่าง ๆ ไม่ควรอนุญาตให้มีการปฏิบัติต่อผู้ใดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีเยี่ยงผู้ใหญ่ คำนิยามที่จำกัดนี้ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ด้วยหลักฐานทางพัฒนาการเด็ก ซึ่งบั่นทอนสิทธิและเป็นภัยต่อความปลอดภัยของเด็ก

ขณะที่เด็กบางคนอาจดูมีความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยี เด็กหลายคนยังรู้สึกไม่ปลอดภัย[40] ทางออนไลน์และมีข้อกังวลบางประการ[41] เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

การขาดประสบการณ์ของเด็กและเยาวชนในโลกกว้างสามารถทำให้พวกเขามีความเปราะบางต่อความเสี่ยงทั้งหลาย พวกเขามีสิทธิที่จะคาดหวังความช่วยเหลือและการคุ้มครอง นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้ว่าเด็กหรือเยาวชนทุกคนจะมีประสบการณ์ทางอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีใหม่ที่ไม่เหมือนกัน เด็กบางคนที่มีความต้องการพิเศษจากความพิการทางกายหรืออื่น ๆ อาจเปราะบางเป็นพิเศษในสภาพแวดล้อมออนไลน์และจะต้องการความช่วยเหลือที่มากเป็นพิเศษ

การสำรวจแสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่คิดว่าเด็กและเยาวชนทำในพื้นที่ออนไลน์นั้นต่างจากสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจริง ครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีส่วนร่วมในการสำรวจบอกว่าในประเทศของเขาผู้ใหญ่ไม่ฟังความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับประเด็นที่มีความสำคัญสำหรับพวกเขา[42] ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าการจัดการใด ๆ ในระดับชาติที่เกี่ยวกับการพัฒนานโยบายในเรื่องนี้จะมีกลไกที่เหมาะสมที่สามารถรับฟังเสียงของเด็กและเยาวชนทุกคนและประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมของพวกเขาในการใช้เทคโนโลยีนั้นจะถูกนำมาพิจารณา

---

40 ChildFund Alliance, “VIOLENCE AGAINST CHILDREN AS EXPLAINED BY CHILDREN,” Save Voices Big Dreams, 2019, https://childfundalliance.org/zdocs/a9357061-749f-4ebf-a1e9-b1aee81cb216/SVBD-THE_REPORT-digital.pdf

41 Council of Europe, “It’s Our World: Children’s Views on How to Protect Their Rights in the Digital World,” Report on child consultations (Council of Europe, Children’s Right Division, October 2017), https://rm.coe.int/it-s-our-world-children-s-views-on-how-to-protect-their-rights-in-the-/1680765dff

42 ChildFund Alliance, “Violence against children as explained by children.”

ผู้ปกครอง ผู้ดูแลและผู้ให้ความรู้

ผู้ปกครอง ผู้ดูแลและผู้ให้ความรู้ใช้เวลากับเด็กมากที่สุด พวกเขาควรได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัล เพื่อทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมออนไลน์ และสามารถปกป้องเด็กและสอนให้เด็กปกป้องตนเองได้

สถาบันการศึกษามีความรับผิดชอบเป็นพิเศษในการสอนเด็กให้ออนไลน์อย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน ที่บ้านหรือที่ใดก็ตาม และผู้กำหนดนโยบายควรรวมทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัลไว้ในหลักสูตรระดับชาติตั้งแต่เยาว์วัย (3-18 ปี) ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถปกป้องตนเอง รู้จักสิทธิของตนเองและจึงจะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้[43]

ผู้กำหนดนโยบายควรระลึกว่าเกือบทุกกรณีผู้ปกครองและผู้ดูแลคือหน่วยแรก สุดท้าย และหน่วยที่ดีที่สุดที่เด็กจะเข้าหาเพื่อให้ป้องกันและช่วยเหลือ แต่เมื่อมาถึงเรื่องของอินเทอร์เน็ตพวกเขาอาจรู้สึกสิ้นหวัง โรงเรียนสามารถเป็นช่องทางที่สำคัญในการติดต่อผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้พวกเขาได้ตระหนักถึงทั้งความเสี่ยงและข้อดีที่อาจเกิดขึ้นทั้งหลายจากเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น แต่โรงเรียงไม่ควรเป็นเพียงเส้นทางเดียวในการติดต่อผู้ปกครองและผู้ดูแล นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องใช้ช่องทางหลายทาง เพื่อให้ความเป็นไปได้ในการติดต่อนั้นมากที่สุดและไปถึงผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ธุรกิจมีบทบาทสำคัญในส่วนนี้ที่จะสนับสนุนผู้ใช้หรือลูกค้า ผู้ปกครองและผู้ดูแลอาจเลือกที่จะบริหารจัดการกิจกรรมและการเข้าถึงออนไลน์ของเด็ก พูดคุยกับเด็กถึงพฤติกรรมและการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้อง ทำความเข้าใจว่าเด็กทำอะไรออนไลน์ เพื่อให้การพูดคุยในครอบครัวมีการผสานประสบการณ์ออนไลน์และออฟไลน์ไว้ด้วยกัน

ผู้ปกครองและผู้ดูแลงยังจำเป็นต้องเป็นตัวอย่างที่ดีของเด็กถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ และพฤติกรรมที่เหมาะสมในอินเทอร์เน็ต

ผู้กำหนดนโยบายควรระลึกว่าควรมีการหารือกับผู้ปกครองและผู้ดูแล เพื่อให้ได้มาซึ่งมุมมองประสบการณ์ และความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับการคุ้มครองบุตรหลานออนไลน์

ท้ายที่สุด ผู้กำหนดนโยบายร่วมกับหน่วยงานสาธารณะอื่น ๆ สามารถพัฒนาแคมเปญสร้างความตระหนักรู้ของภาคประชาชน รวมทั้งสำหรับผู้ปกครอง ผู้ดูแลและครู ห้องสมุดสาธารณะ ศูนย์สุขภาพหรือแม้แต่ห้างสรรพสินค้า รวมทั้งห้างร้านใหญ่ๆ ที่สามารถเป็นสถานที่ที่เข้าถึงได้ในการจัดการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยทางอิเล็กทรอนิกส์และทักษะทางดิจิทัล เมื่อมีการดำเนินงานตามภารกิจนี้รัฐบาลควรทำให้แน่ใจว่าคำแนะนำที่ได้ให้ไปนั้นเป็นกลาง เป็นอิสระจากประโยชน์ส่วนบุคคลใด และครอบคลุมประเด็นที่หลากหลายเกี่ยวกับพื้นที่ดิจิทัล

[43] UNICEF, “Policy Guide on Children and Digital Connectivity” (Policy Lab, Data, Research and Policy, United Nations Children’s Fund, June 2018), https://www.unicef.org/esa/media/3141/file/PolicyLab-Guide-DigitalConnectivity-Nov.6.18-lowres.pdf

ธุรกิจ

ภาคธุรกิจเป็นอีกหนึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศน์นี้เพราะเป็นเจ้าของความรู้ทางเทคโนโลยีที่ผู้กำหนดนโยบายต้องจัดการและทำความเข้าใจ เพื่อพัฒนากรอบกฎหมาย ดังนั้นจึงนับเป็นหัวใจหลักที่ผู้กำหนดนโยบายจะดึงให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนของการลงรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองเด็กออนไลน์

ทั้งยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมให้ธุรกิจใช้แนวทางความปลอดภัยผ่านการออกแบบในธุรกิจของพวกเขาเมื่อพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ แน่นอนว่าบริษัทผู้พัฒนาหรือจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการทางเทคโนโลยีใหม่ควรจะช่วยให้ผู้ใช้มีความเข้าใจในการทำงานและการใช้งานอย่างปลอดภัยและเหมาะสม

ธุรกิจยังมีความรับผิดชอบหลักที่จะช่วยส่งเสริมความตระหนักรู้ในวาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโลกออนไลน์และความปลอดภัย โดยเฉพาะให้แก่เด็ก ผู้ปกครองและผู้ดูแล และให้กับชุมชนในวงกว้างด้วย การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นธุรกิจได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ความเสี่ยงและอันตรายที่ผู้ใช้ปลายทางต้องพบเจอ โดยนำความรู้เหล่านี้มาแก้ไขผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีอยู่ให้ถูกต้องและระบุอันตรายในขั้นตอนการพัฒนา

พัฒนาการอย่างรวดเร็วของปัญญาประดิษฐ์เมื่อไม่นานมานี้เปิดทางให้ธุรกิจสร้างการตรวจสอบและการถ่วงดุลที่แข็งแกร่งมากขึ้น เพื่อระบุผู้ใช้และจัดหาสภาพแวดล้อมที่เป็นสื่อนำสำหรับพฤติกรรมออนไลน์เชิงบวก พัฒนาการเหล่านี้สามารถทำให้เกิดความเสี่ยงใหม่ต่อเด็ก

ในบางประเทศอินเทอร์เน็ตถูกควบคุมด้วยกรอบการทำงานที่ให้ควบคุมตนเองหรือร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามบางประเทศได้พิจารณาถึงหรือดำเนินการกรอบกฎหมายและการควบคุมดูแล รวมทั้งข้อผูกมัดสำหรับบริษัทในการตรวจจับ ปิดกั้นและ/หรือปลดภัยอันตรายต่อเด็กจากแพลตฟอร์มหรือบริการ รวมทั้งจัดให้มีเส้นทางการรายงานที่ชัดเจนและการเข้าถึงการสนับสนุน

แวดวงการวิจัยและองค์กรพัฒนาเอกชน

ในมหาวิทยาลัยหรือแวดวงการวิจัยมักมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่มีความสนใจด้วยวิชาชีพและมีความรู้ละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมและเทคนิคของอินเทอร์เน็ต พวกเขาเป็นทรัพยากรอันทรงคุณค่าในการช่วยรัฐบาลระดับชาติและผู้กำหนดนโยบายในการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ดี พวกเขายังสามารถถ่วงสมดุลความคิดกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งบางครั้งสามารถมีระยะเวลาสั้นและเป็นการค้ามากเกินไป

เช่นเดียวกันในแวดวงองค์กรพัฒนาเอกชนมีความเชี่ยวชาญและข้อมูลมากมายที่สามารถเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งในการติดต่อถึงและจัดหาบริการให้แก่เด็ก ผู้ปกครอง ผู้ดูแลและครู เพื่อช่วยสนับสนุนสาระเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ และปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณะโดยทั่วไป

ผู้บังคับใช้กฎหมาย

นับเป็นความจริงที่น่าเศร้าว่าถึงแม้เทคโนโลยีจะยอดเยี่ยมสักเพียงใด แต่ก็ยังดึงดูดมิติที่เป็นอาชญากรรมและต่อต้านสังคม อินเทอร์เน็ตได้ทำให้การแพร่กระจายของเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและภัยอันตรายออนไลน์อื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น นักล่าทางเพศใช้อินเทอร์เน็ตในการริเริ่มการติดต่อครั้งแรกกับเด็กและล่อลวงเด็กเข้าสู่รูปแบบที่อันตรายมากขึ้นของการติดต่อทั้งออนไลน์และออฟไลน์ การกลั่นแกล้งและการคุกคามรูปแบบอื่นสามารถทำร้ายชีวิตเด็กได้เป็นอย่างมาก และอินเทอร์เน็ตได้เป็นหนทางใหม่ที่เปิดโอกาสให้เกิดสิ่งเหล่านี้

ด้วยสาเหตุเหล่านี้กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมายต้องมีส่วนร่วมเต็มที่กับกลยุทธ์ภาพรวมใด ๆ เพื่อให้อินเทอร์เน็ตเป็นที่ที่ปลอดภัยกว่าสำหรับเด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องได้รับการอบรมที่เหมาะสมในการสืบสวนอาชญากรรมต่อเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต พวกเขาต้องมีความรู้ทางเทคนิคในระดับที่เหมาะสมและการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางนิติเวช เพื่อให้พวกเขาสามารถสกัดและตีความข้อมูลที่ได้รับมาจากคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตด้วยการใช้เวลาที่น้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บังคับใช้กฎหมายจะจัดตั้งกลไกที่ชัดเจนที่จะช่วยให้แต็กและเยาวชนหรือประชาชนคนอื่น ๆ รายงานเหตุการณ์หรือข้อกังวลใดๆ ที่พวกเขามีเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ของเด็กและเยาวชน ตัวอย่างคือการที่หลายประเทศก่อตั้งสายด่วนในการอำนวยความสะดวกสำหรับการรายงานเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและกลไกคล้ายกันที่มีอยู่แล้วที่มีไว้โดยเฉพาะในการช่วยรายงานปัญหาประเภทอื่น อาทิ การกลั่นแกล้ง ผู้กำหนดนโยบายควรทำงานร่วมกับเครือข่ายฮอตไลน์สากลอินโฮป (International Association of Internet Hotlines – INHOPE) โดยสนับสนุนรายงานการประเมินและวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและได้รับประโยชน์จากการอินโฮปที่ช่วยเหลือองค์กรอื่น ๆ ทั่วโลกในการจัดตั้งสายด่วนในประเทศที่ไม่มี ผู้กำหนดนโยบายควรรับประกันให้มีช่องทางการสื่อสารแบบเปิดระหว่างผู้บังคับใช้กฎหมายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ผู้บังคับใช้กฎหมายเป็นต้นทางแรกในการยึดเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กภายในพรมแดนประเทศ ควรมีขั้นตอนในการตรวจสอบเนื้อหาเหล่านี้เพื่อระบุว่าเหยื่ออยู่ในท้องถิ่น ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้เนื้อหาเหล่านี้ควรถูกส่งต่อไปที่ตำรวจสากล เพื่อรวบรวมอยู่ในฐานข้อมูล ICSE เนื่องจากเป็นภัยคุกคามระดับโลกผู้กำหนดนโยบายต้องทำให้แน่ใจว่ามีการร่วมมือระหว่างประเทศของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทั่วโลก ซึ่งจะช่วยลดเวลาในชั้นตอนทางราชการและทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับการตอบสนองที่เร็วยิ่งขึ้น

บริการทางสังคม

เมื่อเด็กและเยาวชนโดนทำร้ายหรือล่วงละเมิดทางออนไลน์ ตัวอย่างเช่น ถูกลงรูปที่ไม่เหมาะสมหรือผิดกฎหมาย พวกเขามักต้องการการสนับสนุนและการปรึกษาเฉพาะทางและในระยะยาว พวกเขาอาจต้องการบริการที่ให้ความสำคัญกับความต้องการ (wrap around services) และและการปฏิบัติที่เป็นการฟื้นฟูสำหรับผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะผู้กระทำผิดที่เป็นผู้เยาว์ ซึ่งอาจเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางออนไลน์และออฟไลน์ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญที่ให้บริการทางสังคมจำเป็นต้องได้รับการอบรมที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถจัดหาการสนับสนุนในลักษณะนี้ได้ ผ่านทั้งทางช่องทางออนไลน์และออฟไลน์

บริการทางสุขภาพ

บริการทางสุขภาพที่เป็นที่ต้องการหลังเกิดกรณีความรุนแรงต่อเด็กควรครอบคลุมอยู่ในแผนดูแลสุขภาพพื้นฐานระดับชาติ สถาบันด้านสุขภาพควรจัดทำการรายงานการล่วงละเมิดเป็นภาคบังคับอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพควรมีความพร้อมและความรู้ที่เหมาะสมเพื่อที่จะสนับสนุนเด็กในการนี้ การบริการทางสุขภาพควรขยายรวมถึงการสนับสนุนด้านสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ทีดีของเด็ก

หน่วยงานราชการ

นโยบายคุ้มครองเด็กออนไลน์จะตกอยู่ในขอบเขตอำนาจของหลายหน่วยงานราชการ และนับเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกหน่วยงานต้องมีส่วนร่วมเพื่อให้กลยุทธ์ระดับชาติหรือปฏิบัติการใดๆ ประสบผลสำเร็จ ซึ่งอาจรวมถึง

- กิจการภายใน
- สาธารณสุข
- การศึกษา
- ยุติธรรม
- ดิจิทัล/สารสนเทศ
- ผู้กำกับดูแล

ผู้กำกับดูแลควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมีส่วนในบทบาทของผู้ควบคุมและผู้จัดทำบัญชีในการร่วมมือระหว่างหลายๆ หน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งอาจรวมถึงสื่อและผู้กำกับดูแลด้านการคุ้มครองข้อมูลด้วย

ผู้ดำเนินการบรอดแบรนด์ โครงข่ายเคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ตไร้สาย

ผู้ดำเนินการอาจตรวจจับ ปิดกั้นและรายงานเนื้อหาที่ผิดกฎหมายภายในเครือข่ายและจัดให้มีเครื่องมือบริการและการกำหนดค่าที่เป็นมิตรต่อครอบครัวสำหรับการใช้งานของผู้ปกครองในการเลือกว่า จะบริหารจัดการการเข้าถึงของบุตรหลานอย่างไร นับเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ให้บริการจะรับประกันว่าสิทธิเสรีภาพนั้นสมดุลกับความเป็นส่วนตัวที่ได้รับการเคารพ

สิทธิเด็ก

องค์กรอิสระด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับเด็กสามารถมีบทบาทสำคัญในการรับประกันให้เกิดการคุ้มครองเด็กออนไลน์ ถึงแม้ว่าอำนาจหน้าที่จะแตกต่างกันไป แต่องค์กรเหล่านี้มักมีหน้าที่ ดังนี้

- เฝ้าระวังติดตามผลกระทบของกฎหมาย นโยบายและปฏิบัติการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็ก
- ส่งเสริมให้มีการดำเนินการตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลในระดับชาติ
- สืบสวนกรณีการละเมิดสิทธิเด็ก
- ให้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิทธิเด็กในชั้นศาล
- รับประกันว่าจะมีการรับฟังมุมมองของเด็กในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนของพวกเขา รวมทั้งการพัฒนากฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง
- ส่งเสริมความเข้าใจและความตระหนักรู้ด้านสิทธิเด็กของประชาชน
- รับหน้าที่ให้ความรู้และกิจกรรมอบรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการหารือโดยตรงกับเด็กถึงสิทธิของพวกเขาตามข้องที่ 12 ของอนุสัญญาฯ หน้าที่ในการให้คำปรึกษา สร้างความตระหนักรู้และให้ความรู้ขององค์กรอิสระด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับเด็ก ทั้งหมดนี้เกี่ยวพันกับการปกป้องและตอบสนองต่อภัยอันตรายที่เด็กอาจต้องประสบออนไลน์ องค์กรเหล่านี้ควรเป็นหัวใจของการพัฒนาแนวทางการทำงานที่ครอบคลุมและมีพื้นฐานอยู่บนเรื่องของสิทธิ เพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้กับกรอบกฎหมาย กำกับดูแลและนโยบายที่ควบคุมดูแลการคุ้มครองเด็กออนไลน์ รวมทั้งการหารือโดยตรงกับเด็ก ซึ่งเป็นสิทธิที่อยู่ในข้อ 12 ของอนุสัญญาฯ

เมื่อไม่นานมานี้ได้มีตัวอย่างของการที่เขตอำนาจตามกฎหมายเสนอหรือพิจารณาการริเริ่มหน่วยงานของรัฐที่มีภาระหน้าที่จะสนับสนุนสิทธิเด็กออนไลน์โดยเฉพาะ รวมทั้งการคุ้มครองพวกเขาจากความรุนแรงหรือภัยอันตราย ในกรณีที่มีหน่วยงานลักษณะนี้อยู่แล้วควรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความพยายามที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับการตอบสนองต่อการคุ้มครองเด็กออนไลน์ในระดับชาติ

3.2 การตอบสนองที่มีอยู่แล้วต่อการคุ้มครองเด็กออนไลน์

ความริเริ่มหลายอย่างถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรับมือในระดับประเทศและระหว่างประเทศเมื่อความสำคัญของไอซีทีต่อชีวิตของเด็กทั่วโลกนั้นสูงขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงตามธรรมชาติต่าง ๆ ต่อเด็กในสังคมของเรา

ต้นแบบระดับชาติ

ข้อกฎหมายบางประการในระดับชาติควรให้ความสำคัญและครอบคลุมแง่มุมที่สำคัญของกรอบการทำงานที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ ซึ่งรวมทั้งแต่ไม่ได้จำกัดเพียงข้อกฎหมายดังนี้

- Audiovisual Media Services Directive (AVMSD) (reviewed 2018, EU)
- กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล General Data Protection Regulation (GDPR) (2018, EU)

ในช่วงสองสามปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาอันเป็นนวัตกรรมในการตอบสนองเพื่อการกำกับดูแลและเกี่ยวกับองค์กรของประเทศสมาชิกด้านภัยคุกคามต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กออนไลน์ ไม่ได้มีเพียงวิธีเดียวที่จะตอบสนองต่อเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การกลั่นแกล้งออนไลน์ และภัยอันตรายอื่น ๆ ที่เด็กต้องเผชิญออนไลน์ แต่ได้มีการทดลองแนวทางใหม่ๆ ที่น่าจดจำ ดังนี้

The Age-Appropriate Design Code (2563 ประเทศสหราชอาณาจักร)

ในช่วงต้นปี 2562 สำนักงานคณะกรรมาธิการด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Commissioners Office) ได้ตีพิมพ์ข้อเสนอเกี่ยวกับระเบียบการออกแบบที่เหมาะสมกับอายุ เพื่อให้การคุ้มครองเด็กออนไลน์นั้นดีขึ้น ระเบียบที่นำเสนอนั้นมีหัวใจหลักอยู่ที่ประโยชน์สูงสุดของเด็กตามที่จารึกไว้ในอนุสัญญาฯ และวางความคาดหวังบางประการให้กับธุรกิจ ซึ่งรวมถึงมาตรการยืนยันอายุที่แข็งแกร่ง ให้มีการตั้งปิดบริการบอกตำแหน่งเป็นค่าอัตโนมัติสำหรับเด็ก สำหรับธุรกิจที่จะเก็บและรักษาไว้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กให้น้อยที่สุด สำหรับผลิตภัณฑ์ให้มีความปลอดภัยผ่านการออกแบบ และสำหรับการขยายความให้เหมาะสมกับอายุและเข้าถึงได้

พระราชบัญญัติการสื่อสารทางดิจิทัลที่เป็นอันตราย (The Harmful Digital Communications Act – ฉบับทบทวน 2560 ประเทศนิวซีแลนด์)

ในปี 2558 กฎหมายได้ทำให้การล่วงละเมิดทางไซเบอร์นั้นเป็นอาชญากรรมโดยเฉพาะและมุ่งเน้นไปที่ภัยอันตรายหลากหลาย ทั้งการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ไปจนถึงการแพร่ภาพทางเพศเพื่อเป็นการแก้แค้น (revenge porn) โดยมุ่งที่จะยับยั้ง ป้องกันและลดการสื่อสารทางดิจิทัลที่เป็นอันตราย ทำให้การลงการสื่อสารทางดิจิทัลที่มีเจตนาก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางอารมณ์อย่างรุนแรงต่อผู้อื่นนั้นเป็นอาชญากรรม และจัดตั้งหลักการในการสื่อสาร 10 ประการ นับเป็นการเสริมพลังให้กับผู้ใช้ที่จะร้องเรียนไปยังองค์กรอิสระหากไม่มีการทำตามหลักการนี้ หรือการของหมายศาลสำหรับผู้เขียนหรือผู้โฮสการสื่อสารนั้นๆ หากเหตุการณ์ไม่ได้รับการแก้ไข

คณะกรรมธิการ e-Safety (The eSafety Commissioner – 2558 ประเทศออสเตรเลีย)

คณะกรรมาธิการ eSafety เป็นหน่วยงานรัฐหน่วยแรกของโลกที่มีภาระหน้าที่เจาะจงเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ คณะกรรมาธิการฯ ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 2558 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการนำ ประสานงาน ให้ความรู้และให้คำแนะนำด้านความปลอดภัยออนไลน์ เพื่อรับประกันว่าชาวออสเตรเลียทุกคนจะมีประสบการณ์ออนไลน์ที่ปลอดภัย เชิงบวกและเสริมพลัง คณะกรรมาธิการฯ ดำเนินโครงการสืบสวนที่มุ่งไปที่อันตรายหลายประการ รวมทั้งการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์อย่างรุนแรงต่อเด็ก การล่วงละเมิดโดยภาพและเนื้อหาต้องห้าม โดยมีอำนาจในการสืบสวนและดำเนินการเพื่อจัดการกับการร้องเรียนและรายงานที่เกี่ยวกับอันตรายลักษณะนี้ รวมทั้งอำนาจในการออกหมายให้แก่บุคคลหรือบริการออนไลน์ให้ปลดเนื้อหาในบางกรณี คณะกรรมาธิการฯ ใช้แนวทางแบบครอบคลุมทั้งชุมชนควบคู่ไปกับอำนาจในการสืบสวน ซึ่งผสมผสานความริเริ่มและการแทรกแซงทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ความพยายามในการป้องกัน คุ้มครองและเชิงรุกของคณะกรรมาธิการฯ ทำให้เกิดแนวทางการทำงานด้านความปลอดภัยออนไลน์ ที่ครอบคลุม

ต้นแบบระดับนานาชาติ

สำหรับระดับระหว่างประเทศและข้ามชาติผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ได้ออกข้อเสนอแนะและมาตรฐานโดยแนวปฏิบัติเหล่านี้ก่อร่างจากความพยายามต่าง ๆ ดังนี้

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามพิธีสารเลือกรับแห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องของการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่ออนาจารเด็ก

แนวปฏิบัติของสภายุโรปในการเคารพ คุ้มครองและเติมเต็มสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัล[44]

แนวปฏิบัติเหล่านี้ส่งสารถึงทุกประเทศสมาชิกของสภายุโรป เพื่อวัตถุประสงค์ในการช่วยประเทศสมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในความพยายามที่จะปรับใช้แนวกลยุทธ์ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัลให้ได้มากที่สุด ประเด็นมากมายรวมอยู่ในนี้ ทั้งการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัว การจัดหาเนื้อหาที่เป็นมิตรต่อเด็ก ซึ่งปรับเปลี่ยนตามศักยภาพที่พัฒนาได้เรื่อย ๆ สายด่วนต่าง ๆ ความเปราะบางและความสามารถในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งบทบาทและหน้าที่ขององค์กรธุรกิจ นอกจากนี้แนวปฏิบัติยังเรียกร้องให้รัฐนำเด็กมามีส่วนร่วม รวมทั้งในกระบวนการตัดสินใจต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายระดับชาตินั้นจัดการกับพัฒนาการของสภาพแวดล้อมทางดิจิทัลได้อย่างดีพอ ปัจจุบันมีแนวปฏิบัตินี้ใน 19 ภาษา โดยมีฉบับที่อ่านง่ายสำหรับเด็กและคู่มือสำหรับผู้กำหนดนโยบายแนบไปด้วย ซึ่งจะให้มาตรการที่เป็นรูปธรรมในการดำเนินการตามแนวปฏิบัตินี้

อนุสัญญา Lanzarote ของสภายุโรป

อนุสัญญาสภายุโรปว่าด้วยการคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศหรืออนุสัญญา Lanzarote บังคับให้รัฐจัดหาการตอบสนองแบบองค์รวมต่อความรุนแรงทางเพศต่อเด็กผ่านแนวทาง 4ps คือ Prevention (การป้องกัน), Protection (การคุ้มครอง), Prosecution (การดำเนินคดี) และ Promotion (การส่งเสริม) ในความร่วมมือระดับชาติและนานาชาติ การดำเนินการตามอนุสัญญาฯ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางดิจิทัลได้รับการชี้แจงโดยคณะกรรมการอนุสัญญาฯ ผ่านการปรับใช้เอกสารจำนวนมาก โดยประกอบด้วย Opinion on Child Sexually Suggestive or Explicit Images and/or Videos Generated, Shared and Received by Children (6 มิถุนายน 2562) Interpretative Opinion on the Applicability of the Lanzarote Convention to Sexual Offences against Children Facilitated through the Use of ICTs (12พฤษภาคม 2560) Declaration on Web Addresses Advertising Child Sexual Abuse Material or Images or Any Other Offences Established in Accordance with the Lanzarote Convention (16 มิถุนายน 2559) และ Opinion on Article 23 of the Lanzarote Convention–Solicitation of Children for Sexual Purposes through Information and

[44] Council of Europe (2020), The Digital Environment, https://www.coe.int/en/web/children/the-digital-environment แนวปฏิบัติของสภายุโรปในการเคารพ คุ้มครองและเติมเต็มสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัลเป็นมาตราฐานชุดแรกที่มีการนำมาใช้โดยหน่วยงานราชการระหว่างประเทศ

Communication Technologies (Grooming) คณะกรรมการ Lanzarote จัดการเฝ้าระวังการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ โดยการเฝ้าระวังรอบที่ 2 คณะกรรมการฯ มุ่งเน้นที่การคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศที่อำนวยให้เกิดขึ้นโดยไอซีที โดยมีการตีพิมพ์รายงานของการเฝ้าระวังรอบนี้ในปี 2563 โดยในปี 2562 มีประเทศสมาชิกของอนุสัญญาฯ ถึง 46 ประเทศ รวมทั้งตูนิเซีย ประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกประเทศแรกที่ลงนามด้วย

แนวปฏิบัติอื่น ๆ ของสภายุโรป

มาตรฐานและเครื่องมืออื่น ๆ ของสภายุโรปที่มีส่วนในการทำงานร่วมกันให้ได้มาซึ่งกรอบการทำงานที่ครอบคลุมมุ่งไปที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด อนุสัญญาฯ ของสภายุโรปเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์มีข้อบังคับสำหรับสมาชิกในการทำให้การกระทำผิดหลายอย่างเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดเด็กนั้นเป็นอาชญากรรม โดยในขณะนี้มีสมาชิก 64 รัฐที่ลงนาม สภายุโรปมุ่งดำเนินการเสริมพลังแก่เด็กและผู้ที่อยู่รอบตัวเด็กให้สามารถนำทางในพื้นที่ดิจิทัลได้อย่างปลอดภัย ซึ่งส่งเสริมผ่านเครื่องมือในการให้ความรู้อย่าง Literacy Handbook (2560[45]) ฉบับทบทวน Digital Citizenship Education Handbook (2562) และคู่มือสำหรับผู้ปกครองผู้ปกครองอย่าง Parenting in the Digital Age – Parental Guidance for the Online Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse (2560) และ Digital Citizenship...and Your Child – What Every Parent Needs to Know and Do (2562) ท้ายที่สุด สภายุโรปได้ทำการศึกษาวิจัยผ่านการหารือกับเด็กถึงความสัมพันธ์ของสิทธิเด็กกับสภาพแวดล้อมดิจิทัล

อย่าง It's Our World: Children's Views on How to Protect their Rights in the Digital Environment (2560) และจัดทำการศึกษาวิจัยผ่านการหารือที่มุ่งเน้นประสบการณ์ของเด็กที่มีความพิการเป็นครั้งแรกที่ชื่อว่า Two Clicks forward and One Click Back: Report on Children with Disabilities in the Digital Environment (2562)

รายงาน Child Online Safety Report

รายงาน Child Online Safety: Minimizing the Risk of Violence, Abuse and Exploitation Online + Child Online Safety Universal Declaration

ข้อเสนอแนะขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาด้านการคุ้มครองเด็กออนไลน์ (OECD Recommendations on the Protection of Children Online - 2012 / Review 2019-2020) ความริเริ่มระหว่างประเทศและข้ามชาติอื่น ๆ ควรได้รับการเน้นย้ำ เพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งความพยายามระดับชาติที่จะก่อตั้งกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ ตัวอย่างเช่น

[45] Broadband Commission for Sustainable Development (2019), The State of Broadband 2019: Broadband as a Foundation for Sustainable Development, https://www.itu.int/dms_pub/itu-s/opb/pol/S-POL-BROADBAND.20-2019-PDF-E.pdf

ฐานข้อมูลภาพการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กระหว่างประเทศ

ฐานข้อมูลภาพการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กระหว่างประเทศ (International Child Sexual Exploitation image database - ICSE DB) ซึ่งบริหารจัดการโดยตำรวจสากลเป็นข้อมูลข่าวกรองและเครื่องมือในการสืบสวนอันทรงพลัง ซึ่งให้ผู้สอบสวนที่มีความเชี่ยวชาญสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ร่วมงานทั่วโลก ฐานข้อมูลนี้สามารถเข้าถึงผ่านระบบสื่อสารอันปลอดภัยของตำรวจสากลสำหรับตำรวจทั่วโลก (เป็นที่รู้จักกันในนามของ I-247) โดยใช้ซอฟต์แวร์เปรียบเทียบภาพด้วยเทคโนโลยีชั้นสูงเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อ ผู้กระทำและสถานที่ ฐานข้อมูลนี้ช่วยให้ผู้ใช้ที่ผ่านการรับรองในประเทศสมาชิกสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลได้ตามเวลาจริง สอบสวนสิ่งที่ครอบครองอยู่ อัปโหลดข้อมูลใหม่ คัดแยกและกรองเนื้อหา ลดความขัดแย้ง จัดทำการวิเคราะห์ และสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญทั่วโลก เพื่อตอบสนองต่อคำถามที่มีเกี่ยวกับการสืบสวนการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

เครือข่าย WePROTECT Global Alliance

เครือข่าย WePROTECT Global Alliance คือกลุ่มความเคลื่อนไหวระดับโลกที่นำอิทธิพลความเชี่ยวชาญและทรัพยากรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการรับมือกับการแสวงหาประโยชน์จากเด็กทางออนไลน์ทั่วโลก ซึ่งเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างรัฐบาล บริษัทเทคโนโลยีระดับโลก และองค์กรภาคประชาสังคม ธรรมชาติของเครือข่ายที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์ในด้านนี้ วิสัยทัศน์ของเครือข่าย WePROTECT Global Alliance คือการระบุและปกป้องเหยื่อให้ได้มากขึ้น จับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้มากขึ้นและยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์

เครือข่าย WePROTECT Global Alliance ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง โดยเฉพาะต้นแบบการตอบสนองระดับชาติและกลยุทธ์การตอบสนองระดับโลก Model National Response and a Global Strategic Response ซึ่งสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก 3

ดัชนี 2020 Child Online Safety Index

ดัชนี (DQ Institute 2020 Child Online Safety Index - COSI) เป็นแพลตฟอร์มวิเคราะห์ตามเวลาจริงแรกของโลกที่ช่วยให้รัฐเฝ้าระวังสถานะความปลอดภัยออนไลน์ของเด็กในประเทศได้ดียิ่งขึ้น

ดัชนีนี้มีพื้นฐานอยู่บนหลัก 6 ประการจากกรอบการทำงานดัชนี COSI หลักที่ 1 และ 2 คือความเสี่ยงทางไซเบอร์และการใช้งานดิจิทัลอย่างมีวินัยสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาด หลักที่ 3 และ 4 คือสมรรถนะด้านดิจิทัลและการชี้แนะกับการให้ความรู้สัมพันธ์กับการเสริมพลัง ส่วนสองหลักสุดท้ายนั้นเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งคือโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและการเชื่อมต่อ

3.3 ตัวอย่างการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์

ตัวอย่างการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์นั้นอยู่ในภาคผนวกที่ 4 ซึ่งขยายรวมถึงการตอบสนองทางการศึกษา กฎหมายและการระบุภัยออนไลน์

3.4 ประโยชน์ของกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ

การทำให้กฎหมายสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียว

การที่ทุกประเทศใช้กฎหมายที่เหมาะสมในการรับมือกับการใช้ไอซีทีในทางที่ผิด เพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชญากรรมหรืออื่น ๆ เป็นหัวใจหลักของการที่จะบรรลุความมั่นคงทางไซเบอร์ระดับโลก เนื่องจากภัยคุกคามสามารถมาจากที่ไหนก็ได้ในโลกความท้าทายจึงมีธรรมชาติที่เป็นขอบเขตระหว่างประเทศ และต้องใช้การร่วมมือระหว่างประเทศ ความช่วยเหลือในการสืบสวน การมีบทบัญญัติอันเป็นสาระและบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาคดีความเดียวกัน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศทั้งหลายจะทำให้กรอบกฎหมายสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรมทางไซเบอร์ คุ้มครองเด็กออนไลน์และอำนวยให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศ[46]

การพัฒนากฎหมายระดับชาติที่เพียงพอ กรอบกฎหมายที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์ และในแนวทางนี้ การทำให้กฎหมายสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวในระดับนานาชาติเป็นอีกหนึ่งก้าวสำคัญสู่ความสำเร็จของกลยุทธ์ระดับชาติใด ๆ สำหรับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ ซึ่งก่อนอื่นจำเป็นต้องมีบทบัญญัติอันเป็นสาระของกฎหมายอาญาเพื่อทำให้กิจกรรมอย่างการหลอกลวงทางคอมพิวเตอร์ การเข้าถึงแบบผิดกฎหมาย การแทรกแซงทางข้อมูล การละเมิดลิขสิทธิ์และเนื้อหาที่เป็นล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กนั้นเป็นอาชญากรรม ในขณะเดียวกันก็ดูแลไม่ให้เด็กถูกทำให้เป็นอาชญากร ความจริงที่ว่ามีบทบัญญัติอยู่แล้วในประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้กับกิจกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความจริงไม่ได้หมายความว่าจะสามารถใช้ได้กับการกระทำดังกล่าวที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตด้วย ดังนั้นการวิเคราะห์กฎหมายระดับชาติอย่างละเอียดจึงเป็นสิ่งสำคัญในการระบุช่องว่างที่อาจเกิดขึ้นได้ ก้าวต่อไปคือการระบุและนิยามภาษาทางกฎหมายและเอกสารอ้างอิงที่สามารถช่วยประเทศให้จัดตั้งกฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์และหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคดีที่สอดคล้องเป็นหนึ่งเดียว ประเทศต่าง ๆ สามารถใช้วิธีการที่ใช้ได้จริงนี้เพื่อลงรายละเอียดของกรอบกฎหมายและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางไซเบอร์ สหภาพฯ ได้ทำงานร่วมกับประเทศสมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในทิศทางนี้และมีส่วนร่วมเป็นอย่างมากในการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์ให้สอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วโลก

[46] Broadband Commission for Sustainable Development (2019)

เมื่อพิจารณาถึงความรวดเร็วของนวัตกรรมเทคโนโลยี การกำกับดูแลด้วยตนเองและร่วมกันได้รับการเสนอให้เป็นทางออกที่เป็นไปได้ต่อความล้าสมัยของกฎระเบียบที่มีอยู่และขั้นตอนตามกฎหมายที่ใช้เวลายาวนาน ถึงอย่างไรก็ตามเพื่อให้มีประสิทธิภาพผู้กำกับดูแล/ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องนิยามจุดประสงค์และความท้าทายของการคุ้มครองเด็กออนไลน์บางประการให้ชัดเจน จัดให้มีขั้นตอนการทบทวนและวิธีการที่ชัดเจนเพื่อประเมินประสิทธิภาพในการกำกับดูแลเองและร่วมกัน และหากการกำกับดูแลเองและร่วมกันนั้นไม่สามารถจัดการกับความท้าทายที่ระบุได้ จึงใช้ขั้นตอนทางกฎหมายอย่างเป็นทางการในการจัด การกับความท้าทายนั้น ๆ มาตรการกำกับดูแลด้วยตนเองที่ประสบความสำเร็จยังสามารถค่อยๆ ปรับใช้ในกฎหมายอย่างเป็นทางการภายในกระบวนการออกกฎหมายเพื่อกลายเป็นกฎหมายที่หนุนหลังและป้องกันการย้อนกลับหรือยุติการยึดมั่นในการริเริ่มบางอย่างในการกำกับดูแลด้วยตนเอง

การประสานงาน

มีความเป็นไปได้ที่ผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายมีกิจกรรมหรือปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีจุดประสงค์ในการคุ้มครองเด็กออนไลน์อยู่แล้ว แต่เกิดขึ้นแบบแยกออกจากกัน การทำความเข้าใจเรื่องนี้มีความสำคัญในการเห็นถึงคุณค่าของความพยายามที่มีอยู่แล้วในการพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติโดยกลยุทธ์จะประสานและนำทางความพยายามต่าง ๆ ผ่านการเรียบเรียงกิจกรรมที่มีอยู่แล้วและกิจกรรมใหม่เข้าด้วยกัน

4. ข้อเสนอแนะสำหรับกรอบการทำงานและการดำเนินการ

รัฐบาลต้องจัดการกับการแสดงออกของความรุนแรงต่อเด็กทุกรูปแบบในสภาพแวดล้อมดิจิทัล แต่มาตรการที่ใช้คุ้มครองเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัลจะต้องไม่จำกัดการแสดงออกด้านสิทธิต่าง ๆ อย่างเกินควร อาทิ สิทธิในการมีเสรีภาพในการแสดงออก สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลและสิทธิในเสรีภาพการรวมกลุ่ม นับเป็นเรื่องจำเป็นที่จะหยิบยืมความเฉลียวฉลาดของเด็กและยกระดับทักษะในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในขณะที่เด็กศึกษาความเป็นไปได้ของสภาพแวดล้อมทางดิจิทัลมากกว่าการตัดทอนความอยากรู้อยากเห็น ของเด็กและความสามารถด้านนวัตกรรมเพราะความกลัวที่จะต้องเผชิญความเสี่ยง

ในหลายกรณีการกระทำที่รุนแรงต่อเด็กนั้นก่อขึ้นโดยเด็ก ในสถานการณ์เช่นนี้รัฐบาลควรดำเนินตามแนวทางการฟื้นฟู ซึ่งจะซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยป้องกันไม่ให้เด็กกลายเป็นอาชญากร รัฐบาลควรส่งเสริมการใช้ไอซีทีเพื่อป้องกันและจัดการกับความรุนแรง อาทิ การพัฒนาเทคโนโลยีและทรัพยากรเพื่อให้เด็กเข้าถึงข้อมูล ปิดกั้นเนื้อหาที่เป็นอันตรายและรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น[47]

เพื่อเผชิญกับสถานการณ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับโลก รัฐบาลต้องอำนวยให้เกิดการสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องและทำงานร่วมกันอย่างเปิดเผยเพื่อขจัดอันตรายออนไลน์ต่อเด็ก

[47] Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, *Annual Report of the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children to the Human Rights Council*, A/HRC/31/20 (January 2016), para. 103 and 104.

4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับกรอบการทำงาน

4.1.1 กรอบกฎหมาย

รัฐบาลควรทบทวนกรอบกฎหมายและทำให้เป็นปัจจุบันเมื่อจำเป็น เพื่อสนับสนุนความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัล กรอบกฎหมายที่ครอบคลุมควรกล่าวถึงมาตราการป้องกัน การห้ามความรุนแรงทุกรูปแบบต่อเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัล การจัดหาการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ การฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมเพื่อรับมือกับการละเมิดสิทธิเด็ก การจัดตั้งการให้คำปรึกษาที่มีความอ่อนไหวต่อเด็ก กลไกการรายงานและการร้องเรียน และกลไกการแสดงความรับผิดชอบเพื่อต่อสู้กับการยกเว้นการลงโทษ[48]

ตัวบทกฎหมายควรมีความเป็นกลางทางเทคโนโลยีในกรณีที่เป็นไปได้ เพื่อให้ประโยชน์จากการใช้งานนั้นไม่ถูกบั่นทอนไปโดยพัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ[49]

การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของตัวบทกฎหมายต้องให้รัฐบาลมีมาตราการเสริม รวมทั้งความริเริ่มในการสร้างความตระหนักรู้และขับเคลื่อนทางสังคม ความพยายามและแคมเปญในการให้ความรู้ และการสร้างศักยภาพแก่เจ้าหน้าที่ที่ทำงานร่วมกับและเพื่อเด็ก

ในการพัฒนากฎหมายที่เหมาะสมมีความสำคัญที่ต้องคำนึงถึงตอลดว่าเด็กไม่ใช่กลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกัน อาจต้องมีการตอบสนองที่ต่างกันสำหรับเด็กจากกลุ่มช่วงวัยที่ต่างกัน เช่นเดียวกับเด็กที่มีความต้องการเฉพาะหรือเด็กที่อยู่บนความเสี่ยงสูงของการถูกทำร้ายในและผ่านสภาพแวดล้อมดิจิทัล

รัฐบาลควรสร้างสภาพแวดล้อมทางกฎหมายและการกำกับดูแลที่ชัดเจนและคาดกรณ์ได้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนธุรกิจและบุคคลที่สามอื่น ๆ ให้สามารถบรรลุความรับผิดชอบในการปกป้องสิทธิเด็กตลอดปฏิบัติการ ทั้งที่บ้านและในต่างประเทศ[50]

แง่มุมต่าง ๆ ที่จะกล่าวถึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายในการทบทวนขอบเขตของกรอบกฎหมายหรือบทบัญญัติใด ๆ ดังนี้

- การเข้าหาหรือการล่อลวงทางไกลในรูปแบบอื่น ๆ การขู่กรรโชกหรือการบีบบังคับให้มีการติดต่อทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือกิจกรรมทางเพศ
- ทำให้มีการครอบครอง การผลิตและการแจกจ่ายเนื้อที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยไม่คำนึงถึงเจตนาของการแจกจ่าย
- การคุกคาม การกลั่นแกล้ง การล่วงละเมิดและวาทะสร้างความเกลียดชังออนไลน์

---

[48] Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, *Releasing children's potential and minimizing risks: ICTs, the Internet and Violence against Children,* 2014 (New York: United Nations), p. 55.

[49] Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, *Releasing children's potential and minimizing risks: ICTs, the Internet and Violence against Children,* 2014 (New York: United Nations), p. 64.

[50] UN Committee on the Rights of the Child, *General Comment No. 16*, para. 53.

- เนื้อหาเกี่ยวกับการก่อการร้ายออนไลน์
- ความมั่นคงทางไซเบอร์
- การสะท้อนว่าอะไรก็ตามที่ผิดกฎหมายในทางออฟไลน์นั้นผิดกฎหมายทางออนไลน์ด้วย

4.1.2 กรอบนโยบายและกรอบการบริหารภาครัฐ

การรับประกันให้เกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัลต้องให้รัฐบาลสร้างความสมดุลระหว่างประโยชน์จากการที่เด็กใช้ไอซีทีให้ได้มากที่สุดกับลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งสามารถบรรลุได้โดยการรวมมาตราการคุ้มครองเด็กออนไลน์ไว้ในแผนบรอดแบรนด์ระดับชาติ[51] และโดยการพัฒนากลยุทธ์คุ้มครองเด็กออนไลน์ที่มีหลายแง่มุม วาระเช่นนี้ควรได้รับการบูรณาการร่วมกับกรอบนโยบายเกี่ยวกับสิทธิเด็กและการคุ้มครองเด็กใด ๆ ที่มีอยู่แล้วและนอกเหนือไปจากนี้ควรเติมเต็มนโยบายการคุ้มครองเด็กระดับชาติโดยจัดให้มีกรอบการทำงานเฉพาะสำหรับทุกความเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อเด็ก โดยมุ่งสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่ปลอดภัย ครอบคลุมทุกคนและเสริมพลัง[52]

รัฐบาลควรจัดให้มีกรอบการทำงานเพื่อประสานงานระดับชาติ โดยมีภาระรับผิดชอบที่ชัดเจนและอำนาจหน้าที่ที่เพียงพอในการประสานกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กกับสื่อดิจิทัลและไอซีทีในระดับข้ามหน่วยงาน ระดับชาติ ภูมิภาคและท้องถิ่น รัฐบาลควรมีเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่ชัดเจนและขั้นตอนที่โปร่งในการประเมินและเฝ้าระวังความคืบหน้า และต้องทำให้แน่ใจว่ามีทรัพยากรบุคคล เทคนิคและการเงินที่จำเป็นสำหรับปฏิบัติการตามกรอบการทำงานนี้อย่างมีประสิทธิภาพ[53]

รัฐบาลควรจัดตั้งเวทีการทำงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการดำเนินการและการเฝ้าระวังวาระระดับชาติเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อเด็ก เวทีการทำงานลักษณะนี้ควรมีตัวแทนจากผู้เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญที่สุด ทั้งเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ปกครอง/ผู้ดูแล หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องฝ่ายการศึกษา ฝ่ายยุติธรรม ส่วนที่ดูแลด้านสุขภาพและสังคม องค์การด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติและหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องอย่างภาคประชาสังคม ธุรกิจ นักวิชาการและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

---

[51] The State of the Broadband 2019, Recommendation 5.6, page 78. https://www.itu.int/dms_pub/itu-s/opb/pol/S-POL-BROADBAND.20-2019-PDF-E.pdf

[52] สำหรับต้นแบบบทบัญญัติด้านการคุ้มครองเด็กออนไลน์เพื่อแผนบรอดแบนด์ระดับชาติสามารถดูได้ที่บทที่ 10 ของรายงาน Child Online Safety Report

[53] Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, Annual Report of the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children (December 2014) A/HRC/28/55 and Releasing children's potential and minimizing risks: ICTs, the Internet and Violence against Children, 2014 (New York: United Nations), para. 88.

4.1.3 กรอบการกำกับดูแล

รัฐบาลมีความรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิเด็ก ซึ่งเกิดขึ้นจากหรือมีส่วนโดยองค์กรธุรกิจที่ล้มเหลวในการดำเนินการตามมาตราการที่จำเป็น เหมาะสมและสมเหตุสมผลในการปกป้องและเยียวยาการละเมิดดังกล่าว หรือในทางตรงกันข้ามได้มีส่วนร่วมหรือยอมให้การละเมิดนั้นเกิดขึ้น[54]

หลักการ Guiding Principles on Business and Human Rights คาดหวังให้องค์กรธุรกิจควรจัดหากลไกเยียวยาและร้องทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมาย เข้าถึงได้ คาดการณ์ได้ เที่ยงตรง สอดคล้องกับเรื่องของสิทธิ โปร่งใส ตั้งอยู่บนบทสนทนาและการมีส่วนร่วม และเป็นแหล่งของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง กลไกการร้องทุกข์ที่จัดตั้งโดยองค์กรธุรกิจสามารถเป็นทางออกที่มีความยืดหยุ่นและเป็นทางเลือกที่เหมาะสม และในขณะนั้นอาจเป็นประโยชน์ที่ดีที่สุดแก่เด็กสำหรับความกังวลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขโดยบริษัทเอง ในทุกกรณีควรจัดให้มีการเข้าถึงการทบทวนโดยศาลและการพิจารณาคดีเพื่อการอุทธรณ์ทางการปกครองและกระบวนการอื่น[55] ควรมีการพิจารณาถึงกลไกที่สร้างบริการสำหรับเด็กที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับวัยที่ผู้ใช้สามารถรายงานข้อกังวลได้

ถึงแม้ว่าจะมีกลไกภายในสำหรับร้องทุกข์อยู่แล้ว รัฐบาลยังควรที่จะจัดตั้งกลไกเฝ้าระวังเพื่อสืบสวนและชดเชยการละเมิดสิทธิเด็ก ด้วยมุมมองที่ต้องการจะปรับปรุงการแสดงความรับผิดชอบของบริษัทไอซีทีและบริษัทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเสริมความเข้มแข็งต่อการแสดงความรับผิดชอบของหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อการพัฒนามาตราฐานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็กและไอซีที[56] นับเป็นสิ่งสำคัญเป็นพิเศษเพราะการเยียวยาอื่น ๆ ที่มีอยู่สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบในทางลบจากกรกระทำขององค์กรธุรกิจอย่างการพิจารณาคดีทางแพ่งหรือการชดเชยอื่น ๆ ตามกฎหมายนั้นมักยุ่งยากและมีค่าใช้จ่ายสูง[57]

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติได้เน้นความสำคัญในบทบาทที่อาจเกิดขึ้นได้ขององค์การด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ โดยสรุปถึงบทบาทที่พวกเขาสามารถทำได้ในการรับ สืบสวนและไกล่เกลี่ยคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดโดยหน่วยงานธุรกิจ อย่างการไต่สวนต่อกรณีการละเมิดที่เกิดในวงกว้างหรือการจัดให้มีการทบทวนข้อกฎหมาย เพื่อทำให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับอนุสัญญาฯ คณะกรรมการฯ ได้แถลงว่า ในกรณีที่จำเป็น “รัฐควรขยายภาระหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติให้ครอบคลุมสิทธิเด็กและธุรกิจ” นับเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่กลไกการร้องทุกข์ใด ๆ จะต้องมีความอ่อนไหวต่อเด็ก รับประกันความเป็นส่วนตัวและคุ้มครองเหยื่อ และทำการเฝ้าระวัง ติดตามและพิสูจน์กิจกรรมสำหรับเหยื่อที่เป็นเด็ก

---

54 UN Committee on the Rights of the Child, *General Comment No.* 16, para. 28.

55 Report of the Special Representative of the Secretary-General on the issue of human rights and transnational corporations and other business enterprises, A/HRC/17/31 (2011), para. 71.

56 UN Committee on the Rights of the Child, *Report of the 2014 Day of General Discussion*, para. 96.

57 Report of the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, A/HRC/32/38 (2016), para. 71

ตัวอย่างหนึ่งของการที่องค์กรด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติหรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ สามารถให้การเยียวยาที่มีประสิทธิภาพต่อเด็กคือกรณีของการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ กลไกการเยียวยาและร้องทุกข์ในขณะเกิดเหตุแสดงให้เห็นว่าไร้ประสิทธิภาพในกรณีดังกล่าว เพราะถึงแม้ว่าเนื้อหาจะทำให้เจ็บปวดและเป็นอันตราย แต่มักไม่ได้รับการจัดการโดยข้อกฎหมายระดับชาติและไม่มีหลักการพื้นฐานที่ชัดเจนสำหรับการพยายามให้โฮสปลดเนื้อหานั้น การเสริมพลังให้กับหน่วยงานสาธารณะในการรับการร้องทุกข์เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์และไกล่เกลี่ยกับผู้ที่โฮสเนื้อหา เพื่อที่จะปลดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเป็นเกราะป้องกันที่สำคัญสำหรับเด็ก[58] โดยจะเป็นประโยชน์หากจัดให้มีการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในบริบทของการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ และเป็นหลักพื้นฐานทางกฎหมายที่ชัดเจนในการจัดการปลดเนื้อหาที่เป็นการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์

รัฐบาลต้องตระหนักถึงผลกระทบของการกำกับดูแลนั้น ๆ ต่อการใช้สิทธิมนุษยชนทุกข้อ รวมทั้งเสรีภาพในการแสดงออก[59] ในการวางแนวทางการกำกับดูแลสภาพแวดล้อมดิจิทัล

รัฐบาลควรวางข้อผูกมัดสำหรับธุรกิจในการจัดทำการสอบทานด้านสิทธิเด็ก ซึ่งจะรับประกันว่าองค์กรธุรกิจระบุป้องกันและบรรเทาผลกระทบต่อสิทธิเด็กทั่วทุกความสัมพันธ์ทางธุรกิจและในการดำเนินการทั่วโลก[60]

นอกจากนี้รัฐบาลควรคำนึงถึงมาตราการเสริมอย่างการทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมขององค์กรธุรกิจที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิเด็กในสภาพแวดล้อมดิจิทัลต้องทำตามมาตราฐานที่สูงสุดในเรื่องของการป้องกันและตอบสนองต่อการละเมิดสิทธิที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถมีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะได้รับงบประมาณหรือสัญญาต่าง ๆ

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรบการดำเนินการ

รัฐบาลควรรับประกันการเข้าถึงการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กที่เป็นเหยื่อของการละเมิด รวมทั้งความช่วยเหลือให้ได้รับการฟื้นฟูที่ทันท่วงทีและเหมาะสมจากภัยอันตรายที่เกิดขึ้นผ่านการชดเชยที่เหมาะสม รัฐบาลควรจัดหาการสนับสนุนและการช่วยเหลือที่เพียงพอแก่เด็กที่เป็นเหยื่อของการละเมิดเกี่ยวกับสื่อดิจิทัลและไอซีที รวมทั้งการบริการที่ครอบคลุม ซึ่งรับประกันการฟื้นตัวเต็มที่และการกลับสู่สังคมและป้องกันการตกเป็นเหยื่อซ้ำของเหยื่อที่เป็นเด็ก[61]

---

58 Bertrand de Crombrugghe, “Report of the Human Rights Council on Its Thirty-First Session” (UN Human Rights Council, 2016).

59 Report of the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, A/HRC/32/38 (2016), para. 45.

60 UN Committee on the Rights of the Child, *General Comment No. 16*, para. 62.

61 UN Committee on the Rights of the Child, *Report of the 2014 Day of General Discussion*, para. 106.

การให้คำปรึกษาที่ปลอดภัยและเข้าถึงง่าย กลไกการรายงานและร้องทุกข์อย่างสายด่วนต่าง ๆ ควรถูกจัดตั้งตามกฎหมายและเป็นส่วนหนึ่งของระบบคุ้มครองเด็กระดับชาติ นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำให้แน่ใจว่าการบริการเหล่านี้เชื่อมโยงกับบริการกำกับดูแลอื่น ๆ เพื่อช่วยปรับปรุงการสื่อสารระหว่างเด็กกับหน่วยงานต่าง ๆ ให้ดีขึ้นในช่วงเวลาที่พวกเขากำลังประสบกับความเจ็บปวดใจ สายด่วนมีค่าเป็นพิเศษสำหรับประเด็นที่มีความอ่อนไหวสูง อย่างการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งเด็กอาจพบว่าลำบากใจที่จะพูดคุยกับเพื่อน ผู้ปกครอง ผู้ดูแล หรือครู สายด่วนยังทำหน้าที่สำคัญในการชี้แนะเด็กไปสู่บริการต่าง ๆ เช่น บริการทางกฎหมาย บ้านพัก เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและการฟักฟื้น[62]

ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลจำเป็นต้องทำความเข้าใจและติดตามพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด เพื่อเพิ่มอัตราการตรวจพบผู้กระทำและลดความเสี่ยงจากผู้กระทำที่ถูกดำเนินคดีแล้วกลับมาทำซ้ำ การจัดตั้งให้มีสายด่วนที่ให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์หรือแชทที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายและนิรนามและช่วยเหลือผู้ที่มีความรู้สึกหรือความคิดที่มีความสนใจทางเพศต่อเด็กหรือผู้ที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเป็นผู้กระทำ ช่วยให้ผู้กระทำเปลี่ยนพฤติกรรมลดความเสี่ยงในการทำซ้ำให้น้อยที่สุด กลไกที่ชอบด้วยกฎหมายในการจัดการการร้องทุกข์ยังเป็นส่วนสำคัญของกรอบการทำงานเพื่อการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ

ผู้กำกับดูแลควรจัดทำการวัดผลและการศึกษาโดยอิสระ เพื่อประเมินว่าแพลตฟอร์มต่าง ๆ รายงานและจัดการกับประเด็นที่เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กอย่างไร มีเทคโนโลยีสำหรับผู้กำกับดูแลที่จะเฝ้าระวังแพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยอิสระอยู่แล้ว ผู้ให้บริการในธุรกิจเหล่านี้ควรได้รับการส่งเสริมให้ตีพิมพ์รายงานความโปร่งใส

รัฐบาลควรร่วมกับชุมชนนานาชาติและธุรกิจในการพัฒนาเกณฑ์อันเป็นสากลที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถใช้วัดผลทุกแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์

4.2.1 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

การพิจารณาอย่างเป็นรูปธรรมสำหรับผู้กำหนดนโยบายเมื่อคำนึงถึงภัยคุกคามอันตรายต่อเด็ก โดยเฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก เนื้อหาที่จัดทำขึ้นเอง การเข้าหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศและการขู่กรรโชกเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ รวมทั้งความเสี่ยงออนไลน์อื่น ๆ ดังนี้

- วิธีการขัดขวางและลดความเคลื่อนไหวของเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก อาทิ การจัดตั้งสายด่วนแห่งชาติหรือเว็บท่าของมูลนิธิ Internet Watch Foundation และโดยการใช้มาตราการปิดกั้นการเข้าถึงเนื้อหาออนไลน์ที่มีหรือโฆษณาเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก
- การรับประกันให้มีขั้นตอนระดับชาติในการทำให้แน่ใจว่าเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่พบเจอทั้งหมดในประเทศจะถูกนำไปสู่ขั้นตอนระดับชาติที่ศูนย์กลาง ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งการบริษัทต่าง ๆ ให้ปลดเนื้อหา

[62] Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, *Releasing children's potential and minimizing risks*, p. 51 and p. 65.

- กลยุทธ์ในการรับมือกับความต้องการเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่ถูกลงโทษจากการกระทำลักษณะเดียวกันนี้ นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่าการกระทำเหล่านี้ไม่ใช่อาชญากรรมที่ไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่อ เด็กถูกล่วงละเมิดในการผลิตเนื้อหาที่มีผู้รับชม และการชมหรือดาวน์โหลดเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กนั้นเป็นส่วนหนึ่งโดยตรงต่อการล่วงละเมิดเด็กที่อยู่ในเนื้อหานั้น และเป็นการส่งเสริมการล่วงละเมิดเด็กจำนวนมากขึ้นเพื่อผลิตภาพเหล่านี้ให้มากขึ้น
- การสร้างความตระหนักรู้ว่าเด็กไม่อาจให้ความยินยอมต่อการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการผลิตเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดเด็กหรือในวิธีใดก็ตาม สนับสนุนผู้ที่ใช้เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กให้ได้รับความช่วยเหลือ และในขณะเดียวกันทำให้พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายถึงกิจกรรมผิดกฎหมายที่พวกเขามี/กำลังมีส่วนร่วม
- กลยุทธ์อื่น ๆ ในการจัดการกับความต้องการเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก อาทิ บางประเทศมีทะเบียนรายชื่อผู้ที่กระทำผิดทางเพศ ศาลได้ออกคำสั่งตามกฎหมายห้ามผู้กระทำผิดเหล่านี้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือห้ามไม่ให้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในส่วนที่เด็กและเยาวชนเข้ามาใช้งานบ่อยครั้ง จนบัดนี้ปัญหาของคำสั่งลักษณะนี้คือการบังคับใช้ แต่ในบางประเทศมีการพิจารณาที่จะรวมรายชื่อผู้ที่กระทำผิดลงในรายชื่อของผู้ที่ถูกปิดกั้นจากการเข้าชมหรือเป็นสมาชิกของบางเว็บไซต์อย่างเว็บไซต์ที่เป็นที่รู้จักกันดีว่าเด็กและเยาวชนชอบใช้งาน เป็นที่แน่นอนว่าหากผู้กระทำความผิดเข้าเป็นสมาชิกเว็บไซต์โดยใช้ชื่ออื่นหรือบัญชีปลอมประสิทธิภาพของมาตราการเช่นนี้นี้ก็ลดลงไปเป็นอย่างมาก แต่การทำให้พฤติกรรมเช่นนี้เป็นอาชญากรรมนั้นเป็นการช่วยยับยั้งในระดับหนึ่ง
- การจัดให้มีการสนับสนุนที่เหมาะสมแก่เหยื่อ เมื่อเด็กและเยาวชนถูกล่วงละเมิดออนไลน์ เช่น การที่ภาพของพวกเขาโผล่ขึ้นมาในอินเทอร์เน็ต เป็นธรรมชาติที่พวกเขาจะกังวลว่ามีใครบ้างที่เห็นภาพเหล่านี้และจะมีผลกระทบเพียงใดต่อพวกเขา ซึ่งอาจทำให้เด็กหรือเยาวชนรู้สึกเปราะบางต่อการกลั่นแกล้งหรือการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้นไปอีก ในบริบทลักษณะนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีบริการให้ความช่วยเหลือแบบมืออาชีพในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ การสนับสนุนนี้อาจจำเป็นต้องเป็นไปในระยะยาว
- การรับประกันว่ามีการจัดตั้งกลไกและโฆษณาอย่างแพร่หลาย เพื่อจัดให้มีความเข้าใจที่พร้อมและช่องทางที่รวดเร็วในการรายงานเนื้อหาที่ผิดกฎหมายหรือพฤติกรรมออนไลน์ที่ผิดกฎหมายหรือน่าเป็นห่วง อาทิ ระบบเช่นเดียวกับที่ Virtual Global Taskforce และ INHOPE ได้จัดตั้งขึ้น ควรมีการส่งเสริมการใช้ระบบ i24/7 ของตำรวจสากล
- การทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจำนวนเพียงพอได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสืบสวนอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ และมีช่องทางเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนิติเวชเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถดึงและตีความข้อมูลดิจิทัลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้

- การลงทุนในการอบรมหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินคดีและพิจารณาคดีถึงวิธีการที่อาชญากรออนไลน์ใช้ก่ออาชญากรรม การลงทุนยังจำเป็นในการให้ได้มาและรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่าง ๆ ในการได้รับและตีความหลักฐานทางนิติเวชจากอุปกรณ์ดิจิทัล นอกจากนี้ยังมีความสำคัญที่จะต้องก่อตั้งการทำงานร่วมกันแบบทวิภาคีและพหุภาคี และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและสืบสวนในประเทศอื่น

4.2.2 การศึกษา

ส่วนหนึ่งของกลยุทธ์คือการให้ความรู้เด็กเกี่ยวกับทักษะความเข้าใจด้านดิจิทัล เพื่อทำให้แน่ใจว่าพวกเขาสามารถได้รับประโยชน์จากเทคโนโลยีโดยปราศจากอันตราย ซึ่งจะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถระบุและเข้าใจด้านดีและด้านเสียของพฤติกรรมของตนในพื้นที่ดิจิทัล ถึงแม้ว่าการแสดงให้เด็กเข้าใจถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญ แต่สิ่งนี้จะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้รวมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการทักษะความเข้าใจทางดิจิทัลในวงกว้าง ซึ่งควรมีความเหมาะสมกับอายุและมุ่งที่ทักษะและความสามารถ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรวมแนวคิดการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์อยู่ในการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยออนไลน์ เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนความเข้าใจและการบริหารจัดการอารมณ์ของเด็กเพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีและเต็มไปด้วยความเคารพ ทั้งออนไลน์และออฟไลน์

เด็กควรมีเครื่องมือและความรู้ที่เหมาะสมในการรับมืออินเทอร์เน็ตเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้พวกเขาปลอดภัย การริเริ่มความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัลไว้ในหลักสูตรก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง ความเป็นไปได้อีกหนึ่งสิ่งคือการสร้างทรัพยากรการเรียนรู้นอกหลักสูตรของโรงเรียน

ผู้ที่ทำงานกับเด็กควรมีความรู้และทักษะที่เหมาะสม เพื่อสามารถช่วยเหลือเด็กได้อย่างมั่นใจ ทั้งในการตอบสนองและแก้ปัญหาการคุ้มครองเด็กออนไลน์ รวมทั้งจัดให้เด็กมีทักษะทางดิจิทัลที่จำเป็น เพื่อให้ใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตได้สำเร็จลุล่วง

4.2.3 ธุรกิจ

ผู้ที่มีส่วนทางธุรกิจทั้งระดับชาติและนานาชาติควรทำงานสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ของเด็กและช่วยให้ผู้ใหญ่ทุกคนที่มีส่วนรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ดูแลโรงเรียน หน่วยงานที่ให้บริการเยาวชนและชุมชนพัฒนาความรู้และทักษะที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้เพื่อดูแลเด็กให้ปลอดภัย ธุรกิจควรปรับใช้แนวทางความปลอดภัยผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์ การบริการและแพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นวัตถุประสงค์หลัก

- จัดให้มีเครื่องมือที่เหมาะสมกับอายุและเป็นมิตรต่อครอบครัวในการช่วยผู้ใช้บริหารจัดการการคุ้มครองครอบครัวของพวกเขาให้ดีขึ้น
- จัดให้มีกลไกการรายงานที่เหมาะสมสำหรับผู้ใช้เพื่อรายงานปัญหาหรือข้อกังวล ผู้ใช้ควรคาดหวังว่าจะมีการตอบสนองที่ทันท่วงทีต่อการรายงานพร้อมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการและพื้นที่ที่ผู้ใช้สามารถได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมอื่นในกรณีที่เหมาะสม

- นอกจากนี้ควรจัดให้มีการรายงานการล่วงละเมิดต่อเด็กในเชิงรุก เพื่อตรวจพบและจัดการกับการล่วงละเมิดใด ๆ (ซึ่งจัดเป็นกิจกรรมอาชญากรรม) ต่อเด็ก การดำเนินการเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าหากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดช่วยกันตรวจจับ ปิดกั้นและรายงาน พวกเราจะสามารถมีอินเทอร์เน็ตที่สะอาดและปลอดภัยมากขึ้น ธุรกิจควรคำนึงถึงเครื่องมือที่เกี่ยวข้องทั้งหลายในการป้องกันไม่ให้แพลตฟอร์มของพวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์ อาทิ บริการของมูลนิธิ Internet Watch Foundation

นับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในระบบนิเวศน์ควรจะต้องทราบถึงความเสี่ยงและอันตรายออนไลน์ เพื่อให้สามารถป้องกันเด็กจากประสบกับความเสี่ยงโดยไม่จำเป็น

พัฒนาหลักเกณฑ์สากลสำหรับวัดผลทุกแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยออนไลน์ของเด็ก มาตรฐานและหลักเกณฑ์สากลเป็นวิธีเดียวที่จะติดตามความคืบหน้าของประเทศต่าง ๆ และเพื่อกำหนดความสำเร็จของโครงการและกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อขจัดความรุนแรงต่อเด็กในทุกรูปแบบ และเห็นถึงคุณค่าของจุดแข็งในระบบนิเวศน์ของความปลอดภัยออนไลน์ของเด็ก

5. การพัฒนากลยุทธ์การคุ้มครองเด็กออนไลน์ระดับชาติ

5.1 รายการตรวจสอบระดับชาติ

ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องพิจารณาถึงกลยุทธ์มากมายเพื่อกำหนดกลยุทธ์ระดับชาติเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ของเด็ก ตารางที่ 1 บรรยายถึงหัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
กรอบกฎหมาย	1	ทบทวนทบทวนกรอบกฎหมายที่มีอยู่แล้ว เพื่อระบุว่าอำนาจทางกฎหมายทั้งหมดที่จำเป็นนั้นมีอยู่แล้วสำหรับผู้บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่จะคุ้มครองบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทางออนไลน์ในทุกแพลตฟอร์มที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นับเป็นความจำเป็นโดยทั่วไปที่จะต้องมีชุดของระบบกฎหมายที่ระบุชัดเจนว่าการกระทำผิดใดๆ และทุกอาชญากรรมที่กระทำต่อเด็กในโลกแห่งความจริงนั้นโดยอนุโลมเป็นความผิดเช่นกันหากกระทำทางอินเทอร์เน็ตหรือผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ อาจมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนากฎหมายใหม่หรือปรับกฎหมายที่มีอยู่ทำให้พฤติกรรมบางอย่างที่สามารถเกิดได้แต่บนอินเทอร์เน็ตนั้นผิดกฎหมาย อาทิ การชักชวนเด็กจากทางไกลให้แสดงหรือดูกิจกรรมทางเพศหรือการเข้าหาเด็กเพื่อที่จะพบเจอในโลกแห่งความจริงเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ จึงจำเป็นต้องมีกรอบกฎหมายที่ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ผิดประเภท เพื่อก่ออาชญากรรม การแฮกข้อมูล และการใช้คอมพิวเตอร์โค้ดในลักษณะประสงค์ร้ายและไม่ได้รับการยินยอมนั้นเป็นความผิด เพื่อเสริมให้บรรลุจุดประสงค์นี้และจัดตั้งแนวคิดที่ว่าอินเทอร์เน็ตคือสถานที่หนึ่งที่เกิดอาชญากรรมได้
	2	จัดตั้งแนวคิดที่ว่าการกระทำต่อเด็กที่ผิดกฎหมายในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น โดยอนุโลมผิดกฎหมายหากกระทำทางออนไลน์ ด้วยและจัดให้มีกฎระเบียบ ในการคุ้มครองข้อมูลออนไลน์และความเป็นส่วนตัวของเด็กให้เพียงพอ	

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
กรอบกำกับดูแล	3	พิจารณาถึงการพัฒนานโยบายกำกับดูแล ซึ่งอาจรวมถึงนโยบายกำกับดูแลด้วยตนเองหรือร่วมกัน รวมทั้งกรอบกำกับดูแลทั้งหมด ต้นแบบการกำกับดูแลด้วยตนเองหรือร่วมกันรวมการกำหนดและตีพิมพ์หลักการปฏิบัติที่ดีหรือความคาดหวังพื้นฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ทั้งสำหรับช่วยให้มีส่วนร่วมประสานงานหรือเรียบเรียงและรักษาไว้ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง และในการกำหนดเพิ่มความรวดเร็วของการตอบสนองที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและทำให้มีผลบังคับใช้	บางประเทศได้ก่อตั้งต้นแบบการกำกับดูแลด้วยตนเองและร่วมกันในการพัฒนานโยบายด้านนี้ และจากต้นแบบนี้ได้เกิดการตีพิมพ์หลักการปฏิบัติที่ดี เพื่อนำทางธุรกิจอินเทอร์เน็ตในมาตราการที่อาจใช้งานได้ดีที่สุดในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยขึ้นทางออนไลน์ เป็นต้น ตัวอย่างในสหภาพยุโรปคือการตีพิมพ์หลักการสำหรับใช้ในสหภาพยุโรปทั้งเกี่ยวกับเว็บไซต์เครือข่ายโซเชียลและเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเรื่องของการจัดหาเนื้อหาให้กับเด็กและเยาวชนผ่านเครือข่าย การกำกับดูแลด้วยตนเองและร่วมกันอาจว่องไวกว่าในการเพิ่มความรวดเร็วให้กับการตอบสนองที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและทำให้มีผลบังคับใช้ เมื่อไม่นานมานี้บางประเทศได้พัฒนาและ/หรือดำเนินการกรอบกำกับดูแล ตัวอย่างเช่น กรอบการกำกับดูแลที่เกิดจากต้นแบบการกำกับดูแลด้วยตนเองหรือร่วมกัน ซึ่งนิยามข้อกำหนดและความคาดหวังสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ให้บริการธุรกิจให้คุ้มครองผู้ใช้ให้ดียิ่งขึ้น

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
การรายงานเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย	4	รับประกันว่ามีการจัดตั้งกลไกและมีการโฆษณาอย่างกว้างขวาง เพื่อจัดหาช่องทางที่พร้อมและเข้าใจในการรายงานเนื้อหาผิดกฎหมายต่าง ๆ ที่พบเจอในอินเทอร์เน็ต อาทิ สายด่วนระดับชาติ ซึ่งมีศักยภาพที่จะตอบสนองอย่างทันท่วงทีและปลดเนื้อหาที่ผิดกฎหมายเหล่านั้นหรือทำให้ไม่สามารถเข้าถึงได้ ธุรกิจควรมีกลไกในการระบุปิดกลั้นหรือปลดการล่วงละเมิดเด็กออนไลน์ ด้วยบริการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่มีอยู่	กลไกการรายงานการล่วงละเมิดในบริการออนไลน์หรือการรายงานพฤติกรรมออนไลน์ ที่น่ารังเกียจหรือผิดกฎหมาย ตัวอย่างเช่นสายด่วนระดับชาติ ควรมีการโฆษณาอย่างกว้างขวางและส่งเสริมทั้งทางอินเทอร์เน็ตและสื่ออื่น ๆ หากไม่มีสายด่วนแห่งชาติ มูลนิธิ Internet Watch Foundation มีทางออกคือเว็บท่า Reporting Portal ลิงก์สำหรับกลไกรายงานการล่วงละเมิดควรแสดงให้เห็นเด่นชัดในส่วนที่เกี่ยวข้องของเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งมีการเสนอเนื้อหาที่จัดทำโดยผู้ใช้ ผู้ที่รู้สึกตกอยู่ในอันตรายหรือพบเห็นกิจกรรมที่น่ากังวลใจในอินเทอร์เน็ตควรสามารถรายงานได้อย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายซึ่งจำเป็นต้องผ่านการอบรมและพร้อมรับมือ Virtual Global Taskforce เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เป็นกลไกตลอด 24 ชั่วโมงในการรายงานพฤติกรรมหรือเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย จากผู้ที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและอิตาลี โดยประเทศอื่น ๆ จะเข้าร่วมในไม่ช้านี้ สามารถดูเพิ่มเติมได้ที่ www.virtualglobaltaskforce.com และ INHOPE
รายงานข้อกังวลของผู้ใช้	5	ธุรกิจควรจัดให้มีโอกาสในการรายงานข้อกังวลและปัญหาต่าง ๆ สำหรับผู้ใช้งานและตอบสนองตามนั้น	ผู้ให้บริการควรมีภาระหน้าที่ในการจัดหาและมีเครื่องชี้บอกอย่างชัดเจนให้แก่ผู้ใช้งานถึงสมรรถนะในการรายงานปัญหาและข้อกังวลในบริการของพวกเขา ซึ่งควรเป็นมิตรต่อเด็กและพร้อมใช้งาน

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
การดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6	ดึงให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนในความสนใจเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ โดยเฉพาะ • หน่วยงานราชการ • ผู้บังคับใช้กฎหมาย • องค์การให้บริการทางสังคม • ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและผู้ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ • ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ • ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายสาธารณะ • บริษัทไฮเทคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง • องค์กรครู • องค์กรผู้ปกครอง • เด็กและเยาวชน • องค์กรพัฒนาเอกชนด้านอื่น ๆ • กลุ่มนักวิชาการและการวิจัย • เจ้าของร้านอินเทอร์เน็ตและผู้ให้บริการการเข้าถึงสาธารณะอาทิ ห้องสมุด ศูนย์โทรคมนาคม ร้านเกม PC Bang[63]	รัฐบาลแห่งชาติหลายประเทศพบว่าการดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ดำเนินการทั้งหมดมามุ่งพัฒนาและดำเนินการความริเริ่มระดับชาติในการทำให้อินเทอร์เน็ตนั้นปลอดภัยขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชน รวมทั้งการสร้างความตระหนักรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ และการรับมือกับประเด็นเหล่านี้ด้วยวิธีที่ปฏิบัติได้จริงนั้นเป็นประโยชน์มาก นับเป็นสิ่งจำเป็นในกลยุทธ์ที่จะต้องเห็นความสำคัญว่าหลายคนเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไปทั่วโลกและตลอดเวลาผ่านอุปกรณ์ที่หลากหลาย ผู้ให้บริการบรอดแบนด์ โทรศัพท์เคลื่อนที่และอินเตอร์เน็ตไร้สายจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากนี้ในหลายๆ ประเทศเครือข่ายห้องสมุดสาธารณะ ศูนย์โทรคมนาคมและร้านอินเทอร์เน็ตสามารถเป็นแหล่งที่สำคัญในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

[63] ร้านเกม PC Bang เป็นชื่อที่รู้จักกันดีในสาธารณรัฐเกาหลีและในบางประเทศ ที่อธิบายถึงห้องขนาดใหญ่ที่มีอุปกรณ์ LAN สำหรับการเล่นเกมขนาดใหญ่ ทั้งออนไลน์และระหว่างผู้เล่นในห้อง

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
การศึกษาวิจัย	7	ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับขอบเขตของผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อกำหนดความคิดเห็น ประสบการณ์ ข้อกังวลและโอกาสเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ ซึ่งควรเห็นคุณค่าของขอบเขตความรับผิดชอบใด ๆ ร่วมกับกิจกรรมที่อยู่แล้วหรือได้วางแผนไว้ เพื่อคุ้มครองเด็กออนไลน์	

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
การให้ความรู้ด้านทักษะความเข้าใจและความสามารถทางดิจิทัล	8	พัฒนาการใช้งานที่เกี่ยวกับทักษะความเข้าใจทางดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรโรงเรียนที่เหมาะสมกับวัยและปรับใช้ได้กับเด็กทุกคน	โรงเรียนและระบบการศึกษาทั่วไปจะเป็นตัวแทนของพื้นฐานองค์ประกอบด้านการศึกษาและทักษะความเข้าใจทางดิจิทัลของกลยุทธ์การคุ้มครองเด็กระดับชาติ หลักสูตรของโรงเรียนระดับชาติทุกแห่งควรมีแง่มุมของการคุ้มครองเด็กออนไลน์และมุ่งจัดให้เด็กทุกช่วงอายุมีทักษะที่เหมาะสมกับวัยในการใช้ประโยชน์และใช้เทคโนโลยีได้ลุล่วงไปด้วยดีและรู้สึกไวต่อภัยคุกคามและอันตราย เพื่อให้สามารถหลีกเลี่ยงได้สำเร็จ ซึ่งควรให้ความสำคัญและรางวัลแก่พฤติกรรมออนไลน์ที่ดีและสร้างสรรค์ นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องใช้ลักษณะน้ำเสียงที่ถูกต้องในแคมเปญให้ความรู้หรือความตระหนักรู้ใด ๆ ควรหลีกเลี่ยงการสื่อสารที่อยู่บนพื้นฐานของความกลัวและควรเน้นถึงการใช้งานเชิงบวกและความสนุกของเทคโนโลยีใหม่ อินเทอร์เน็ตมีความเป็นไปได้มหาศาลที่จะเป็นเครื่องมือในการเสริมพลังให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อค้นพบโลกใหม่ การสอนพฤติกรรมออนไลน์เชิงบวกและมีความรับผิดชอบเป็นวัตถุประสงค์หลักของโครงการให้ความรู้และสร้างความตระหนักรู้ ผู้ที่ทำงานกับเด็ก โดยเฉพาะครูควรได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและพร้อมที่จะให้ความรู้และให้ทักษะเหล่านี้แก่เด็กอย่างสำเร็จลุล่วง พวกเขาควรเข้าใจภัยคุกคามและอันตรายออนไลน์ รวมทั้งความสามารถที่จะมองเห็นสัญญาณของการล่วงละเมิดและอันตรายได้อย่างมั่นใจและรายงานข้อกังวลเหล่านี้ เพื่อคุ้มครองเด็ก

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
ทรัพยากรทางการศึกษา	9	ดึงความรู้และประสบการณ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดมาพัฒนาข้อความสื่อสารเกี่ยวกับความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งสะท้อนถึงธรรมเนียมปฏิบัติและกฎหมายในท้องถิ่น และทำให้แน่ใจว่าข้อความเหล่านี้ถูกแพร่กระจายและนำเสนออย่างเหมาะสมแก่ผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายหลัก พิจารณาขอความช่วยเหลือจากสื่อมวลชนในการโฆษณาข้อความสร้างความตระหนักรู้เหล่านี้ พัฒนาเนื้อหาที่เน้นแง่มุมเชิงบวกและเสริมพลังของอินเทอร์เน็ตต่อเด็กและเยาวชนและหลีกเลี่ยงข้อความที่อยู่บนพื้นฐานของความกลัว ส่งเสริมพฤติกรรมออนไลน์ที่ดีและมีความรับผิดชอบ พิจารณาที่จะพัฒนาแหล่งทรัพยากรที่จะช่วยผู้ปกครองผู้ปกครองประเมินความปลอดภัยออนไลน์ของบุตรหลานอและเรียนรู้ที่จะลดความเสี่ยงให้น้อยที่สุดและเพิ่มศักยภาพให้ได้มากที่สุดสำหรับครอบครัวของพวกเขาผ่านการให้ความรู้แบบมุ่งเป้า	ในการจัดทำเนื้อหาให้ความรู้ต้องคำนึงอยู่ตลอดว่าหลายคนที่เพิ่งใช้เทคโนโลยีใหม่จะยังไม่รู้สึกสะดวกใจกับการใช้งานนัก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เนื้อที่จัดทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะงานเขียนหรือจัดทำในสื่อรูปแบบอื่นต้องทำให้ผู้ที่เพิ่งเริ่มใช้งานรู้สึกคุ้นแคยอย่างสื่อวิดีโอ บริษัทอินเทอร์เน็ตขนาดใหญ่หลายแห่งจัดทำเว็บไซต์ที่มีข้อมูลมากมายเกี่ยวกับประเด็นออนไลน์สำหรับเด็กและเยาวชน แต่บ่อยครั้งที่ข้อมูลเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นหรืออยู่ในกลุ่มภาษาที่แคบ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีเนื้อหาที่จัดทำในท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนกฎหมายและธรรมเนียมปฏิบัติในท้องถิ่นโดยจะมีความสำคัญต่อแคมเปญความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ตหรือเนื้อหาการอบรมที่พัฒนาขึ้น

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
การคุ้มครองเด็ก	10	ทำให้แน่ใจว่ามีกลไกการคุ้มครองเด็กที่เป็นสากลและเป็นระบบที่ผูกมัดผู้ที่ทำงานกับเด็ก (เช่น การดูแลทางสังคม สุขภาพ โรงเรียน ฯลฯ) ให้ระบุ ตอบสนองและรายงานเหตุของการล่วงละเมิดและอันตรายที่เกิดขึ้นออนไลน์)	ควรมีระบบการคุ้มครองเด็กที่เป็นสากลและปรับใช้ได้กับผู้ที่ทำงานกับเด็กทั้งหมด โดยผูกมัดให้พวกเขารายงานการล่วงละเมิดเด็กและอันตราย เพื่อให้สถานการณ์ได้รับการสืบสวนและแก้ไข
ความตระหนักรู้ระดับชาติ	11	จัดแคมเปญสร้างความตระหนักรู้เพื่อสร้างโอกาสที่จะเน้นถึงการคุ้มครองเด็กออนไลน์อย่างเป็นสากล อาจเป็นประโยชน์จากการร่วมแคมเปญระดับโลกอย่าง วัน Safe Internet Day เพื่อสร้างแคมเปญ	ผู้ปกครอง ผู้ดูแลและเจ้าหน้าที่อย่างครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยมากขึ้นออนไลน์ ควรมีการพัฒนาโครงการสนับสนุนที่ช่วยสร้างความตระหนักรู้ในประเด็นปัญหาและจัดหากลยุทธ์ในการรับมือ ควรมีการพิจารณาขอความช่วยเหลือจากสื่อมวลชนในการส่งเสริมข้อความและแคมเปญสร้างความตระหนักรู้ โอกาสต่าง ๆ อย่างวัน Safe Internet Day จะมีปะโยชน์ในการกระตุ้นและส่งเสริมการพูดคุยในระดับชาติเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์ หลายประเทศประสบความสำเร็จในการจัดแคมเปญสร้างความตระหนักรู้ที่เกาะไปกับกระแสวัน Safe Internet Day ซึ่งมีผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายมามีส่วนร่วม เพื่อเป็นขยายเสียงข้อมูลไปในสื่อและสื่อโซเชียลทั่วโลก

	#	หัวข้อหลักที่ต้องพิจารณา	รายละเอียดเพิ่มเติม
เครื่องมือบริการและการตั้งค่า	12	พิจารณาบทบาทของการตั้งค่าในอุปกรณ์ (อาทิ โปรแกรมการกรอง) และแอพพลิเคชั่นและการตั้งค่าเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กซึ่งสามารถช่วยได้	มีการบริการมากหมายที่จะช่วยกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่ต้องการออกหรือปิดกั้นการติดต่อที่ไม่ต้องการ โปรแกรมเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กและการกรองโดยพื้นฐานอาจไม่เสียค่าใช้จ่าย เพราะเป็นส่วนหนึ่งของระบบปฏิบัติการของคอมพิวเตอร์หรือมีการจัดหาไว้ให้เป็นส่วนหนึ่งของแพคเกจจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตหรือผู้ให้บริการอีเมล์ ผู้ผลิตเครื่องเล่นเกมบางเจ้ายังจัดให้มีเครื่องมือที่คล้ายกันนี้หากอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต อุปกรณ์ส่วนใหญ่มีการตั้งค่าที่ช่วยคุ้มครองเด็กและส่งเสริมการใช้งานที่ดีต่อสุขภาพและสมดุล ซึ่งขยายไปถึงกลไกที่ช่วยให้ผู้ปกครองจัดการอุปกรณ์ของบุตรหลาน จัดสรรเวลา แอพพลิเคชั่นและบริการที่ช่วยให้พวกเขาใช้และบริหารจัดการการซื้อ เมื่อไม่นานมานี้รายงานและการตั้งค่าได้ถูกพัฒนาให้ช่วยผู้ใช้งานและผู้ปกครองทำความเข้าใจและบริหารจัดการเวลาใช้งานและการเข้าถึงได้ดียิ่งขึ้น เครื่องมือทางเทคนิคควรถูกใช้เป็นส่วนหนึ่งของยุทโธปกรณ์ที่กว้างกว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง/ผู้ดูแลนั้นสำคัญยิ่ง เมื่อเด็กอายุมากขึ้นจะต้องการความเป็นส่วนตัวและจะรู้สึกถึงความต้องการอันแรงกล้าที่จะสำรวจด้วยตนเอง นอกจากนี้ในกรณีที่มีความสัมพันธ์ในการวางบิลระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ขั้นตอนการยืนยันอายุสามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยผู้ขายสินค้าหรือบริการที่มีการจำกัดอายุหรือผู้ตีพิมพ์เนื้อหาที่มีเจตนาสำหรับผู้ชมที่มีอายุหรือมากกว่าอายุที่กำหนดสามารถเข้าถึงผู้ชมเฉพาะกลุ่มได้ ในกรณีที่ไม่มีความสัมพันธ์ในการวางบิล การใช้เทคโนโลยียืนยันอายุนั้นยังมีปัญหาหรือไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบางประเทศ เนื่องจากการขาดแคลนแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

5.2 ตัวอย่างคำถาม

เมื่อมีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ดำเนินการระดับชาติอาจมีการแจกจ่ายคำถามต่อไปนี้ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ดำเนินการ ให้พวกเขาได้กรอกและตอบคำถาม ผลตอบรับจากพวกเขาจะช่วยให้กำหนดขอบเขตความครอบคลุมของนโยบาย จุดแข็งและจุดที่ต้องเน้นในรายการตรวจสอบระดับชาติ

- ขอบเขตความรับผิดชอบของคุณเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์และสิทธิเด็กคืออะไร
- ความปลอดภัยออนไลน์และสิทธิเด็กบูรณาการรวมอยู่ในนโยบายและขั้นตอนที่มีอยู่แล้วในงานของคุณอย่างไร
- ความปลอดภัยออนไลน์ครอบคลุมอยู่ในข้อกฎหมายที่มีอยู่แล้วอย่างไร
- ความปลอดภัยออนไลน์ที่เป็นความสำคัญลำดับต้นสำหรับคุณคืออะไร
- คุณมีกิจกรรมใดเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยออนไลน์
- คุณทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ในการปรับปรุง/เดินหน้าเรื่องความปลอดภัยออนไลน์อย่างไร
- เด็ก/ผู้ปกครองงสามารถรายงานข้อกังวลหรือประเด็นเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์แก่คุณได้หรือไม่
- ความท้าทายหลักสามสิ่งเกี่ยวกับโลกออนไลน์ของคุณคืออะไร
- โอกาสหลักสามสิ่งจากโลกออนไลน์ของคุณคืออะไร

การทำการศึกษาวิจัยและทำความเข้าใจมุมมองและประสบการณ์ของเด็ก รวมทั้งผู้ปกครองเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์นั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

6. เอกสารอ้างอิง

ความปลอดภัยออนไลน์ของเด็ก - เอกสารและสิ่งพิมพ์หลัก

2563

- ECPAT International, Sexual Exploitation of Children in The Middle East And North Africa, 2020
- DQ Institute, 2020 Child Online Safety Report, 2020
- EU Kids Online, EU Kids Online 2020: Survey results from 19 countries, 2020

2561

- Internet Watch Foundation (IWF), Annual Report, 2019
- WeProtect Global Alliance, Global Threat Assessment, 2019
- Broadband Commission / ITU, Child Online Safety. Universal Declaration, 2019
- Broadband Commission / ITU, Child Safety Online: Minimizing the Risk of Violence, Abuse and Exploitation Online, 2019
- Global Kids Online, Growing up in a connected world, 2019
- Rethinking the Detection of Child Sexual Abuse Imagery on the Internet, in Proceedings of the 2019 World Wide Web Conference, May 13–17, 2019, San Francisco, USA, 2019
- UK Home Office, Online Harms White Paper (UK only), 2019
- PA Consulting, A tangled web: rethinking the approach to online CSEA, 2019
- UK Information Commissioner Office, Consultation on Code of Practice to help protect children online (UK only), 2019
- Global Fund to End Violence against Children, Disrupting Harm: evidence to understand online child sexual exploitation and abuse, 2019
- Global Partnership to End Violence against Children, Safe to Learn Call for Action, Youth Manifesto, 2019
- UNESCO, Behind the numbers: Ending school violence and bullying, 2019 (includes data on online hurtful behaviour and cyber-bullying)
- United Nations Human Rights, children's rights in relation to the digital environment, 2019
- Australian eSafety Commissioner, Safety by Design Overview, 2019
- UNICEF, Why businesses should invest in digital child safety brief, 2019
- U.S. Department of State, Trafficking in Persons report, 2019

2561

- WeProtect Global Alliance, Global Threat Assessment, 2018
- Child Dignity on the Digital World, Technical Working Group Report, 2018 Council of Europe, Recommendation CM/Rec(2018)7 of the Committee of Ministers to member States on Guidelines to respect, protect and fulfil the rights of the child in the digital environment, 2018
- Global Fund to End Violence against Children, Two years of supporting solutions: results from the Fund's investments, 2018
- WeProtect Global Alliance, Country examples of Model of National Response capabilities and implementation, 2018
- INTERPOL and ECPAT International, Towards a Global Indicator on Unidentified Victims in Child Sexual Exploitation Material, 2018
- EUROPOL, Internet Organized Crime Threat Assessment (IOCTA), 2018
- NetClean, Report about Child Sexual Abuse Cybercrime, 2018
- International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC), Child Sexual Abuse Material: Model Legislation & Global Review, 9th Edition, 2018
- International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC), Studies in Child Protection: Sexual Extortion and Non-Consensual Pornography, 2018
- International Association of Internet Hotlines, INHOPE Report, 2018
- Internet Watch Foundation (IWF), Annual Report, 2018
- Thorn, Production and Active Trading of Child Sexual Exploitation Images, 2018
- ITU, Global Cybersecurity Index, 2018
- CSA Centre of Expertise, Interventions for perpetrators of online child sexual exploitation - a scoping review and gap analysis, 2018
- NatCen, Behaviour and Characteristics of Perpetrators of Online-facilitated CSEA - a rapid evidence assessment, 2018
- UNICEF, Policy guide on children and digital connectivity, 2018

2560

- The National Center for Missing & Exploited Children (NCMEC), The online enticement of children: an in-depth analysis of CyberTipline Reports, 2017
- 5Rights Foundation, Digital Childhood, development milestones in digital environment, 2017
- Childnet, DeShame Report, 2017
- Canadian Centre for Child Protection, Survivors' survey, 2017
- Internet Watch Foundation (IWF), Annual Report, 2017
- International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC), Annual Report, 2017
- International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC), Online Grooming of Children for Sexual Purposes: Model Legislation & Global Review, 2017
- Thorn, Sextortion online survey with 2,097 victims of sextortion ages 13 to 25, 2017
- UNICEF, Children in a Digital World, 2017
- Western Sydney University, Young and Online: Children's Perspectives on Life in Digital Age, 2017
- ECPAT International, Sexual Exploitation of Children in South East Asia, 2017

2559

- UNICEF, Perils and possibilities: growing up online, 2016
- UNICEF, Child protection in the digital age: National responses to online CSEA in ASEAN, 2016
- Centre for Justice and Crime Prevention, Child Online Protection in the MENA Region, 2016
- ECPAT International, Interagency Working Group on Sexual Exploitation of Children, Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse (The Luxembourg Guidelines), 2016

2558

- WeProtect Global Alliance, Preventing and Tackling Child Sexual Exploitation and Abuse (CSEA): A Model National Response, 2015
- NCMEC, A Global Landscape of Hotlines Combating CSAM, 2015
- ITU and UNICEF, Guidelines for Industry on Child Online Protection, 2015

เอกสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในโลกดิจิทัล

- Council of Europe, Guidelines to respect, protect and fulfil the rights of the child in the digital environment, 2018
- UNESCO, Internet Universality Indicators, 2019
- Ranking Digital Rights (RDR), 2019 RDR Corporate Accountability Index, 2019
- Broadband Commission for Sustainable Development, The State of the Broadband, 2019
- ITU, Measuring Digital Development, 2019
- ITU, Measuring Information Society Report, 2018
- UNICEF, Children and Digital Marketing Industry Toolkit, 2018
- Broadband Commission for Sustainable Development, Digital health, 2017
- Broadband Commission for Sustainable Development, Digital Skills for life and work, 2017
- Broadband Commission for Sustainable Development, Digital gender divide, 2017
- UNICEF, Privacy, protection of personal information and reputation, 2017
- UNICEF, Freedom of expression, association, access to information and participation, 2017
- UNICEF, Access to the Internet and digital literacy, 2017
- UN CRC, Guidelines on effective protection of children from sexual exploitation, 2019

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม สามารถอ้างถึงรายการเอกสารที่อยู่ใน www.itu-cop-guidelines.com

ภาคผนวก 1 – คำศัพท์เฉพาะทาง

คำนิยามที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้นำมากจากคำนิยามที่อธิบายรายละเอียดอยู่ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (2532) คณะทำงานระหว่างหน่วยงานด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในแนวปฏิบัติ Terminology Guidelines on the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse (2559)[64] หรือที่เรียกว่า Luxembourg Guidelines และอนุสัญญาของสภายุโรปที่เรียกว่า The Council of Europe Convention: Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (2555)[65] รวมทั้งรายงาน Report Global Kids Online (2662)[66]

วัยรุ่น (Adolescent)

วัยรุ่นคือบุคคลอายุระหว่าง 10-19 ปี นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงว่า *วัยรุ่น* นั้นเป็นคำศัพท์ที่ไม่มีข้อผูกมัดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ และบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปีนั้นนับว่าเป็นเด็ก ในขณะที่บุคคลอายุ 19 ปีนั้นถือว่าเป็นผู้ใหญ่ นอกเสียจากว่าจะบรรลุนิติภาวะก่อนภายใต้กฎหมายภายในประเทศ[67]

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence – AI)

ในความหมายที่กว้างที่สุดปัญญาประดิษฐ์หมายความอย่างคลุมเครือถึงระบบที่เป็นนวนิยายทางวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง (อย่างที่เรียกว่าเป็นปัญญาประดิษฐ์แบบ “เข้มข้น” ที่มีความสามารถในการรับรู้) และระบบที่ได้มีการใช้งานอยู่และสามารถที่จะทำงานที่ซับซ้อนมากได้ (จดจำใบหน้าหรือน้ำเสียง ขับขี่ยานพาหนะ ซึ่งระบบเหล่านี้เรียกว่าเป็นปัญญาประดิษฐ์แบบ “อ่อน” หรือ “ปานกลาง”[68])

---

64 “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse,” 2016, 114, http://luxembourgguidelines.org/wp-content/uploads/2017/06/Terminology-guidelines-396922-EN.pdf.

65 Council of Europe, Conseil de l’Europe, and Council of Europe, Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse: Council of Europe Convention (Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2012), https://www.coe.int/t/dg3/children/1in5/Source/Lanzarote%20Convention_EN.pdf.

66 Globalkidsonline.net, “Done Right, Internet Use Can Increase Learning and Skills,” November 2019, http://globalkidsonline.net/synthesis-report-2019/

67 UNICEF and ITU, Guidelines for Industry on Child Online Protection (itu.int/cop, 2015), https://www.itu.int/en/cop/Documents/bD_Broch_INDUSTRY_0909.pdf.

68 Council of Europe, “What’s AI?,” coe.int, Artificial Intelligence, accessed January 16, 2020, https://www.coe.int/en/web/artificial-intelligence/what-is-ai.

ระบบ AI (AI System)

ระบบ AI เป็นระบบที่มีพื้นฐานบนเครื่องจักรกล ซึ่งได้รับชุดวัตถุประสงค์การทำงานที่นิยมโดยมนุษย์ในการคาดการณ์ เสนอแนะหรือตัดสินใจที่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมจริงหรือเสมือน และได้รับการออกแบบให้ปฏิบัติงานโดยมีระดับของความเป็นอิสระ[69]

ประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก (Best interest of the child)

อธิบายถึงองค์ประกอบทั้งหมดที่จำเป็นในการตัดสินใจในสถานการณ์เฉพาะสำหรับเด็กคนหนึ่งคนใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ[70]

เด็ก (Child)

เมื่ออ้างถึงข้อที่ 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เด็กคือบุคคลใดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี นอกเสียจากว่าจะบรรลุนิติภาวะก่อนภายใต้กฎหมายภายในประเทศ[71]

การแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก (Child sexual exploitation and abuse - CSEA)

อธิบายถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก (ข้อที่ 34 ของอนุสัญญาฯ) เช่น (ก) การชักจูงหรือบีบบังคับให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย (ข) การนำเด็กมาแสวงหาประโยชน์ผ่านการค้าประเวณีหรือกิจกรรมทางเพศใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย (ค) การนำเด็กมาแสวงหาประโยชน์ผ่านการแสดงหรือเนื้อหาลามกอนาจาร รวมทั้ง “การติดต่อเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศโดยมักใช้กำลังกับบุคคลที่ไม่ได้ให้ความยินยอม” การแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กมีจำนวนการเกิดเหตุมากขึ้นผ่านอินเทอร์เน็ตหรือมีส่วนเกี่ยวโยงกับการเชื่อมต่อสู่สภาพแวดล้อมออนไลน์[72]

---

69 OECD, “Recommendation of the Council on Artificial Intelligence” (OECD, 2019), https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:hTtMv9k1ak8J:https://legalinstruments.oecd.org/api/print%3Fids%3D648%26lang%3Den+&cd=3&hl=en&ct=clnk&gl=ch&client=safari

70 OHCHR, “Convention on the Rights of the Child,” accessed January 16, 2020, https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child

71 OHCHR; UNICEF and ITU, *Guidelines for Industry on Child Online Protection*.

72 “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse.

เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิด (และแสวงหาประโยชน์) ทางเพศต่อเด็ก (Child sexual [exploitation and] abuse material - (CSAM)

พัฒนาการอย่างรวดเร็วของไอซีทีได้ก่อให้เกิดการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในรูปแบบใหม่ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นในโลกเสมือนและไม่ต้องมีการพบเจอตัวต่อตัวกับเด็ก[73] แม้ว่าเขตอำนาจตามกฎหมายของหลายประเทศยังจัดประเภทรูปภาพหรือวิดีโอที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กว่าเป็น “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หรือ “ภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็ก” แต่ในแนวปฏิบัตินี้จะอ้างถึงรวมกันว่าเป็นเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของคณะกรรมมาธิการบรอดแบนด์ (Broadband Commission Guidelines) และต้นแบบการตอบสนองระดับชาติของ WePROTECT Global Alliance (WePROTECT Global Alliance Model National Response)[74] อันเป็นคำที่อธิบายถึงเนื้อหาได้ถูกต้องมากกว่าคำว่าสื่อลามกอนาจาร ซึ่งกล่าวถึงธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปในทางการค้าตามที่ Luxembourg Guidelines ได้อ้างถึงการใช้คำนี้ไว้ว่า

“อาจ (โดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่) มีส่วนในการลดทอนแรงดึงดูด ทำให้ไม่สำคัญ หรือแม้แต่ทำให้ชอบด้วยกฎหมายในสิ่งที่จริง ๆ แล้วเป็นการล่วงละเมิดทางเพศและ/หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก [...] คำว่า “สื่อสามกอนาจาร” นั้นเสี่ยงต่อการพูดเป็นนัยว่าการกระทำเหล่านั้นเกิดขึ้นจากความยินยอมของเด็กและเป็นตัวแทนของเนื้อหาทางเพศที่ชอบด้วยกฎหมาย” [75]

คำว่า “เนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิด (และแสวงหาประโยชน์) ทางเพศต่อเด็ก” อธิบายถึงการกระทำใด ๆ ที่เป็นการทารุณกรรมทางเพศและ/หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการบันทึกเนื้อหาการทารุณกรรมทางเพศเด็กโดยผู้ใหญ่ ภาพของเด็กในการกระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง และภาพอวัยวะเพศของเด็กซึ่งถูกผลิตหรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศเป็นหลัก

เด็กและเยาวชน (Children and young people)

อธิบายถึงบุคคลใดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในที่นี้คือเด็กซึ่งในแนวปฏิบัตินี้ครอบคลุมทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี และเยาวชนนั้นหมายถึงกลุ่มที่มีอายุ 15-18 ปี

---

[73] “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse”; UNICEF, “Global Kids

[74] WePROTECT Global Alliance, “Preventing and Tackling Child Sexual Exploitation and Absue (CSEA): A Model National Response.,” 2016, https://static1.squarespace.com/static/5630f48de4b00a75476ecf0a/t/582ba50bc534a51764e8a4ec/1479255310190/WePROTECT+Global+Alliance+Model+National+Response+Guidance.pdf; Broadband Commission, “Child Online Safety: Minimizing the Risk of Violence, Abuse and Exploitation Online (2019).”

[75] “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse.”

ของเล่นที่มีการเชื่อมต่อ (Connected toys)

ของเล่นที่มีการเชื่อมต่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านเทคโนโลยีอย่างไวไฟหรือบลูทูธ ซึ่งโดยทั่วไปใช้งานร่วมกับแอพพลิเคชั่นที่มาคู่กัน เพื่อทำให้เด็กเล่นแบบโต้ตอบได้ อ้างถึงการวิจัยของ Juniper Research พบว่าในปี 2558 ตลาดของเล่นที่ต้องมีการเชื่อมต่อนี้สูงถึง 2.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มสูงขึ้นถึง 11,000 ล้านเหรียญสหรัฐภายในปี 2563 ของเล่นเหล่านี้รวบรวมและเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจากเด็ก รวมทั้งชื่อ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ ที่อยู่ ภาพถ่าย การบันทึกเสียงและวิดีโอ[76]

การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์หรืออาจเรียกว่าการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ (Cyberbully or Online Bullying)

กฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดนิยามของการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ เพื่อจุดประสงค์ของเอกสารนี้ การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์อธิบายถึงการกระทำที่ก้าวร้าวอย่างตั้งใจซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยกลุ่มบุคคลหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและมุ่งเป้าไปที่เหยื่อที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้อย่างง่ายดาย[77] ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับ “การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตลงข้อมูลที่สร้างความเจ็บช้ำเกี่ยวกับใครบางคนหรือข้อความที่เป็นการดูถูก(ทางอีเมล์ ระบบส่งข้อความทันที แชท ข้อความทางโทรศัพท์) การแพร่ข่าวลือหรือข้อมูลเท็จเกี่ยวกับเหยื่อหรือตั้งใจแบ่งแยกเหยื่อจากการสื่อสารออนไลน์”[78] ซึ่งอาจเกี่ยวโยงในทางตรง (อย่างการแชทหรือการส่งข้อความทางโทรศัพท์เคลื่อนที่) กึ่งสาธารณะ (อย่างการลงข้อความคุกคามหรือส่งอีเมล์) หรือการสื่อสารสาธารณะ (อย่างการสร้างเว็บไซต์เพื่อวัตถุประสงค์ในการล้อเลียนเหยื่อโดยเฉพาะ)

ความเกลียดชังทางไซเบอร์ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงจากอุดมการณ์สุดโต่ง (Cyberhate, discrimination, and violent extremism)

“ความเกลียดชังทางไซเบอร์ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงจากอุดมการณ์สุดโต่งเป็นรูปแบบที่แตกต่างของความรุนแรงทางไซเบอร์ เนื่องจากการมุ่งเป้าไปที่กลุ่มที่มีอัตลักษณ์ร่วมกันมากกว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง [...] ซึ่งมักเกี่ยวกับเชื้อชาติ รสนิยมทางเพศ ศาสนา สัญชาติหรือสถานการณ์อพยพ เพศสภาพ/เพศและการเมือง”[79]

---

[76] Jeremy Greenberg, “Dangerous Games: Connected Toys, COPPA, and Bad Security,” Georgetown Law Technology Review, December 4, 2017, https://georgetownlawtechreview.org/dangerous-games-connected-toys-coppa-and-bad-security/GLTR-12-2017/

[77] Anna Costanza Baldry, Anna Sorrentino, and David P. Farrington, “Cyberbullying and Cybervictimization versus Parental Supervision, Monitoring and Control of Adolescents’ Online Activities,” Children and Youth Services Review 96 (January 2019): 302–7, https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2018.11.058

[78] UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019)”; “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse.”

[79] UNICEF, “Global Kids Online Comparative Report (2019).”

การเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital citizenship)

การเป็นพลเมืองดิจิทัลกล่าวถึงความสามารถในการมีส่วนร่วมในเชิงบวกในสภาพแวดล้อมดิจิทัล วิเคราะห์แยกแยะได้และมีศักยภาพ ซึ่งต้องใช้ทักษะการสื่อสารและการสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนรูปแบบต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมทางสังคมที่เคารพสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีผ่านการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบ[80]

ทักษะความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัล (Digital literacy)

ความรู้ความเข้าใจทางดิจิทัลหมายถึงการมีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต เรียนรู้และทำงานอยู่ในสังคมที่การสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลนั้นเพิ่มสูงขึ้นผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพลตฟอร์มอินเทอร์เน็ต สื่อโซเชียลและอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่[81] ซึ่งรวมทั้งการสื่อสารที่ชัดเจน ทักษะทางเทคนิคและการคิดวิเคราะห์แยกแยะ

ทักษะในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล (Digital resilience)

คำนี้อธิบายถึงศักยภาพของเด็กในการรับมือกับการเผชิญกับอันตรายออนไลน์ ทักษะในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลรวมถึงการมีทรัพยากรทางอารมณ์ที่จำเป็นในการทำความเข้าใจเมื่อเด็กตกอยู่ในความเสี่ยงออนไลน์ รู้ว่าต้องทำอย่างไรเพื่อขอความช่วยเหลือ เรียนรู้จากประสบการณ์และฟื้นตัวเมื่อเกิดสิ่งผิดพลาด[82]

ผู้ให้ความรู้ (Educators)

ผู้ให้ความรู้คือผู้ที่ทำงานอยู่ในระบบที่ทำงานเพื่อปรับปรุงความเข้าใจของบุคคลอื่นเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ บทบาทของผู้ให้ความรู้นั้นรวมทั้งผู้ที่สอนในห้องเรียนและผู้ให้ความรู้ในวิถีที่เป็นทางการน้อยกว่านี้ เช่น ผู้ที่ใช้เว็บไซต์แพลตฟอร์มเครือข่ายโซเชียลให้ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์หรือจัดคอร์สให้ความรู้ที่ชุมชนหรือโรงเรียน เพื่อให้เด็กและเยาวชนปลอดภัยทางออนไลน์

การทำงานของผู้ให้ความรู้นั้นแตกต่างกันออกไปตามบริบทที่พวกเขาทำงานและกลุ่มอายุของเด็กและเยาวชน (หรือผู้ใหญ่) ที่พวกเขาให้ความรู้

---

80 Council of Europe, “Digital Citizenship and Digital Citizenship Education,” Digital Citizenship Education, accessed January 16, 2020, https://www.coe.int/en/web/digital-citizenship-education/home

81 Western Sydney University-Claire Urbach, “What Is Digital Literacy?,” accessed January 16, 2020, https://www.westernsydney.edu.au/studysmart/home/digital_literacy/what_is_digital_literacy

82 Dr. Andrew K. Przybylski, et al., “A Shared Responsibility. Building Children’s’ Online Resilience Report” (ParentZone, University of Oxford and Virgin Media, 2014), https://parentzone.org.uk/sites/default/files/Building%20Online%20Resilience%20Report.pdf

การเข้าหา/การเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ (Grooming/online grooming)

การเข้าหา/การเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศได้ถูกนิยามไว้ใน Luxembourg Guidelines ว่าเป็นขั้นตอนในการก่อ/สร้างความสัมพันธ์กับเด็ก ทั้งตัวต่อตัวและผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ เพื่ออำนวยให้เกิดการติดต่อทางเพศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์กับผู้ที่ชักชวนให้เด็กมามีความสัมพันธ์ทางเพศ[83] ขั้นตอนที่ตั้งใจหลอกให้เด็กมีพฤติกรรมหรือการสนทนาทางเพศทั้งที่เจ้าตัวรู้หรือไม่รู้ก็ตาม หรือขั้นตอนที่เกี่ยวกับการสื่อสารหรือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็ก เพื่อให้เด็กนั้นเปราะบางมากขึ้นต่อการล่วงละเมิดทางเพศ การเข้าหา/การเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศยังไม่ได้ถูกนิยามไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศ ในบางเขตอำนาจกฎหมายอย่างประเทศแคนาดาจะใช้คำว่า “การหลอกล่อ (luring)”

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and communication technologies – ICTs)

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือไอซีทีอธิบายถึงเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งหมดที่เน้นแง่มุมของการสื่อสาร ซึ่งรวมทั้งบริการและอุปกรณ์ทั้งหมดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต อย่างเช่นคอมพิวเตอร์ แล็ปท็อป เครื่องเล่นเกม โทรทัศน์และโทรศัพท์[84] ซึ่งยังรวมถึงบริการอย่างวิทยุหรือบรอดแบนด์อื่น ๆ ฮาร์ดแวร์สำหรับเครือข่ายและระบบดาวเทียม

อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (Internet and associated technologies)

ปัจจุบันสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตโดยใช้อุปกรณ์ที่หลากหลาย เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นเกม โทรทัศน์และแล็ปท็อป รวมทั้งคอมพิวเตอร์ในแบบดั้งเดิม ดังนั้นการอ้างใด ๆ ถึงอินเทอร์เน็ตควรเข้าใจว่ารวมถึงวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลายด้วย เว้นเสียแต่ว่าบริบทจะเสนอให้เป็นอย่างอื่นเพื่อให้ครอบคลุมสิ่งที่ปะติดปะต่อกันเป็นความรุ่มรวยและซับซ้อนกันของอินเทอร์เน็ต คำว่า “อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง” “ไอซีทีและธุรกิจออนไลน์” และ “การบริการบนพื้นฐานของอินเทอร์เน็ต” นั้นสามารถใช้สลับกันได้

การประกาศแจ้งและการปลด (Notice and takedown)

บางครั้งผู้ประกอบการและผู้ให้บริการจะได้รับการแจ้งถึงเนื้อหาออนไลน์ที่เป็นที่น่าสงสัยโดยลูกค้า ประชาชนทั่วไป ผู้บังคับใช้กฎหมายและองค์กรสายด่วนต่าง ๆ ขั้นตอนในการประกาศแจ้งและการปลดอ้างถึงกระบวนการของบริษัทในการ “นำออก (“ปลด”)” เนื้อหาที่ผิดกฎหมายทันที (เนื้อหาที่ผิดกฎหมายนั้นได้รับการนิยามตามเขตอำนาจกฎหมาย) เมื่อเป็นที่รับรู้ (“แจ้ง”) ถึงการมีอยู่ของสิ่งนี้ในบริการของพวกเขา

83 “Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse.”

84 UNICEF and ITU, *Guidelines for Industry on Child Online Protection.*

เกมออนไลน์ (Online gaming)

"เกมออนไลน์" ได้รับการนิยามว่าเป็นการเล่นเกมดิจิทัลที่ทำมาเพื่อการค้าใด ๆ ทั้งแบบผู้เล่นเดี่ยวหรือมากกว่าหนึ่งผ่านอุปกรณ์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งเครื่องเล่นเกม คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ แล็ปท็อป แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่

"ระบบนิเวศน์ของเกมออนไลน์" นั้นรวมถึงการดูผู้อื่นเล่นวิดีโอเกมส์ผ่านกีฬาอิเล็กทรอนิกส์ แพลตฟอร์มสตรีมมิ่งหรือแพลตฟอร์มแชร์วิดีโอ ซึ่งโดยทั่วไปมักมีตัวเลือกให้ผู้ชมแสดงความคิดเห็นหรือโต้ตอบกับผู้เล่นและสมาชิกผู้ชมคนอื่น ๆ[85]

เครื่องมือควบคุมโดยผู้ปกครอง (Parental control tools)

ซอฟต์แวร์ที่ช่วยให้ผู้ใช้ซึ่งโดยปกติคือผู้ปกครองควบคุมการทำงานอย่างบางอย่างหรือทั้งหมดของคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยทั่วไปโปรแกรมลักษณะนี้สามารถจำกัดการเข้าถึงกลุ่มเว็บไซต์บางประเภท บางอันสามารถจัดขอบเขตสำหรับการบริหารจัดการเวลา เช่น สามารถตั้งค่าอุปกรณ์ให้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ในบางเวลา ฉบับที่พัฒนาไปไกลกว่าสามารถบันทึกข้อความทั้งหมดที่ถูกส่งหรือได้รับในอุปกรณ์ได้ โดยปกติแล้วโปรแกรมจะมีรหัสผ่านคุ้มครองด้วย[86]

ผู้ปกครอง ผู้ดูแลและผู้คุ้มครอง

เว็บไซต์อินเทอร์เน็ตมากมายกล่าวถึงผู้ปกครองในทางทั่วไป (อาทิ "เพจสำหรับผู้ปกครอง" และ "การควบคุมโดยผู้ปกครอง") จึงน่าจะเป็นประโยชน์ที่จะต้องนิยามผู้ที่ตามหลักการแล้วควรเสริมพลังให้แก่เด็กและทำประโยชน์สูงสุดจากโอกาสที่มีในโลกออนไลน์ ทำให้แน่ใจว่าเด็กและเยาวชนใช้เว็บไซต์อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ และให้ความยินยอมของพวกเขากับการเข้าถึงเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตเฉพาะบางอันเท่านั้น คำว่า "ผู้ปกครอง" ในเอกสารนี้กล่าวถึงบุคคลใด (ไม่รวมผู้ให้ความรู้) ที่มีความรับผิดชอบทางกฎหมายต่อเด็ก ความรับผิดชอบของผู้ปกครองนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศเช่นเดียวกับสิทธิตามกฎหมายของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information)

คำนี้อธิบายถึงข้อมูลสำหรับแสดงตนของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับตนเองที่ถูกรวบรวมไว้ออนไลน์ ซึ่งรวมถึงชื่อเต็ม รายละเอียดการติดต่อ หมายเลขประกันหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสให้เกิดการติดต่อบุคคลนั้นทางกายภาพหรือออนไลน์หรือสถานที่ตั้งของบุคคลนั้น ในบริบทนี้ขยายไปถึงข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับเด็กและคณะผู้ติดตามที่ถูกจัดเก็บไว้ออนไลน์โดยผู้ให้บริการออนไลน์ รวมทั้งของเล่นที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่อกันและเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ต้องใช้การเชื่อมต่อ

---

85 UNICEF, "Child Rights and Online Gaming: Opportunities & Challenges for Children and the Industry," DISCUSSION PAPER SERIES: Children's Rights and Business in a Digital World, 2019, https://www.unicef-irc.org/files/upload/documents/UNICEF_CRBDigitalWorldSeriesOnline_Gaming.pdf

86 UNICEF and ITU, *Guidelines for Industry on Child Online Protection.*

ความเป็นส่วนตัว (Privacy)

ความเป็นส่วนตัวมักวัดได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลทางออนไลน์ การมีโปรไฟล์สาธารณะในสื่อโซเชียล การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลที่รู้จักออนไลน์ การใช้การตั้งค่าความเป็นส่วนตัว การแลกเปลี่ยนรหัสผ่านกับเพื่อน และความกังวลเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของตน[87]

การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศ (Sexting)

การส่งข้อความพูดคุยเรื่องเพศโดยทั่วไปหมายถึงการส่ง การรับหรือการแลกเปลี่ยนเนื้อหาทางเพศที่จัดทำขึ้นเองทั้งในรูปแบบภาพ ข้อความหรือวิดีโอผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และ/หรืออินเทอร์เน็ต[88] การจัดทำแจกจ่ายและครอบครองภาพทางเพศของเด็กนั้นเป็นสิ่งผิดกฎหมายในเกือบทุกประเทศ หากภาพทางเพศของเด็กถูกนำมาเปิดเผยผู้ใหญ่ไม่ควรดู การแลกเปลี่ยนภาพทางเพศโดยผู้ใหญ่กับเด็กนั้นเป็นอาชญากรรม การแลกเปลี่ยนระหว่างเด็กด้วยกันเองอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ จึงอาจมีความจำเป็นต้องรายงานและรับมือโดยการปลดภาพที่แลกเปลี่ยนกัน

การข่มขู่เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ (Sextortion or sexual extortion of children)

การข่มขู่เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ (บางครั้งเรียกว่าการบีบบังคับทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศและการขู่กรรโชก)[89] การขู่ว่าจะเปิดโปงความลับด้วยการใช้รูปภาพที่บุคคลนั้นจัดทำขึ้น เพื่อขู่กรรโชกให้ทำการตอบแทนทางเพศ เงินหรือผลประโยชน์อื่น ๆ จากบุคคลนั้นด้วยคำขู่ว่าจะแจกจ่ายเนื้อหาเหล่านั้นไปสู่บุคคลนอกเหนือจากที่ผู้ที่อยู่ในภาพยินยอม (เช่น การลงรูปในสื่อโซเชียล)[90]

อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (The Internet of Things - IoT)

อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งแสดงให้เห็นถึงก้าวต่อไปสู่สังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งสรรพสิ่งและผู้คนนั้นเชื่อมโยงถึงกันผ่านเครือข่ายการสื่อสารและรายงานเกี่ยวกับสถานะและ/หรือสภาพแวดล้อมของตน[91]

---

87 Children's Online Privacy Protection Act," Pub. L. No. 15 U.S.C. 6501-6505 (1998), https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=granuleid%3AUSC-prelim-title15-section6501&edition=prelim

88 "Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse."

89 Europol, "Online Sexual Coercion and Extortion as a Form of Crime Affecting Children: Law Enforcement Perspective" (European Cybercrime Centre, May 2017), https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/online_sexual_coercion_and_extortion_as_a_form_of_crime_affecting_children.pdf.

90 "Luxembourg Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse."

91 Ntantko, The Internet of Things, 1 October 2013, Digital Single Market - European Commission, https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/internet-of-things

ยูอาร์แอล (URL)

อักษร URL นี้ย่อมาจาก “uniform source locator” ซึ่งเป็นการบอกตำแหน่งที่อยู่ของเว็บเพจในอินเทอร์เน็ต[92]

ความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality)

ความเป็นจริงเสมือนคือการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการสร้างโลกสามมิติ ซึ่งสามารถรับรู้ถึงวัตถุต่าง ๆ โดยมีการปรากฏให้เห็นเชิงพื้นที่[93]

วายฟาย (Wi-Fi)

วายฟาย (Wi-Fi) ย่อมาจาก “Wireless Fidelity” คือกลุ่มมาตราฐานทางเทคนิคที่ช่วยให้เกิดการส่งต่อข้อมูลผ่านเครือข่ายไร้สาย[94]

[92] UNICEF and ITU, *Guidelines for Industry on Child Online Protection.*

[93] NASA, “Virtual Reality,” nas.nasa.gov, accessed January 16, 2020, https://www.nas.nasa.gov/Software/VWT/vr.html

[94] กฎหมายว่าด้วยความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตของเด็ก

ภาคผนวก 2 การกระทำความผิดต่อเด็กและเยาวชนผ่านการติดต่อ

เด็กและยาวชนสามารถประสบกับการติดต่อผ่านอินเทอร์เน็ตที่ไม่ต้องการและไม่เหมาะสม ซึ่งสามารถส่งผลที่เลวร้ายต่อเด็ก การติดต่อลักษณะนี้บางครั้งมีธรรมชาติที่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ

ผลการศึกษาพบว่าเด็กร้อยละ 22 โดนกลั่นแกล้ง[95] คุกคามหรือเฝ้าติดตามทางออนไลน์ ร้อยละ 24 ได้รับการแสดงความคิดเห็นในทางที่ไม่ต้องการ[96] ร้อยละ 8 เคยพบปะในชีวิตจริงกับผู้ที่เคยรู้จักทางออนไลน์มาก่อน[97] ถึงแม้ว่าอัตรานี้จะแตกต่างกันตามประเทศและภูมิภาค แต่ตัวเลขเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงนั้นมีอยู่จริง[98] การศึกษาหนึ่งเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศสหรัฐอเมริกา[99] พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 32 ได้รับการติดต่อออนไลน์จากคนแปลกหน้า ในจำนวนนั้นร้อยละ 23 เล่าว่าพวกเขารู้สึกกลัวและไม่สบายใจเมื่อมีการติดต่อมา และร้อยละ 4 ได้รับการชักชวนทางเพศอย่างก้าวร้าว

นักล่าทางเพศใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อเด็กและเยาวชนเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยมักใช้เทคนิคที่เรียกว่าการเข้าหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ ด้วยวิธีที่ได้รับความเชื่อใจจากเด็กผ่านการดึงดูดด้วยสิ่งที่เด็กสนใจ พวกเขามักแนะนำหัวข้อทางเพศ รูปภาพหรือภาษาที่โจ่งแจ้งเพื่อลดความรู้สึก เสริมการรับรู้เรื่องเพศ และลดความปรารถนาของเหยื่อที่เป็นเด็ก ของขวัญ เงินหรือตั๋วสำหรับเดินทางถูกใช้เพื่อชักชวนหรือหลอกเด็กหรือเยาวชนให้มาในที่ที่นักล่าสามารถแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากพวกเขาได้ การเผชิญหน้านี้อาจถูกถ่ายภาพหรือวิดีโอด้วย เด็กและเยาวชนมักขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์และความมั่นใจในตนเอง ซึ่งทำให้พวกเขาอ่อนไหวง่ายต่อการถูกชักใยและการถูกทำให้กลัว พวกเขายังลังเลที่จะบอกผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเผชิญหน้าเพราะกลัวที่จะต้องอับอายหรือสูญเสียการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ในบางกรณีพวกเขาถูกผู้กระทำผิดขู่และบอกให้เก็บความสัมพันธ์ไว้เป็นความลับ นักล่าทางเพศยังเรียนรู้จากกันและกันผ่านเว็บบอร์ดในอินเทอร์เน็ตและห้องแชท

---

95 U-report (2019), http://www.ureport.in/v2/

96 Project deSHAME (2017), https://www.childnet.com/ufiles/Project_deSHAME_Dec_2017_Report.pdf

97 Lenhardt, A., Anderson, M., Smith, A. (2015), Teens, Technology and Romantic Relationships, https://www.pewresearch.org/internet/2015/10/01/teens-technology-and-romantic-relationships/

98 Livingstone, S., Haddon, L., Görzig, A., and Ólafsson, K. (2011). *Risks and safety on the internet: The perspective of European children. Full findings*. LSE, London: EU Kids Online, http://eprints.lse.ac.uk/33731/

99 Amanda Lenhart et al., "The Use of Social Media Gains a Greater Foothold in Teen Life as They Embrace the Conversational Nature of Interactive Online Media.," *Pew Internet and American Life Project*, 2007, 44, https://www.pewinternet.org/wp-content/uploads/sites/9/media/Files/Reports/2007/PIP_Teens_Social_Media_Final.pdf.pdf

ภาคผนวก 3 WeProtect Global Alliance

ต้นแบบการตอบสนองระดับชาติของ WePROTECT (WePROTECT Model National Response)

กลยุทธ์ของ WePROTECT Global Alliance สนับสนุนประเทศต่าง ๆ ในการพัฒนาการตอบสนองที่ประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายในการรับมือกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์ ซึ่งกำหนดทิศทางโดยต้นแบบการตอบสนองระดับชาติ (Model National Response - MNR) ต้นแบบของ WePROTECT นี้เป็นพิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการระดับชาติ โดยให้กรอบการทำงานแก่ประเทศต่าง ๆ ในการรับมือกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์ ต้นแบบนี้ตั้งใจที่จะช่วยประเทศต่าง ๆ ดังนี้

- ประเมินการตอบสนองที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์และระบุช่องว่าง
- จัดลำดับความสำคัญในความพยายามระดับชาติที่จะเติมเต็มช่องว่างเหล่านี้
- ยกระดับความเข้าใจและการทำงานร่วมกันระหว่างประเทศ

ต้นแบบนี้ไม่ได้มุ่งแนะนำกิจกรรมหรือจัดตั้งแนวทางใดเพียงแนวทางเดียว โดยมีจุดประสงค์ที่จะอธิบายถึงศักยภาพที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองเด็กที่มีประสิทธิภาพและเพื่อสนับสนุนประเทศต่าง ๆ ในการพัฒนาหรือยกระดับความสามารถที่มีอยู่ ต้นแบบนี้ยังมีรายการของผู้สร้างความเปลี่ยนแปลง ซึ่งหากมีและมีประสิทธิภาพจะช่วยเร่งและปรับปรุงผลการทำงาน ต้นแบบการตอบสนองระดับชาติรวมศักยภาพ 21 ประการ โดยแบ่งเป็น 6 ด้านคือนโยบายและธรรมาภิบาล ความยุติธรรมทางอาญา เหยื่อ สังคม ธุรกิจและสื่อ และการสื่อสาร เครือข่าย WeProtect Global Alliance เชื่อว่าปฏิบัติการใน 6 ด้านนี้จะช่วยให้เกิดการตอบสนองระดับชาติต่ออาชญากรรมนี้อย่างสมบูรณ์

ต้นแบบนี้จะทำให้ประเทศระบุช่องว่างในศักยภาพและเริ่มต้นการวางแผนเพื่อเติมเต็มช่องว่างเหล่านี้โดยไม่ต้องคำนึงว่ามีจุดเริ่มต้นอย่างไร ถึงแม้ว่าประเทศต่าง ๆ จะพัฒนาแนวทางของตนเอง แต่ก็ทำไปในบริบทของกรอบการทำงานและความเข้าใจในศักยภาพที่ตกลงร่วมกัน และเป็นที่หวังว่าการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งระดับชาติและนานาชาติจะสามารถยกระดับให้ได้มากขึ้น

การตอบสนองทางยุทธศาสตร์ WePROTECT Global Strategic Response

การตอบสนองทางยุทธศาสตร์ WePROTECT Global Strategic Response เป็นแนวทางที่ประสานกันเป็นอย่างดีในการต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์ เพื่อให้รวมความเข้าใจในระดับโลกเข้าไปด้วย เป็นแนวทางระดับชาติที่สองคล้องเป็นหนึ่งเดียวกับนานาชาติ และทางออกระดับโลกที่อยู่เหนือการตอบสนองระดับชาติ การตอบสนองทางยุทธศาสตร์นี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีควบคู่กับต้นแบบการตอบสนองระดับชาติ ในขณะที่ต้นแบบการตอบสนองระดับชาติมุ่งเน้นที่ศักยภาพจำเป็นในการจัดการกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์ในระดับชาติ การตอบสนองทางยุทธศาสตร์มุ่งเน้นหัวข้อที่เป็นความสำคัญลำดับต้นสำหรับการร่วมมือระหว่างประเทศและการสร้างศักยภาพ

การตอบสนองทางยุทธศาสตร์นี้มี 6 หัวข้อหลัก ซึ่งเกี่ยวกับศักยภาพที่จะเป็นและผลลัพธ์ที่คาดหวังได้จากแต่ละหัวข้อ รวมทั้งภาคีที่ควรทำงานร่วมกันข้ามพรมแดนเพื่อให้บรรลุผล

นโยบายและกฎหมาย

พัฒนาเจตจำนงทางการเมืองในการดำเนินการและข้อกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องอย่างมีประสิทธิภาพกับแนวทางการกระทำผิดทางอาญาจะส่งผลให้เกิดการยืนยันคำมั่นสัญญาขั้นสูงในระดับชาติและนานาชาติเพื่อต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์

ความยุติธรรมทางอาญา

การแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมทั้งการแบ่งปันการเข้าถึงข้อมูลในฐานข้อมูลผ่านกรอบการทำงานการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเฉพาะและได้รับการฝึกอบรม รวมทั้งอัยการที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการระบุ ตามจับและจับกุมผู้กระทำความผิด รวมทั้งที่เกิดจากการสืบสวนและการลงโทษร่วมกันที่เป็นผลสำเร็จ

ผลกระทบต่อเหยื่อและบริการ

การสนับสนุนเหยื่อที่มีประสิทธิภาพและทันท่วงที รวมทั้งการคุ้มครองอัตลักษณ์ของพวกเขาและรับฟังเสียงช่วยทำให้แน่ใจว่าเหยื่อสามารถเข้าถึงการสนับสนุนที่จำเป็นเมื่อมีความต้องการ

เทคโนโลยี

การใช้ทางออกทางเทคโนโลยีรวมทั้งปัญญาประดิษฐ์ เพื่อตรวจจับ ปิดกั้นและป้องกันเนื้อหาที่เป็นอันตราย การไลฟ์สตรีมและการเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ ซึ่งต้องมีการปฏิบัติตามในวงกว้างและสอดคล้องในกลุ่มเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้หลีกเลี่ยงการใช้แพลตฟอร์มเหล่านั้นเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์

สังคม

มีความสามารถมากมายในการทำงานร่วมกันในสังคมวงกว้างเพื่อเสริมพลังแก่เด็กให้ปกป้องตนเองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์ ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใด โดยการรับประกันว่าการพัฒนาของวัฒนธรรมดิจิทัลนั้นปลอดภัยยิ่งขึ้นผ่านการออกแบบ (ซึ่งหมายถึงการมีการใช้งานด้านความปลอดภัยเสริมอยู่แล้ว) และมีแนวทางที่ตามหลักจริยธรรมและสอดคล้องในการรายงานของสื่อ การจำกัดการเผยต่อเนื้อหาที่ผิดกฎหมายออนไลน์ ในขณะเดียวกันการศึกษาและการให้ความรู้สำหรับเด็กและผู้ปกครอง ผู้ดูแลและเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการแทรกแซงที่มุ่งเป้าไปที่ผู้กระทำผิด โดยทั้งหมดนี้เป็นงานที่จะช่วยป้องกันหรือบรรเทาการเกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กออนไลน์

การศึกษาวิจัยและข้อมูล

ท้ายที่สุดการประเมินภัยคุกคาม (อย่าง Global Threat Assessment 2019) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้กระทำผิด และการทำงานเพื่อความเข้าใจความบอบช้ำระยะยาวของเหยื่อจะช่วยให้รัฐบาล ผู้บังคับใช้กฎหมาย ภาคประชาสังคม ภาควิชาการและธุรกิจมีความเข้าใจที่ถ่องแท้ต่อภัยคุกคามล่าสุดต่าง ๆ

ภาคผนวก 4 ตัวอย่างของการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์

ตัวอย่างเหล่านี้รวบรวมและเรียบเรียงโดยผู้เขียนและผู้เขียนร่วมของแนวปฏิบัติสำหรับผู้กำหนดนโยบายของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ

การให้ความรู้เด็กเกี่ยวกับอันตรายออนไลน์

แอพพลิเคชั่น Own IT ของ BBC - เป็นแอพพลิเคชั่นเกี่ยวกับสุขภาวะที่มุ่งไปที่เด็กอายุ 8-13 ปี ซึ่งได้รับสมาร์ทโฟนเครื่องแรก ใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ของเครื่องที่ทันสมัยในการติดตามกิจกรรมของเด็กในสมาร์ทโฟนพร้อมด้วยความสามารถที่เด็กจะรายงานสภาพทางอารมณ์ด้วยตนเอง ซึ่งใช้ข้อมูลนี้ในการให้บริการเนื้อหาและการแทรกแซงที่ปรับให้เหมาะสม เพื่อให้เด็กมีความสุขและสุขภาพดีในโลกออนไลน์

แอพพลิเคชั่นมีเนื้อหาที่จัดทำขึ้นเป็นพิเศษโดย BBC โดยเนื้อหาและแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งช่วยให้เด็กได้รับประโยชน์สูงสุดจากเวลาที่ใช้ออนไลน์และสร้างพฤติกรรมและนิสัยออนไลน์ที่ดีต่อสุขภาพ ช่วยให้เด็กและผู้ปกครองมีการพูดคุยในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับประสบการณ์ออนไลน์ โดยไม่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลหรือแสดงเนื้อหาที่จัดทำโดยผู้ใช้ เนื่องจากการเรียนรู้ของเครื่องที่ปฏิบัติการในแอพพลิเคชั่น/ในอุปกรณ์ของผู้ใช้งาน

Project Evolve – เป็นกรอบการศึกษาที่ใช้ทรัพยากรจากความสามารถทางดิจิทัลทั้งสิ้น กำหนดทักษะทางดิจิทัลของเด็กแต่ละคนและแต่ละช่วงวัย เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองและครูเข้าใจความสามารถที่เด็กของพวกเขาควรจะต้องมี รวมทั้งทรัพยากรและกิจกรรมที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถมีทักษะเฉพาะเจาะจงใด ๆ ได้

360 degree safe – เครื่องมือการทบทวนด้วยตนเองออนไลน์สำหรับโรงเรียนในการพิจารณาและให้คะแนนการจัดหาความปลอดภัยออนไลน์ทั้งหมดที่ให้คำแนะแนวและสนับสนุนให้ได้รับมาตรฐาน

DQ Institute - ข้อมูลถูกรวบรวมจากเด็กและวัยรุ่น 145,426 คนใน 30 ประเทศระหว่างปี 2560 – 2562 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ #DQEveryChild กลุ่มการเคลื่อนไหวเรื่องการเป็นพลเมืองดิจิทัลของโลกที่มี DQ Institute เป็นผู้ส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยเริ่มขึ้นที่สิงคโปร์ด้วยความร่วมมือจาก Singtel และได้ขยายอย่างรวดเร็วไปร่วมมือกับสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ซึ่งรวมองค์กรภาคีกว่า 100 แห่ง กลุ่มความเคลื่อนไหวนี้ มุ่งเสริมพลังให้กับเด็กด้วยความสามารถในการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ครอบคลุมตั้งแต่จุดเริ่มต้นในชีวิตดิจิทัลของพวกเขาโดยใช้การศึกษาออนไลน์และโปรแกรมการประเมิน DQ World ข้อมูลที่ได้จากความเคลื่อนไหวนี้ถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดเป็นดัชนีความปลอดภัยออนไลน์ของเด็กประจำปี 2563 (2020 Child Online Safety Index - COSI) กรอบการทำงานของการประเมินนี้ประเมินและจัดอันดับความปลอดภัยออนไลน์ทั่วทั้ง 30 ประเทศจาก 24 หัวข้อ ซึ่งรวมกันเป็น 6 ประการที่ส่งผลกระทบต่อเด็กออนไลน์

ชุด DQ Pro Family Readiness Package และ DQ World สร้างโอกาสให้ผู้ปกครองประเมินความพร้อมทางดิจิทัลของบุตรหลานและปรับปรุงความสามารถทางดิจิทัล อาทิ การเป็นพลเมืองดิจิทัล การบริการจัดการการใช้เวลาบนหน้าจอ การบริการจัดการการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ การจัดการความมั่นคงทางไซเบอร์ การเอาใจเขามาใส่ใจเราทางดิจิทัล การบริการจัดการรอยเท้าทางดิจิทัล การคิดวิเคราะห์แยกแยะ และการจัดการความเป็นส่วนตัวผ่านเนื้อหาให้ความรู้

ชุดเครื่องมือเพื่อความปลอดภัยทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับโรงเรียน (eSafety Toolkit for School) ของประเทศออสเตรเลียเป็นชุดทรัพยากรที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนโรงเรียนในการสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่ปลอดภัยขึ้น ชุดเครื่องมือนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางที่มีหลากหลายแง่มุมสำหรับการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยออนไลน์ ซึ่งได้ถูกจำแนกเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้

- เตรียมการโรงเรียนในการประเมินความพร้อมในการรับมือกับประเด็นความปลอดภัยออนไลน์และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงการดำเนินการที่ทำอยู่ในปัจจุบัน
- ดึงให้ชุมชนโรงเรียนทั้งหมดเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและมีส่วนในการสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น
- ให้ความรู้โดยเน้นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยออนไลน์และช่วยโรงเรียนให้พัฒนาความสามารถด้านความปลอดภัยออนไลน์ในชุมชนโรงเรียน
- ตอบสนองต่อเหตุอย่างมีประสิทธิภาพในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดี

แคมเปญให้ความรู้ I Click Sensible ของสำนักงานการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ (UKE) ของประเทศโปแลนด์ให้ความรู้เด็กและผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการออนไลน์ให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น รวมทั้งวิธีการจำแนกและจัดการความเสี่ยง

ChildFund Viet Nam ก่อตั้งโครงการ Swipe Safe เพื่อให้ความรู้แก่เด็กถึงความเสี่ยงออนไลน์ที่อาจเกิดขึ้น เช่น การหลอกลวงทางไซเบอร์ การกลั่นแกล้งหรือการล่วงละเมิดทางเพศ และคำแนะนำแก่ผู้ปกครองถึงวิธีการทำตนให้ปลอดภัย

รายงานของคณะกรรมาธิการบรอดแบนด์ที่ชื่อว่า Technology, Broadband and Education: advancing the education for all agenda (2556)

เอกสารขององค์การยูนิเซฟที่ชื่อว่า Children's Experience Online: Building Global Understanding and Action (2562)

การศึกษาวิจัยของ Global Kids Online มีข้อมูลมากมายเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีในการตอบสนองต่ออันตรายออนไลน์

ตัวอย่างในการมีส่วนร่วมของธุรกิจ

คณะกรรมาธิการ eSafety ของประเทศออสเตรเลียสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและทำงานร่วมกับธุรกิจในการเสริมพลังให้กับชาวออสเตรเลียทุกคนให้มีประสบการณ์ออนไลน์ที่ปลอดภัยและดียิ่งขึ้น ตัวอย่างคือการทำงานด้านความปลอดภัยทางอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับความปลอดภัยผ่านการออกแบบ โดยส่วนหนึ่งของโครงการนี้ คณะกรรมาธิการฯ จัดขั้นตอนการหารืออย่างละเอียดกับธุรกิจ แลกเปลี่ยนหน่วยงานและองค์กรที่มีความรับผิดชอบในการป้องกันผู้ใช้ รวมทั้งผู้ปกครอง ผู้ดูแลและเด็ก โครงการความปลอดภัยผ่านการออกแบบได้ถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือธุรกิจในการทำให้แน่ใจว่าความปลอดภัยของผู้ใช้นั้นฝังอยู่ในการออกแบบ การพัฒนาและการสร้างบริการและแพลตฟอร์มออนไลน์ คณะกรรมมาธิการฯ ยังดำเนินการแผนการรายงานและร้องทุกข์ 3 แผนคือแผนการเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ แผนการเกี่ยวกับการล่วงละเมิดที่มีฐานมากจากรูปลักษณ์ และแผนการเกี่ยวกับเนื้อหาออนไลน์ คณะกรรมาธิการฯ สามารถออกคำสั่งถึงผู้ให้บริการออนไลน์บางรายปลดเนื้อหาออกจากบริการของพวกเขา ในขณะที่แผนการต่าง ๆ ดำเนินการในลักษณะของต้นแบบความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับธุรกิจ อำนาจที่คณะกรรมาธิการฯ มีในการบังคับให้ปลดเนื้อหาเป็นตาข่ายความปลอดภัยและขับเคลื่อนให้ธุรกิจจัดการกับอันตรายออนไลน์ในเชิงรุก

บริษัท Telia แสดงความรับผิดชอบในการทำความเข้าใจและจัดการกับผลกระทบในทางที่ไม่ดีของการเชื่อมต่อและเพื่อให้โปร่งใสเต็มที่และแสดงความรับผิดชอบในระดับของคณะกรรมการ พวกเขาสนใจเป็นห่วงเด็กและเยาวชนเนื่องจากพวกเขายอมรับว่าเด็กและเยาวชนคือผู้ใช้บริการของพวกเขา

สำนักงานการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ (UKE) ของประเทศโปแลนด์มีส่วนร่วมในภาคประชาสังคมและเด็กในแคมเปญส่งเสริมสนับสนุนให้พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาได้ลงชื่อออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ใด

มูลนิธิ Internet Watch Foundation เป็นองค์กรพันธมิตรที่นำธุรกิจ รัฐบาล ผู้บังคับใช้กฎหมายและองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาร่วมกันขจัดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ในปี 2563 สมาชิก 152 หน่วยงานทั่วแพลตฟอร์มและบริการโครงสร้างพื้นฐานได้จัดหาบริการมากมายให้กับสมาชิก เพื่อป้องกันการการแจกจ่ายภาพผิดกฎหมายในแพลตฟอร์มของตน

ความครอบคลุมทางกฎหมาย

เจตจำนงทางการเมืองที่เร่งด่วนเพื่อให้ลำดับความสำคัญกับการคุ้มครองเด็กออนไลน์โดยการลงนามใน Child Online Safety Universal Declaration (Broadband Commission)

กฎระเบียบ

ดัชนี Out of the Shadows: Shining Light on the Response to Child Sexual Abuse and Exploitation (2562) โดยหน่วยงานวิเคราะห์เศรษฐกิจ The Economist Intelligence Unit เป็นเครื่องมือบรรทัดฐานเดียวในการวิเคราะห์การตอบสนองของประเทศต่าง ๆ ต่อการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก รวมทั้งในพื้นที่ดิจิทัลและการที่ธุรกิจไอซีทีตอบสนองต่อเรื่องนี้

การระบุการล่วงละเมิดต่อเด็กออนไลน์

ตัวอย่างต่อไปนี้คือตัวอย่างของการปฏิบัติที่ดีในการระบุการล่วงละเมิดต่อเด็กออนไลน์

INHOPE: เครือข่าย INHOPE ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 2542 เพื่อต่อสู้กับเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก และตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ร่วมกันที่ต้องการให้อินเทอร์เน็ตนั้นปลอดเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ตลอด 20 ปีที่ผ่านมา INHOPE ได้เติบโตและรับมืออย่างประสบความสำเร็จกับการเพิ่มขึ้นการแพร่กระจายทางภูมิศาสตร์ และความรุนแรงของเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กออนไลน์ ปัจจุบันสายด่วนของ INHOPE ทำงานอยู่ในพื้นที่ทุกทวีป รับการรายงานและปลดเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กอย่างทันท่วงทีจากอินเทอร์เน็ต และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้บังคับใช้กฎหมาย

Microsoft PhotoDNA สร้างแฮชในรูปภาพและเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลแฮชที่ได้มีการระบุและยืนยันว่าเป็นเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก หากพบว่าตรงกันภาพนั้นจะถูกปิดกั้น แต่อย่างไรก็ตามเครื่องมือนี้ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีการจดจำใบหน้าและไม่สามารถระบุบุคคลหรือสิ่งของในภาพ แต่การคิดค้น PhotoDNA สำหรับวิดีโออาจเกิดความเปลี่ยนแปลงใหม่ขึ้นได้

PhotoDNA for Video แตกย่อยวิดีโอออกเป็นเฟรมหลักและสร้างแฮชสำหรับภาพหน้าจอ โดยวิธีการเดียวกับที่ PhotoDNA สามารถจับคู่รูปภาพที่ได้มีการปรับแก้เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับ PhotoDNA for Video สามารถตรวจหาเนื้อหาที่เป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กซึ่งถูกตัดแต่งหรือประกบกลายเป็นวิดีโอซึ่งอาจดูเหมือนไม่มีอันตราย

Microsoft ได้ออกเครื่องมือใหม่ในการระบุนักล่าเด็กซึ่งเข้าหาเด็กเพื่อการล่วงละเมิดผ่านการแชทออนไลน์ **Project Artemis** พัฒนาร่วมกับ The Meet Group, Roblox, Kik และ Thorn โดยสร้างจากเทคโนโลยีที่ได้รับการจดสิทธิบัตรโดย Microsoft และจะทำให้สามารถใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายผ่าน Thorn สู่บริษัทให้บริการออนไลน์ต่าง ๆ ที่มีการใช้งานแชท Project Artemis เป็นเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ช่วยเตือนสิ่งที่น่าสงสัยแก่ผู้ดูแลจัดการในกรณีที่ห้องแชทต้องมีผู้เข้ามาไกล่เกลี่ย เทคนิคในการตรวจจับการเข้าหาทางออนไลน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศจะช่วยตรวจจับ จัดการและรายงานนักล่าที่พยายามหลอกเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ

Thorn ได้พัฒนาโมษณาที่กีดขวางผู้ที่ค้นหาเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งมีการค้นหาหลายล้านครั้งตลอดโปรแกรมการค้นหา 4 โปรแกรมในระยะเวลา 3 ปี นอกจากนี้โมษณายังมีอัตราการกดคลิกที่ร้อยละ 3 จากผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือหลักจากการค้นหาเนื้อหาที่เป็นการแสวงหาประโยชน์นี้

Thorn's Safer คือเครื่องมือที่สามารถใช้ได้โดยตรงในแพลตฟอร์มบริษัทเอกชนต่าง ๆ เพื่อระบุปลดและรายงานเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

Thorn Spotlight เป็นซอฟต์แวร์ที่ทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายใน 50 รัฐของประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดาสามารถที่จะเร่งการยืนยันตัวตนเหยื่อและลดเวลาในการสืบสวนกว่าร้อยละ 60

Geebo เป็นเว็บไซต์อันเป็นความลับที่รับผิดชอบในการทำให้แพลตฟอร์มนั้นปลอดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยไม่เคยมีกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก พวกเขาสามารถทำสิ่งนี้ได้เพราะมีระบบการคัดกรองที่ดี

Google AI classifier สามารถใช้ตรวจจับเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในเครือข่ายบริการและแพลตฟอร์ม เครื่องมือนี้สามารถใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายผ่าน Google Content Safety API ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือที่เพิ่มศักยภาพในการคัดกรองเนื้อหาในวิธีที่จะมีผู้เห็นเนื้อหาเหล่านี้อยู่ เครื่องมือนี้จะช่วยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นมนุษย์คัดกรองเนื้อหาในขอบเขตที่กว้างขึ้นและติดตามผู้กระทำความผิดให้ทัน โดยการมุ่งเป้าไปที่ภาพที่ไม่เคยถูกทำเครื่องหมายไว้ก่อนว่าเป็นเนื้อหาผิดกฎหมาย การใช้เทคโนโลยีนี้จะช่วยเพิ่มความรวดเร็วในการยืนยันภาพ

ในปี 2558 Google ได้ขยายการทำงานด้านแฮชของพวกเขาโดยแนะนำการใช้รอยนิ้วมือและเทคโนโลยีในการจับคู่เป็นครั้งแรกสำหรับวิดีโอใน **YouTube** ซึ่งสแกนและระบุวิดีโอที่มีเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่อัปโหลดขึ้นมา

ระหว่างกิจกรรม Child Safety Hackathon ในปี 2562 Facebook ประกาศซอฟต์แวร์เปิดเผยของสองเทคโนโลยีที่ตรวจจับภาพและวิดีโอที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน อัลกอริทึ่มทั้งสองนี้มีอยู่ใน GitHub ซึ่งมีระบบการแชร์แฮชที่สามารถพูดคุยกันได้ ทำให้ระบบนี้ทรงพลังยิ่งขึ้น

สายด่วนมูลนิธิ Internet Watch Foundation นั้นเฝ้าระวังอยู่ตลอด ไม่เพียงแต่ติดตามการรายงานหลายพันกรณีจากประชาชน ซึ่งอาจพบเจอภาพการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์ แต่ยังมีบทบาทเชิงรุกที่เป็นเอกลักษณ์ในการค้นหาเนื้อหาที่ผิดกฎหมายในเว็บ การยกระดับการใช้ข้อมูลของสายด่วนและมุ่งเน้นที่ทรัพยากรจะสามารถระบุและปลดเนื้อหาจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้มูลนิธิยังทำงานอย่างต่อเนื่องร่วมกับ Google, Microsoft และ Facebook และบริษัทอื่น ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกในการผลักดันพรมแดนทางเทคนิค มูลนิธิฯ มีเว็บท่าสำหรับการรายงาน (Reporting Portal) ที่ให้ผู้ใช้ในประเทศที่ไม่มีสายด่วนรายงานภาพหรือวิดีโอที่น่าสงสัยเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยตรงมาที่มูลนิธิฯ ผ่านเพจเว็บท่าออนไลน์ตามความต้องการ

มูลนิธิ Internet Watch Foundation ร่วมกับมูลนิธิ Marie Collins องค์การการกุศลเพื่อการช่วยเหลือเหยื่อมุ่งสร้างแคมเปญใหม่เรียกร้องให้ชายหนุ่มรายงานภาพและวิดีโอทางเพศของผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีที่จัดทำขึ้นด้วยตนเองหากพบเจอออนไลน์

ตำรวจสากล (INTERPOL) จัดตั้งฐานข้อมูลภาพและวิดีโอการแสวงหาประโยชน์จากเด็กออนไลน์ ซึ่งเป็นเครื่องมือทางข่าวกรองและการสืบสวน ช่วยให้ผู้สอบสวนที่มีความเชี่ยวชาญจาก 50 กว่าประเทศสามารถแบ่งปันข้อมูลคดีการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กจากการวิเคราะห์เนื้อหาจากภาพถ่ายและวิดีโอทางดิจิทัล ภาพและเสียง ผู้เชี่ยวชาญด้านการระบุเหยื่อสามารถกู้เบาะแส ระบุความสอดคล้องของคดีและนำความพยายามมารวมกันค้นหาเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ปัจจุบันฐานข้อมูลการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กของตำรวจสากลนี้มีภาพและวิดีโอมากกว่า 1.5 ล้านชิ้นและได้ช่วยระบุเหยื่อ 19,400 คนทั่วโลก

NetClean ProActive เป็นซอฟแวร์จับคู่สัญลักษณ์และอัลกอริทึ่มในการตรวจจับ ซึ่งตรวจจับภาพและวิดีโอการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในสภาพแวดล้อมขององค์กรโดยอัตโนมัติ

Griffeye Brain ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการสแกนเนื้อหาที่ไม่เป็นความลับ เปรียบเทียบกับคุณลักษณะที่รู้กันว่าเป็นเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและติดสัญญาณให้กับสิ่งที่ต้องสงสัยเพื่อการทบทวนโดยเจ้าหน้าที่

RAINN สร้างและดำเนินการสายด่วนระดับชาติเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายทางเพศ (National Sexual Assault Hotline) เป็นพันธมิตรกับบริการรายงานการทำร้ายร่างกายทางเพศในท้องถิ่นกว่า 1,000 หน่วยงานทั่วประเทศและดำเนินการสายด่วน DoD Safe Helpline สำหรับกระทรวงกลาโหม RAINN ยังมีโครงการป้องกันความรุนแรงทางเพศ ช่วยผู้รอดชีวิต และทำให้มั่นใจว่าผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ

Safehorizon เป็นองค์กรไม่หวังผลกำไรที่ให้การช่วยเหลือเหยื่อที่ยืนเคียงข้างเหยื่อของความรุนแรงและการล่วงละเมิดในนครนิวยอร์กมาตั้งแต่ปี 2521

Project Arachnid เป็นเครื่องมือนวัตกรรมที่ดำเนินการโดย Canadian Centre โดยโครงการ Project Arachnid ต่อสู้กับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของเนื้อหาที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กบนอินเทอร์เน็ต

[1] https://www.oecd.org/digital/bridging-the-digital-gender-divide.pdf

With the support of: